

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

PARTEA I

Regimul de supraveghere Solvabilitate II

TITLUL I

Asigurători și reasigurători

CAPITOLUL I

Obiectul și domeniul de aplicare

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează:

- a) autorizarea și funcționarea societăților de asigurare și reasigurare cu sediul pe teritoriul României, denumite în continuare *societăți*;
- b) supravegherea desfășurării activității societăților prevăzute la lit.a) în România, pe teritoriul celorlalte state membre și pe teritoriul statelor terțe;
- c) autorizarea, funcționarea și supravegherea sucursalelor societăților din state terțe;
- d) supravegherea grupurilor de asigurare și de reasigurare;
- e) atribuțiile Autorității de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*, în calitate de autoritate competentă cu reglementarea, autorizarea și supravegherea societăților, relația acestora cu

supraveghetorii din state membre sau din state terțe, cu Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale, denumită în continuare *EIOPA*, în conformitate cu Regulamentul UE nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei, cu Comisia Europeană și cu alte autorități, instituții sau organisme.

(2) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *acționar semnificativ* – orice persoană care, nemijlocit și singură ori prin intermediul sau în legătură cu alte persoane fizice ori juridice, deține o participație calificată;

2. *asigurare* – activitatea exercitată în sau din România, care desemnează, în principal, oferirea, intermedierea, negocierea, încheierea de contracte de asigurare și reasigurare, încasarea de prime, lichidarea de daune, activitatea de regres și de recuperare, precum și investirea sau fructificarea fondurilor proprii și atrase prin activitatea desfășurată;

3. *asigurător* – societate de asigurări directe de viață sau de asigurări directe generale, care este autorizată să funcționeze în conformitate cu dispozițiile prezentei părți sau cele ale părții a II-a, după caz;

4. *asigurător compozit* – asigurător care, la 1 ianuarie 2007, precum și la data intrării în vigoare a prezentei legi deține autorizație de a subscrie simultan asigurări directe generale și asigurări directe de viață;

5. *asigurător captiv* – asigurător deținut fie de o societate financiară, alta decât un asigurător, un reasigurător sau un grup de societăți definit la pct. 20, fie de o societate nefinanciară, al cărui obiect de activitate este asigurarea în mod exclusiv a riscurilor entității de care aparține sau ale uneia sau mai multor entități ale grupului din care face parte;

6. *asigurător mixt* – asigurător care subscrie simultan asigurări și reasigurări, autorizat să funcționeze în conformitate cu dispozițiile prezentei părți sau cele ale părții a II-a, după caz;

7. *beneficiar* – persoană fizică și juridică asigurată sau desemnată de contractant, care primește indemnizația sau beneficiile prevăzute în contractul de asigurare;

8. *birou național auto* – asociație profesională, independentă și autonomă care, în baza Convenției Internaționale Carte Verde, are rol de reglementare a activității asigurătorilor emitenți de documente internaționale de asigurare, în România fiind denumit Biroul Asigurătorilor Auto din România, denumit în continuare *BAAR*;

9. *colegiul supraveghetorilor* – structură permanentă, dar flexibilă, pentru cooperare, coordonare și facilitare a procesului decizional legat de supravegherea unui grup, alcătuită din supraveghetorul coordonator, supraveghetorii tuturor filialelor cu sediul central în statele membre, reprezentantul EIOPA și, dacă este cazul, supraveghetorii din statele membre în care activează sucursale și entități afiliate semnificative;

10. *conducere* – organul de conducere, de administrare sau de control al societăților, cu particularitățile sistemului unitar sau dualist, conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

11. *contractant* – persoană fizică sau juridică, care are un contract de asigurare încheiat cu un asigurător;

12. *contraparte centrală calificată* – contraparte autorizată sau recunoscută în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții;

13. *efecte ale diversificării* – diminuare a expunerii la risc a societății sau a grupului, în cazul unei activități diversificate, prin compensarea unui efect nefavorabil al unui risc de către efectul mai puțin nefavorabil al altui risc, în condițiile în care riscurile nu sunt integral corelate;

14. *externalizare* – un acord scris, indiferent de forma în care este încheiat, între societate și un furnizor de servicii în vederea efectuării unui serviciu, unei activități sau a unui proces, direct sau prin subcontractare, în beneficiul societății, care altfel ar fi fost realizată de societate potrivit obiectului de activitate;

15. *filială* – societate controlată de o societate-mamă, inclusiv societățile controlate de societatea-mamă de cel mai înalt rang;

16. *fond național de protecție* – asociație, persoană juridică de drept privat fără scop patrimonial, în conformitate cu prevederile legale referitoare la asociații și fundații, constituită din toate societățile autorizate să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule, în România fiind denumit Fondul de Protecție a Victimelor Străzii, denumit în continuare *FPVS*;

17. *funcție* – capacitate internă a societății de a efectua sarcini concrete în cadrul sistemului de guvernare instituit;

18. *funcții critice* – funcții identificate de societate pe baza politicilor și a procedurilor adoptate și ținând cont de natura, amploarea și complexitatea activității și de structura organizatorică;

19. *granularitate* – gradul de detaliere care caracterizează un set de date;

20. *grup* – asociere de entități care se află într-una din situațiile următoare:

a) este formată dintr-o societate participativă, filialele acesteia și entitățile în care acestea dețin participații sau entități legate printr-o relație de control dată de un contract de management, de prevederi din actele constitutive sau de prezența majoritară a aceluiași persoane în conducere;

b) se bazează pe relații financiare puternice și durabile, stabilite contractual sau nu, și poate include și societăți mutuale sau de tip mutual, cu condiția ca una dintre entități să coordoneze centralizat celelalte entități și să exercite o influență efectivă și dominantă asupra procesului decizional al acestora, inclusiv asupra deciziilor financiare, iar constituirea și încetarea relațiilor respective să fie aprobate de supraveghetorul coordonator, dacă entitatea coordonatoare este considerată societate-mamă, iar celelalte entități sunt considerate filialele acesteia;

21. *holding de asigurare* – societate-mamă care nu este holding financiar mixt care achiziționează și deține participații, majoritar sau exclusiv, în filiale care reprezintă asigurători sau reasigurători din state

membre sau din state terțe, cel puțin una fiind asigurător sau reasigurător dintr-un stat membru;

22. *holding financiar mixt* – societate financiară holding mixtă în sensul art. 2 alin. (1) pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau de reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare;

23. *holding mixt de asigurare* – societate-mamă, alta decât un asigurător sau un reasigurător din state membre sau din state terțe, care nu este holding de asigurare sau holding financiar mixt, cel puțin una dintre filialele sale fiind un asigurător sau reasigurător;

24. *instituție de evaluare externă a creditului* – agenție de rating de credit înregistrată sau certificată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit, sau o bancă centrală care acordă ratinguri de credit exceptate de la aplicarea regulamentului menționat;

25. *legături strânse* – situația în care două sau mai multe persoane, fizice sau juridice, au legături sub formă de participatie sau control, ori situația în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate permanent printr-o relație de control de una și aceeași persoană;

26. *mandatar* – persoana din statul membru în care societățile își stabilesc o sucursală, care are competența de a le reprezenta și angaja în relațiile cu terții, cu autoritățile competente și cu alte instituții din statul membru respectiv;

27. *măsură de risc* – funcție matematică ce atribuie o valoare monetară unei prognoze a distribuției probabilităților date, monoton crescătoare cu nivelul expunerii la riscul care stă la baza prognozei respective;

28. *metoda nr. 1* – metoda consolidării contabile prin care se calculează solvabilitatea la nivel de grup, considerată metoda implicită;

29. *metoda nr. 2* – metoda deducerii și agregării prin care se calculează solvabilitatea la nivel de grup, considerată metoda alternativă;

30. *participație* – deținere directă sau prin control a cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul unei societăți;

31. *participație calificată* – deținere directă sau indirectă din drepturile de vot sau din capitalul unei societăți, care reprezintă cel puțin 10% din acestea sau care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării societății respective;

32. *persoane care acționează concertat* – potențiali achizitori care prezintă A.S.F. un proiect de achiziție conform unui acord comun, implicit sau explicit, indiferent dacă acesta este încheiat în formă scrisă, verbală sau manifestă doar în fapt sau dacă persoanele sunt legate între ele în orice alt mod;

33. *persoane care conduc efectiv societatea* – membrii conducerii și persoanele care au impact semnificativ asupra procesului decizional și sunt responsabile pentru implementarea strategiilor și a politicilor adoptate;

34. *piață reglementată dintr-un stat membru* – un sistem multilateral, administrat de către un operator de piață și guvernat de reguli nediscreționare, în care se reunesc terțe părți care au interes de a achiziționa sau vinde instrumente financiare admise la tranzacționare; sistemul respectiv este autorizat să funcționeze pe o bază regulată de către autoritatea competentă dintr-un stat membru, conform reglementărilor emise de către acesta;

35. *piață reglementată dintr-un stat terț* – piață financiară recunoscută de statul membru de origine al asigurătorului, care îndeplinește cerințele pct. 31, și unde instrumentele financiare tranzacționate sunt de o calitate comparabilă cu cea a instrumentelor tranzacționate în cadrul piețelor reglementate din statul membru respectiv;

36. *potențial achizitor* – persoană fizică sau juridică ce acționează singură sau concertat și își propune:

a) să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o societate;

b) să își majoreze, direct sau indirect, drepturile de vot sau capitalul deținut într-o societate, astfel încât:

(i) participația să atingă sau să depășească 20%, 33% sau 50% din drepturile de vot sau din capitalul social;

(ii) societatea să devină filiala sa;

37. *prevederi legale:*

a) prezenta lege și reglementările emise de A.S.F. în aplicarea acesteia;

b) actele delegate, standardele tehnice de reglementare și cele de aplicare emise de Comisia Europeană;

38. *principiul documentării* – principiu conform căruia procesele desfășurate de societăți, inclusiv cel decizional, și procesul de supraveghere realizat de A.S.F. sunt fundamentate prin documente justificative;

39. *principiul proporționalității* – principiu care are în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității desfășurate de societăți;

40. *principiul raționamentului calificat* – principiu conform căruia se formează opinii și se adoptă decizii pe baza unor seturi de criterii și a experienței proprii în ceea ce privește activitatea societăților, cum ar fi politicile aplicate, cultura riscului, prudențialitatea;

41. *proiect de achiziție* – documentația transmisă A.S.F. de către un potențial achizitor privind achiziționarea sau majorarea, directă ori indirectă, a drepturilor de vot într-o societate sau majorarea contribuției la capitalul social al acesteia;

42. *prognoza distribuției probabilităților* – funcție matematică ce atribuie o probabilitate de realizare unei mulțimi integrale de evenimente viitoare care se exclud reciproc;

43. *proces de supraveghere* – proces continuu, flexibil și iterativ, în care supravegherea prospectivă a societăților se bazează pe:

a) riscuri;

b) cel puțin următoarele principii:

(i) proporționalității;

(ii) raționamentului calificat;

(iii) documentării;

44. *reasigurare* – operațiune care constă în preluarea riscurilor cedate de un asigurator sau reasigurator, din statele membre sau din state terțe;

45. *reasigurator* – societate de reasigurări care este autorizată să funcționeze în conformitate cu titlul I capitolul III;

46. *reasigurător captiv* – reasigurător deținut fie de o societate financiară, alta decât un asigurator, un reasigurator sau un grup de societăți în înțelesul pct. 20, fie de o societate nefinanciară, al cărui obiect de activitate este reasigurarea care acoperă exclusiv riscurile entității de care aparține sau ale entităților grupului din care face parte;

47. *reprezentant de despăgubiri* – unitate desemnată în fiecare stat membru de către asiguratorii autorizați să subscrie riscuri din clasa 10 prevăzută în anexa nr. 1 secțiunea A, cu excepția răspunderii transportatorului, avînd în sarcină administrarea și soluționarea cererilor de despăgubire survenite în urma unui accident de vehicul;

48. *risc de concentrare* – totalitatea expunerilor la risc care pot genera o pierdere care afectează solvabilitatea sau situația financiară a societății;

49. *risc decizional* – risc de înregistrare a unor pierderi sau de modificare nefavorabilă a situației financiare din cauza deciziilor strategice adoptate de conducere;

50. *risc de credit* – risc de înregistrare a unor pierderi sau de modificare nefavorabilă a situației financiare din cauza fluctuației creditului emitenților de valori mobiliare, al altor contrapartide și debitori la care sunt expuse societățile; include riscul de contrapartidă, riscul de marjă de credit și riscul de concentrare a riscurilor de piață;

51. *risc de lichiditate* – risc de nerealizare a investițiilor și a altor active în vederea decontării obligațiilor financiare la scadență;

52. *risc de piață* – risc de înregistrare a unor pierderi sau de modificare nefavorabilă a situației financiare, care rezultă, direct sau indirect, din fluctuațiile nivelului și ale volatilității prețurilor de piață ale activelor, ale obligațiilor și ale instrumentelor financiare;

53. *risc de subscriere* – risc de înregistrare a unor pierderi sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din cauza adoptării unor ipoteze inadecvate în procesul de tarifare sau de constituire a rezervelor;

54. *risc operațional* – risc de înregistrare a unor pierderi din cauza unor procese interne inadecvate sau a unor disfuncționalități, a personalului sau a sistemelor proprii ori a unor evenimente externe;

55. *riscuri majore* înseamnă:

a) riscurile clasificate în clasele 4, 5, 6, 7, 11 și 12 din anexa nr.1 secțiunea A;

b) riscurile clasificate în clasele 14 și 15 din anexa nr. 1 secțiunea A, în cazul în care contractantul desfășoară din punct de vedere profesional o activitate industrială, comercială sau liberală, iar riscul se referă la această activitate;

c) riscurile clasificate în clasele 3, 8, 9, 10, 13 și 16 din anexa nr. 1 secțiunea A, în măsura în care contractantul depășește cel puțin două dintre următoarele limite: un bilanț total de echivalentul în lei al 6.200.000 euro, o cifră de afaceri netă de echivalentul în lei al 12.800.000 euro, așa cum este definită în legislația națională, sau un număr mediu de 250 de angajați în cursul exercițiului financiar; în cazul în care asiguratul face parte dintr-un grup care întocmește situații financiare consolidate în conformitate cu legislația aplicabilă, limitele se consideră pe baza situațiilor financiare consolidate;

d) riscurile clasificate în clasele 3, 8, 9, 10, 13 și 16 din anexa nr. 1 secțiunea A asigurate de către asociațiile profesionale, societățile cu capital mixt și asociațiile temporare;

56. *societate* – asigurator, reasigurator sau asigurator mixt, în cazul în care nu se specifică altfel, autorizat și supravegheat conform prezentei legi, având una dintre următoarele forme juridice:

a) societăți pe acțiuni – S.A., conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) societăți mutuale;

c) societăți europene, definite în Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE);

d) societăți cooperative europene, definite în Regulamentul (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE);

57. *societate afiliată* – o filială sau o altă societate în care se deține o participație ori o entitate aflată în legătură cu o altă entitate prin una dintre relațiile definite la pct. 61;

58. *societate din stat terț* – asigurător sau reasigurător care, dacă ar avea sediul central în România, ar avea nevoie de o autorizație de funcționare emisă în condițiile prevăzute la capitolul III;

59. *societate financiară* – una dintre următoarele entități:

a) instituție de credit, instituție financiară sau societate de servicii bancare auxiliare, în înțelesul legislației naționale în vigoare;

b) asigurător, reasigurător sau holding de asigurare definit la pct. 21;

c) firmă de investiții sau instituție financiară în înțelesul legislației naționale în vigoare;

d) holding financiar mixt în înțelesul legislației naționale în vigoare;

60. *societate-mamă* – entitate care controlează una sau mai multe filiale;

61. *societate participativă* – entitate care este societate-mamă ori care deține participații sau are cu altă entitate una dintre următoarele relații:

a) conducere unitară a entității în cauză și a altor entități ca urmare a unui contract încheiat cu acele entități ori în temeiul unor prevederi din actele constitutive sau din statutele entităților;

b) prezența majoritară a acelorași persoane în conducerea entității în cauză și a entităților menționate la lit.a) în cursul anului financiar și până la întocmirea situațiilor financiare consolidate;

62. *stat membru al angajamentului* – statul membru în care se află reședința obișnuită a contractantului persoană fizică sau unitatea operațională a contractantului persoană juridică, care face obiectul contractului de asigurare;

63. *stat membru de origine* – statul membru în care se află sediul central al:

a) asigurătorului care acoperă riscul, în cazul asigurărilor generale;

b) asigurătorului care își asumă angajamentul, în cazul asigurărilor de viață;

c) reasigurătorului;

64. *stat membru gazdă* – statul membru, altul decât statul membru de origine, în care o societate deține o sucursală sau în care prestează servicii; în cazul asigurărilor generale, este statul membru în care este

situat riscul, iar în cazul asigurărilor de viață este statul membru al angajamentului, dacă riscul și angajamentul sunt acoperite de o societate sau de o sucursală aflată în alt stat membru;

65. *stat membru în care este situat riscul* – statul membru în care:

a) este situată proprietatea, fie clădirile și bunurile conținute de acestea, dacă sunt acoperite de același contract de asigurare, fie doar clădirile;

b) a fost efectuată înregistrarea sau înmatricularea, în cazul asigurării vehiculelor de toate tipurile;

c) contractul de asigurare este încheiat pentru o perioadă de maximum patru luni pentru riscuri legate de călătorii sau vacanțe, indiferent de clasa de asigurare;

d) se află reședința obișnuită a contractantului persoană fizică sau o unitate operațională a contractantului persoană juridică, în alte situații decât cele descrise la lit. a)-c);

66. *sucursală* – agenție sau reprezentanță a unei societăți, fără personalitate juridică, localizată în alt stat membru decât cel de origine;

67. *supraveghetor coordonator* – autoritatea de supraveghere responsabilă de supravegherea grupului, desemnată în condițiile menționate la art. 16 alin. (1);

68. *supraveghetori* – autoritățile din statele membre abilitate prin acte cu putere de lege sau norme administrative să supravegheze societățile din statele respective;

69. *tehnici de minimizare a riscurilor* – tehnici de transferare, integral sau parțial, a riscurilor către o terță parte;

70. *termen de evaluare* – perioada de 60 de zile lucrătoare în care A.S.F. evaluează un proiect de achiziție, începând cu data la care A.S.F. transmite potențialului achizitor confirmarea de primire a documentației complete;

71. *tranzacție intragrup* – tranzacție realizată de o societate dintr-un grup cu alte entități din cadrul grupului respectiv ori cu persoane fizice sau juridice care au legături strânse cu entitățile din grup, pe care societatea se bazează, direct sau indirect, în vederea îndeplinirii obligațiilor sale, indiferent de natura acestora;

72. *unitate operațională* – sediul central al unei societăți sau sucursalele acesteia;

73. *vehicul investițional* – entitate înregistrată sau nu, alta decât o societate în sensul prezentei legi, care:

a) preia riscurile transferate de un asigurător sau de un reasigurător, în baza unui contract de reasigurare;

b) își finanțează integral expunerea la riscurile preluate, prin emisiunea unor instrumente financiare sau prin alte mecanisme de finanțare, drepturile de rambursare ale investitorilor în aceste instrumente sau mecanisme fiind plătite numai după îndeplinirea obligațiilor care decurg din contractul de reasigurare.

Domeniul de aplicare

Art. 2. – (1) Dispozițiile prezentei părți se aplică cu respectarea principiului proporționalității:

a) asigurătorilor care solicită autorizație de funcționare în conformitate cu capitolul III și să fie supravegheați conform prezentei părți;

b) asigurătorilor care solicită autorizație de funcționare în conformitate cu partea a II-a și din planul de afaceri prezentat reiese că cel puțin unul dintre quantumurile menționate la alin. (2) urmează a fi depășit în următorii 5 ani sau se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) lit. f)-h);

c) asigurătorilor stabiliți pe teritoriul României care îndeplinesc condițiile menționate la alin. (2) și (4);

d) asigurătorilor autorizați în România și care solicită să fie supravegheați conform prezentei părți, chiar dacă nu îndeplinesc niciuna dintre condițiile menționate la alin. (2) și (4) sau se află în situațiile menționate la alin. (3) și art. 3;

e) reasigurătorilor.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor art. 4 și 5, dispozițiile prezentei părți se aplică asigurătorilor care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) volumul primelor brute subscrise, denumite în continuare *PBS*, anual excedează echivalentul în lei al 5.000.000 euro;

b) volumul total al rezervelor tehnice brute excedează echivalentul în lei al 25.000.000 euro;

c) în cazul în care asigurătorul aparține unui grup, volumul total al rezervelor tehnice brute ale grupului, înainte de deducerea quantumurilor din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, excedează

echivalentul în lei al 25.000.000 euro;

d) volumul PBS din primiri în reasigurare excedează echivalentul în lei al cel puțin uneia dintre următoarele valori:

(i) 500.000 euro;

(ii) 10% din volumul total al PBS;

e) volumul rezervelor tehnice brute provenit din primiri în reasigurare excedează echivalentul în lei al cel puțin uneia dintre următoarele valori:

(i) 2.500.000 euro;

(ii) 10% din totalul rezervelor sale tehnice brute;

f) desfășoară activitate de asistență furnizată persoanelor aflate în dificultate în timpul deplasărilor ori absențelor de la domiciliu sau de la reședința obișnuită;

g) desfășoară activități în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii;

h) subscrie riscuri de răspundere civilă, de credit și de garanții.

(3) Dispozițiile prezentei părți nu se aplică asiguratorilor care nu îndeplinesc niciuna dintre condițiile menționate la alin. (2) lit. a)-g) și subscrie riscul de răspundere civilă doar ca risc auxiliar în condițiile art. 20 alin. (11).

(4) În cazul în care un asigurator nu îndeplinește prevederile alin. (2) la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar excedează unul dintre cuantumurile menționate la alin. (2), pe o perioadă de 3 ani consecutiv, dispozițiile prezentei părți i se aplică începând cu cel de-al patrulea an.

(5) Activitatea menționată la alin. (2) lit. f) constă în asistarea imediată a beneficiarului unui contract de asistență aflat în dificultate ca urmare a unui eveniment neprevăzut, în cazurile și condițiile menționate în contract; asistarea respectivă constă fie în plata unei indemnizații, fie în prestarea unor servicii în natură care pot fi furnizate prin personalul și cu echipamentul prestatorului, fără a include servicii de verificare și reparare, de mentenanță, postvânzare ori simpla indicație sau prevedere a unui ajutor în calitate de intermediar.

(6) În ceea ce privește asigurările de viață, prevederile prezentei părți se aplică:

a) următoarelor activități, desfășurate pe bază contractuală:

(i) asigurări de supraviețuire la termen, asigurări de deces, asigurări de viață cu restituirea primelor, asigurări mixte, asigurări de căsătorie, asigurări de naștere;

(ii) anuități;

(iii) asigurări suplimentare, asigurări de vătămări corporale inclusiv pentru incapacitate de muncă, deces cauzat de accidente și invaliditate cauzată de accidente sau boli;

b) următoarelor operațiuni, desfășurate pe bază contractuală și supravegheate de A.S.F:

(i) asocieri ale unor persoane cu scopul de a-și capitaliza contribuțiile și de a distribui ulterior activele astfel acumulate urmașilor sau beneficiarilor unei persoane decedate, asocieri cunoscute sub numele de *tontine*;

(ii) capitalizări bazate pe calcule actuariale prin care, în schimbul unei plăți unice sau periodice stabilite în avans, se îndeplinesc angajamente cu durată și valoare specifice;

(iii) administrarea fondurilor colective de pensii, inclusiv administrarea investițiilor și a activelor care reprezintă rezervele organismelor care efectuează plăți în caz de deces sau supraviețuire ori de întrerupere sau diminuare a activității;

(iv) operațiunile menționate la pct. (iii) în cazul în care sunt însoțite de asigurări care acoperă fie conservarea capitalului, fie plata unei dobânzi minime;

c) operațiunilor legate de durata vieții umane definite sau prevăzute de legislația asigurărilor sociale, dacă sunt efectuate sau administrate de asigurători pe propriul lor risc.

(7) Pentru societățile autorizate înainte de 1 ianuarie 2016, datele cantitative menționate la alin. (2) sunt cele raportate și auditate pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2014.

(8) În ceea ce privește asigurările generale, prevederile prezentei părți se aplică claselor prevăzute în anexa nr. 1, secțiunile A și B.

Excluderi de la aplicare

Art. 3. – Dispozițiile prezentei părți încetează a se mai aplica asigurătorilor care îndeplinesc cumulativ

următoarele condiții:

- a) niciunul dintre cuantumurile prevăzute la art. 2 alin. (2) nu a fost depășit 3 ani consecutiv;
- b) niciunul dintre cuantumurile prevăzute la art. 2 alin. (2) nu urmează a fi depășit în următorii 5 ani, conform previziunilor.

Excluderi de la aplicare - asigurări generale

Art. 4. – (1) Dispozițiile prezentei părți nu se aplică:

- a) operațiunilor de capitalizare;
- b) operațiunilor instituțiilor de economisire și de ajutor reciproc, ale căror beneficii variază în funcție de resursele disponibile și pentru care se stabilește o contribuție forfetară a membrilor;
- c) operațiunilor efectuate de organizații fără personalitate juridică cu scopul de asigurare reciprocă a membrilor săi, care nu presupun plata unor prime și nu necesită constituirea unor rezerve tehnice;
- d) asigurărilor de credite de export în numele statului sau garantate ori subscrise de către acesta.

(2) Dispozițiile prezentei părți nu se aplică activității de asistență care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) asistența este acordată în caz de accident sau defecțiune a vehiculelor rutiere atunci când acestea survin pe teritoriul statului membru al prestatorului de servicii;

b) răspunderea pentru asistență este limitată la următoarele operațiuni:

(i) depanarea la fața locului, pentru care prestatorul de servicii utilizează, în majoritatea cazurilor, personalul și echipamentul propriu;

(ii) transportarea vehiculului până la unitatea cea mai apropiată sau adecvată în vederea reparării acestuia și însoțirea, dacă este cazul, prin același mijloc de asistență, a șoferului și a pasagerilor până la locul cel mai apropiat de unde aceștia își pot continua călătoria cu alte mijloace de transport;

(iii) transportarea vehiculului, a șoferului și a pasagerilor până la punctul de plecare, la domiciliul lor sau până la destinația inițială în interiorul aceluiași stat membru;

c) asistența nu este acordată de o societate aflată sub incidența prevederilor prezentei părți.

(3) În cazurile menționate la alin. (2) lit. b) pct. (i) și (ii), condiția menționată la alin. (2) lit. a) nu se aplică dacă:

a) beneficiarul este membru al prestatorului de servicii;

b) prestatorul de servicii are încheiat un acord de reciprocitate cu o entitate similară din alt stat membru;

c) depanarea sau transportarea vehiculului se efectuează pe baza simplei prezentări a carnetului de membru, fără plata vreunei prime suplimentare.

(4) Dispozițiile prezentei părți nu se aplică societăților mutuale care desfășoară direct activități de asigurare generală, și care încheie, cu alte societăți mutuale, o convenție care implică reasigurarea integrală a polițelor de asigurare sau asumarea obligațiilor rezultate din polițele respective; în acest caz, prezenta parte se aplică societăților mutuale care reasigură polițele sau își asumă obligațiile.

**Excluderi de la aplicare
– asigurări
de viață**

Art. 5. – (1) Dispozițiile prezentei părți nu se aplică:

a) operațiunilor instituțiilor de economisire și de ajutor reciproc ale căror beneficii variază în funcție de resursele disponibile și pentru care contribuția membrilor se stabilește forfetar;

b) operațiunilor desfășurate de organizații, altele decât societățile menționate la art. 2, care, prin prisma activităților specifice, constituie anumite fonduri pentru persoanele angajate sau liber profesioniste care aparțin unei entități, unui grup de entități ori unui sector profesional sau interprofesional, în caz de deces sau supraviețuire ori la întreruperea sau reducerea activității, indiferent dacă angajamentele care rezultă în urma acestor operațiuni sunt integral acoperite, în mod continuu, de rezerve matematice.

(2) Dispozițiile prezentei părți nu se aplică organizațiilor care își iau angajamentul de a furniza beneficii exclusiv în caz de deces, care nu depășească costurile medii de înmormântare pentru un singur deces sau sunt furnizate în natură.

CAPITOLUL II
**Dispoziții generale privind procesul de supraveghere, competențele
și atribuțiile A.S.F.**

SECȚIUNEA I

Principii generale privind procesul de supraveghere

Prevederi generale

Art. 6. – (1) A.S.F. supraveghează societățile astfel încât să asigure protecția asiguraților și să contribuie la menținerea stabilității pieței asigurărilor.

(2) Procesul de supraveghere realizat de A.S.F. este unul prospectiv, bazat pe riscuri, și se desfășoară prin verificarea în permanență a activității societăților și a respectării de către acestea a prevederilor legale.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), A.S.F. ia în considerare, în mod adecvat, impactul potențial al deciziilor adoptate asupra stabilității sistemelor financiare din statele membre, în special în situații de urgență, în funcție de informațiile disponibile.

(4) A.S.F. ia în considerare posibilele efecte prociclice ale deciziilor adoptate, în special în perioade de perturbări excepționale ale piețelor financiare.

(5) În cadrul procesului de supraveghere, A.S.F. verifică raportările periodice și informațiile suplimentare transmise de societăți și efectuează controale la sediul acestora.

(6) A.S.F. are mandat la nivelul Uniunii Europene și, în exercitarea competențelor sale, asigură convergența practicilor și instrumentelor de supraveghere în aplicarea legii, reglementărilor adoptate în domeniul asigurărilor la nivel național și la nivelul statelor membre.

(7) Informațiile pe care A.S.F. le solicită societăților sau sucursalelor care activează pe teritoriul României sunt transmise în limba română.

(8) La solicitarea A.S.F., asigurătorii care intenționează să desfășoare activități pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii transmit condițiile polițelor de asigurare și alte documente, în scopul verificării respectării dispozițiilor legislației naționale referitoare la contractul de asigurare.

Sfera de acoperire a supravegherii

Art. 7. – (1) A.S.F. supraveghează activitatea desfășurată de societăți pe teritoriul României și pe teritoriul celorlalte state membre în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, prin verificarea nivelului solvabilității acestora, a modului de constituire a rezervelor tehnice, a activelor și a fondurilor proprii eligibile.

(2) În cazul asiguratorilor autorizați să practice asigurări din clasa 18 menționată în anexa nr. 1 secțiunea A, A.S.F. verifică resursele tehnice aflate la dispoziția asiguratorului pentru a-și îndeplini obligațiile.

(3) A.S.F. determină nivelul de respectare a principiilor prudențiale de către societățile care își asumă angajamentul sau subscriu riscuri în alt stat membru.

(4) A.S.F. informează supraveghetorul din statul membru de origine al unei societăți cu privire la faptul că activitatea acesteia desfășurată pe teritoriul României este de natură să îi afecteze stabilitatea financiară, în cazul în care România este:

- a) stat membru al angajamentului;
- b) stat membru în care este situat riscul;
- c) stat membru gazdă pentru un reasigurator.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile și competențele A.S.F.

Prevederi generale

Art. 8. – (1) A.S.F. își exercită competențele cu responsabilitate, în mod transparent, cu respectarea prevederilor art.19.

(2) A.S.F. publică și actualizează, pe website-ul propriu, cel puțin următoarele informații:

- a) textele actelor normative aplicabile domeniului asigurărilor și link-urile către prevederile legale definite conform art. 1 alin. (2) pct. 37 lit. b);
- b) criteriile, metodele și instrumentele prevăzute la alin.(5), utilizate în procesul de supraveghere descris la capitolul IV secțiunea a 3-a;
- c) datele statistice agregate privind principalale aspecte aferente cadrului general de prudențialitate;
- d) modul în care sunt exercitate opțiunile prevăzute în prezenta parte;

e) obiectivele urmărite în procesul de supraveghere, principalele funcții și activități din cadrul acestuia.

(3) A.S.F. adoptă măsuri preventive și corective, de natură administrativă sau financiară, sau alte măsuri prevăzute de prevederile legale aplicate societăților și conducerii acestora, în vederea asigurării respectării de către acestea a prevederilor legale, atât din România, cât și din statele membre în care activează.

(4) În plus față de informațiile prevăzute la art. 37, A.S.F. are competența de a solicita societăților, conform principiului proporționalității, toate documentele și informațiile necesare derulării procesului de supraveghere, inclusiv procesele-verbale ale ședințelor conducerii și ale comitetelor instituite, și de a efectua controale la sediul acestora.

(5) În cadrul procesului de supraveghere, dacă este necesar, A.S.F. poate dezvolta instrumente cantitative pentru a putea evalua capacitatea societăților de a face față unor evenimente sau unor modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare globale; de asemenea, A.S.F. impune societăților să efectueze testele necesare realizării acestui scop.

(6) A.S.F. exercită competențele prevăzute la alin. (3)-(5) și în cazul activităților externalizate de către societăți.

(7) A.S.F. consultă reprezentanții asociațiilor profesionale reprezentative pentru piața asigurărilor cu privire la proiectele de acte normative aplicabile domeniului asigurărilor.

(8) A.S.F. aprobă persoanele care fac parte din conducerea societăților și acționarii semnificativi sau retrage aprobările acordate.

(9) A.S.F. aprobă transferul de portofoliu, aprobă divizarea sau fuziunea societăților și publică decizia de aprobare conform regimului publicării stabilit prin reglementări proprii.

(10) A.S.F. aprobă, la cererea societăților, limitarea, suspendarea sau încetarea activității, după verificarea situației financiare a acestora, și publică deciziile respective, conform regimului de publicare stabilit prin reglementări proprii.

(11) A.S.F. aplică măsurile prevăzute de legislația națională privind redresarea financiară, reorganizarea și

falimentul societăților definite în prezenta lege, precum și filialelor sau sucursalelor societăților din state terțe, cu sediul în România.

(12) A.S.F. răspunde la petițiile referitoare la activitatea societăților primite de la contractanți, păgubiți sau reprezentanți ai acestora.

(13) A.S.F. menține și actualizează Registrul asiguratorilor-reasiguratorilor, ale cărui formă și conținut sunt stabilite prin reglementări proprii.

(14) A.S.F. stabilește și actualizează prin reglementări proprii termenele, condițiile de plată și nivelul taxelor de autorizare, de funcționare, de aprobare a modificării condițiilor de autorizare, de transfer de portofoliu, de fuziune, de divizare, de extindere a autorizației la alte clase de asigurare sau la alte riscuri, de eliberare a duplicatului autorizației, de practicare a clasei 10 din anexa nr. 1 secțiunea A, de aprobare a modelului intern integral sau parțial, de aprobare a utilizării parametrilor specifici, de furnizare de informații și puncte de vedere către terți cu excepția contractanților, păgubiților și a instituțiilor sau autorităților publice, precum și al altor taxe legale.

(15) Constituie venituri la bugetul A.S.F.:

- a) taxele prevăzute la alin. (14), dobânzile și penalitățile aferente acestora;
- b) sumele provenite din amenziile contravenționale;
- c) veniturile provenite din donații, publicații și din alte surse legale.

(16) În exercitarea atribuțiilor, A.S.F. emite acte individuale sau, dacă este cazul, sesizează instanțele judecătorești.

(17) A.S.F. publică anual un raport informativ privind piața asigurărilor.

(18) A.S.F. exercită și alte atribuții prevăzute de prevederile legale.

Supravegherea sucursalelor

Art. 9. – (1) În cazul în care o societate autorizată în România își desfășoară activitatea în alt stat membru prin intermediul unei sucursale, A.S.F.:

- a) notifică supraveghetorul din statul membru gazdă despre intenția de a efectua un control la sediul sucursalei respective direct, prin intermediari sau împreună cu supraveghetorul respectiv;

b) solicită asistența EIOPA în cazul în care supraveghetorul din statul membru gazdă interzice A.S.F. exercitarea dreptului de a efectua controlul menționat la lit. a) sau dacă nu poate participa la controlul respectiv.

(2) În cazul în care o societate autorizată într-un alt stat membru își desfășoară activitatea în România prin intermediul unei sucursale, A.S.F. poate participa la controlul la sediul sucursalei respective inițiat de supraveghetorul din statul membru de origine sau poate solicita asistența EIOPA.

SECȚIUNEA a 3-a

Cooperarea cu EIOPA, Comisia Europeană și alte autorități

Prevederi generale

Art. 10. – (1) În vederea facilitării supravegherii activităților de asigurare și reasigurare, A.S.F. informează Comisia Europeană cu privire la orice dificultăți majore de aplicare a legislației europene și colaborează cu aceasta și cu supraveghetorii din celelalte state membre și cu Comisia Europeană, împreună cu care stabilește soluțiile adecvate privind dificultățile majore de aplicare a legislației europene.

(2) A.S.F. informează supraveghetorii din statele membre și Comisia Europeană cu privire la:

- a) autoritățile și entitățile abilitate să emită documentele prevăzute la art. 27 alin. (5);
- b) faptul că este singura autoritate care primește documentele prevăzute la art. 27 alin. (6), atașate unei cereri de autorizare sau de avizare.

(3) A.S.F. informează Comisia Europeană, EIOPA și supraveghetorii din statele membre cu privire la:

- a) autorizațiile acordate filialelor directe și indirecte aparținând societăților din state terțe și structura grupului din care fac parte;
- b) achizițiile societăților din state terțe, prin care societățile din România devin filiale ale acelor societăți.

(4) A.S.F. informează Comisia Europeană și EIOPA despre dificultățile pe care le întâmpină societățile din România în procesul de obținere a autorizației de funcționare sau de desfășurare a activității pe teritoriul unui stat terț.

(5) A.S.F. comunică supraveghetorilor din celelalte state membre și Comisiei Europene lista entităților care pot primi informații în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (5) și (8)-(10), iar în cazul prevăzut la art. 12 alin. (7) lit. c), și informații cu privire la responsabilitățile clare ale acestora.

(6) A.S.F. poate transmite informații, inclusiv în situații de urgență, autorităților monetare din cadrul Sistemului European al Băncilor Centrale, Băncii Centrale Europene și altor organisme cu funcții similare abilitate să elaboreze politica monetară, să stabilească rezervele de lichiditate, să supravegheze sistemele de plăți, de compensare și de decontare a valorilor mobiliare și Băncii Naționale a României, conform prevederilor legale, dacă informațiile respective sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor de către acestea.

(7) În cazul în care A.S.F. primește informații de la organismele și autoritățile prevăzute la alin. (6), acestea sunt supuse prevederilor art. 19.

(8) A.S.F. cooperează strâns cu Comisia Europeană în vederea examinării dificultăților apărute în aplicarea art. 125.

(9) A.S.F. transmite Comisiei Europene și EIOPA numărul și tipul situațiilor în care a refuzat transmiterea informațiilor menționate la art. 112 și art. 113 alin. (2)-(4) și alin. (6) și a adoptat măsurile prevăzute la art. 14 alin. (7) lit. a) și b), în cazul asiguratorilor.

(10) În vederea evaluării unui proiect de achiziție, A.S.F. se consultă cu alți supraveghetori, în cazul în care potențialul achizitor este:

a) societate, instituție de credit, societate de investiții sau de administrare a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare care a primit autorizație în alt stat membru sau de la altă autoritate;

b) societate-mamă a unei entități prevăzute la lit. a);

c) persoană fizică sau juridică ce deține controlul asupra unei entități prevăzute la lit. a).

(11) A.S.F. solicită altor autorități de supraveghere informații relevante pentru evaluarea unui proiect de achiziție.

(12) A.S.F. furnizează altor autorități de supraveghere, la solicitarea acestora sau din proprie inițiativă, informații relevante, inclusiv opinii sau rezerve privind evaluarea unui proiect de achiziție.

Cooperarea cu EIOPA

Art. 11. – (1) A.S.F. transmite anual către EIOPA următoarele informații:

a) valoarea medie a majorării de capital de solvabilitate pentru fiecare societate;

b) ponderea majorării de capital de solvabilitate în cerința de capital de solvabilitate, defalcat astfel:

(i) total societăți;

(ii) asigurători care practică asigurări generale;

(iii) asigurători care practică asigurări de viață;

(iv) asigurători compoziți;

(v) reasigurători;

c) ponderea majorării de capital de solvabilitate impusă în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (1) lit.a)-d), defalcat pe categoriile menționate la lit. b);

d) numărul societăților și al grupurilor aflate sub incidența prevederilor art. 37 alin. (9)-(13) și ponderea cerinței de capital de solvabilitate, calculată conform art. 72-94, denumită în continuare *SCR*, a cerinței de capital minim, calculată conform art. 95 și 96, denumită în continuare *MCR*, a primelor, a rezervelor tehnice și a activelor acestora în totalul acestor elemente la nivel de piață.

(2) A.S.F. participă la activitățile organizate de EIOPA, îndeplinește atribuțiile care îi revin în calitate de membru al acesteia și comunică EIOPA modalitatea de aplicare a prevederilor ghidurilor emise de către aceasta.

(3) În cazul în care A.S.F. nu este de acord cu decizia adoptată de un supraveghetor coordonator cu privire la echivalența regimului de autorizare și supraveghere dintr-un stat terț, poate solicita asistența EIOPA în termen de 3 luni de la primirea notificării din partea supraveghetorului coordonator.

(4) A.S.F. cooperează cu EIOPA și îi furnizează fără întârziere informațiile solicitate de către aceasta.

(5) În cadrul colegiului supraveghetorilor, A.S.F. poate solicita asistența EIOPA, cu excepția situațiilor de urgență, dacă există opinii divergente asupra următoarelor:

a) aprobarea planului de redresare și extinderea perioadei de redresare conform prevederilor art. 17 alin. (8) și (9);

b) aprobarea măsurilor propuse în conformitate cu art. 17 alin. (10).

(6) A.S.F. poate solicita, de asemenea, asistența EIOPA în cazurile prevăzute la art. 13 alin. (2) și la art. 14 alin. (6) și (7).

(7) A.S.F. poate solicita EIOPA să declare existența unor situații nefavorabile prevăzute la art. 99 alin. (4) dacă societățile respective sunt grav afectate de următoarele aspecte:

- a) manifestarea unui declin neprevăzut, brusc și abrupt al piețelor financiare;
- b) menținerea, pe o anumită perioadă, a unei rate a dobânzii scăzute;
- c) producerea unei catastrofe cu impact major.

Cooperarea cu alte autorități, organisme și persoane

Art. 12. – (1) A.S.F. poate efectua schimb de informații cu supraveghetorii din celelalte state membre, cu respectarea prevederilor art. 19.

(2) A.S.F. încheie acorduri de cooperare privind schimbul de informații cu supraveghetorii sau autoritățile și organismele competente din state terțe, similare celor definite la alin. (5), în care se stipulează garantarea secretului profesional, cel puțin în condițiile prevăzute la art. 19, și utilizarea informațiilor numai în scopul exercitării supravegherii.

(3) În cazul în care schimbul de informații menționat la alin. (2) se referă la informații primite de la un supraveghetor sau de la o autoritate dintr-un stat membru, A.S.F. transmite altor entități informațiile respective numai cu acordul emitentului și, atunci când este cazul, exclusiv în scopul pentru care acesta își dă acordul.

(4) Informațiile primite de A.S.F. conform alin. (1) sunt utilizate doar în următoarele scopuri:

- a) verificarea îndeplinirii condițiilor de autorizare și facilitarea supravegherii activității desfășurate de societăți, în special în ceea ce privește rezervele tehnice, SCR, MCR și sistemul de guvernantă;
- b) aplicarea sancțiunilor;
- c) în cadrul acțiunilor administrative împotriva unei decizii a A.S.F., precum și în cadrul acțiunilor în justiție în temeiul prevederilor prezentei părți.

(5) A.S.F. poate colabora cu alte autorități, persoane sau organisme din România, pentru ca acestea să își poată exercita atribuțiile, efectuând:

- a) schimb de informații cu:

(i) Banca Națională a României;

(ii) organismele și entitățile implicate în procedurile de faliment și de lichidare a societăților sau în proceduri similare și cu autoritățile care le supraveghează;

(iii) persoanele responsabile cu auditul statutar al societăților și al instituțiilor financiare și cu autoritățile care le supraveghează;

(iv) actuarii independenți, membri ai Asociației Române de Actuarat, și cu asociația respectivă;

b) transmiterea de informații către organismele de administrare a procedurilor de lichidare sau către FPVS.

(6) A.S.F. poate efectua schimb de informații cu autorități, organisme sau persoane din celelalte state membre, cu atribuții similare celor prevăzute la alin. (5).

(7) A.S.F. efectuează schimbul de informații prevăzut la alin.(5) și (6), cu respectarea următoarelor condiții:

a) sunt utilizate numai în scopul exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (5) și (6);

b) informațiile se află sub incidența prevederilor art.19;

c) dacă provin din alt stat membru, inclusiv în situațiile menționate la art. 9, acestea pot fi divulgate numai cu acordul autorității care le-a furnizat și numai în scopul pentru care aceasta și-a dat acordul.

(8) În scopul menținerii stabilității și integrității sistemului financiar, A.S.F. efectuează schimb de informații cu Banca Națională a României, precum și cu alte autorități sau organisme responsabile cu identificarea și cercetarea situațiilor de încălcare a prevederilor legislației aplicabile persoanelor juridice supuse înregistrării în registrul comerțului; informațiile sunt utilizate numai în scopul identificării respective și cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (7).

(9) În cazul în care autoritățile și organismele prevăzute la alin. (8) își îndeplinesc sarcinile prin intermediul unor specialiști care nu sunt angajați în sectorul public, schimbul de informații se realizează în condițiile enunțate la alin. (7).

(10) În cazul în care informațiile care urmează a fi divulgate provin de la o autoritate din alt stat membru, autoritățile și organismele prevăzute la alin. (8)

comunică acesteia identitatea și responsabilitățile persoanelor cărora le transmit informațiile respective.

(11) A.S.F. întocmește lista cu societățile care intră sub incidența art. 167 alin. (1) și (2) și o transmite supraveghetorilor din celelalte state membre.

(12) A.S.F. colaborează cu supraveghetorii din alte state membre și comunică acestora informațiile necesare pentru a pune în aplicare prevederile art. 125.

(13) A.S.F. transmite supraveghetorilor din celelalte state membre tabelele de morbiditate și datele statistice relevante prevăzute la art. 128.

**Competențele A.S.F.
în calitate
de supraveghetor
din stat membru
de origine**

Art. 13. – (1) În cazul în care societățile nu respectă prevederile referitoare la rezervele tehnice, prevăzute la art. 53, precum și pe cele privind SCR și MCR prevăzute la art. 72 și art. 95, A.S.F. notifică supraveghetorii din statele membre gazdă și poate interzice, prin decizie, societăților respective, să dispună liber de active până la restabilirea conformității cu cerințele referitoare la respectarea rezervelor tehnice, SCR și MCR; A.S.F. indică activele care trebuie supuse acestei măsuri; societățile pot face plângere la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal.

(2) Restabilirea conformității cu cerințele referitoare la respectarea rezervelor tehnice, SCR și MCR se constată de A.S.F. prin decizie care se comunică de îndată societăților vizate, iar interdicția de a dispune liber de active încetează de la data comunicării acestei decizii.

(3) Dacă o societate autorizată de A.S.F. desfășoară activitate pe teritoriul altui stat membru, prin intermediul unei sucursale sau în baza libertății de a presta servicii și A.S.F. este informată de supraveghetorul din acel stat membru că aceasta nu respectă prevederile legale din statul respectiv și că nu adoptă măsurile de remediere solicitate, A.S.F. impune societății să adopte măsurile corespunzătoare; de asemenea, A.S.F. informează supraveghetorul din statul membru gazdă cu privire la măsurile impuse.

(4) A.S.F. transmite EIOPA denumirea societăților cărora le-a acordat sau retras autorizația de funcționare.

(5) A.S.F. informează supraveghetorii din celelalte state membre cu privire la retragerea autorizației societăților care desfășoară activitate pe teritoriul

acestora și adoptă, în colaborare cu aceștia, măsurile necesare pentru a proteja interesele contractanților, în special prin limitarea drepturilor societăților de a dispune liber de active, în cazurile și în condițiile prevăzute la alin. (1).

(6) În urma solicitărilor supraveghetorilor din statele membre gazdă, A.S.F. transmite acestora, în formă agregată, informațiile primite de la asigurători conform art. 112 alin. (7) și (8), art. 113 alin. (7) și art. 114 alin. (5).

(7) În cazul în care societățile externalizează funcții sau activități către furnizori care au sediul în alt stat membru:

a) A.S.F. informează autoritatea de supraveghere a furnizorului sau, în cazul în care furnizorul nu este supravegheat, informează supraveghetorul din statul membru în cauză despre intenția de a efectua un control la sediul furnizorului sau îi solicită supraveghetorului respectiv să efectueze controlul în numele său;

b) A.S.F. solicită asistența EIOPA în cazul în care supraveghetorul din statul membru gazdă interzice A.S.F. exercitarea dreptului de a efectua controlul menționat la lit. a) sau acesta nu poate participa la controlul respectiv.

**Competențele A.S.F.
în calitate
de supraveghetor
din stat membru gazdă**

Art. 14. – (1) A.S.F. consultă supraveghetorii din statele membre înainte de a acorda autorizația de funcționare unei societăți care este:

a) filială a unei societăți autorizate în statul membru respectiv;

b) filială a unei societăți-mamă a unei societăți din statul membru respectiv;

c) societate controlată de aceeași persoană fizică sau juridică ce controlează o altă societate autorizată în statul membru respectiv.

(2) A.S.F. consultă autoritățile competente din alte state membre înainte de a acorda autorizația de funcționare unei societăți care este:

a) filială a unei instituții de credit sau a unei firme de investiții autorizate în statul membru respectiv;

b) filială a unei societăți-mamă a unei instituții de credit sau firme de investiții autorizate în statul membru respectiv;

c) societate controlată de aceeași persoană fizică sau juridică ce controlează o instituție de credit sau o firmă de investiții autorizată în statul membru respectiv.

(3) A.S.F. consultă autoritățile menționate la alin. (1) și (2) în vederea evaluării:

a) calității acționarilor societăților care solicită autorizare sau sunt autorizate în România;

b) competenței profesionale și probității morale a:

(i) persoanelor cu funcții de conducere în cadrul societăților care solicită autorizare sau sunt deja autorizate în România;

(ii) persoanelor cu funcții-cheie la alte entități care aparțin aceluiași grup.

(4) A.S.F. transmite informații supraveghetorilor sau autorităților competente din alte state membre, pe care aceștia le solicită în vederea acordării unei autorizații de funcționare sau a monitorizării respectării în permanență a condițiilor de autorizare.

(5) A.S.F. interzice, prin decizie, societăților, să dispună liber de activele aflate pe teritoriul României, conform notificării din partea supraveghetorilor din statele membre de origine cu privire la faptul că societățile respective au încălcat prevederile referitoare la rezervele tehnice, SCR și MCR sau că le-a fost retrasă autorizația. Activele asupra cărora se ia această măsură sunt indicate de supraveghetorul din statul membru de origine. Societățile pot face plângere la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal. La data primirii de către A.S.F. a notificării din partea supraveghetorului din statul membru de origine, cu privire la restabilirea conformității cu cerințele referitoare la respectarea rezervelor tehnice, SCR și MCR, decizia de interzicere de a dispune liber de active încetează de drept și A.S.F. notifică, de îndată, societățile vizate, cu privire la aceasta.

(6) Atunci când A.S.F. constată că o societate dintr-un alt stat membru care practică activitate pe teritoriul României, prin intermediul unei sucursale sau în baza libertății de a presta servicii, nu respectă prevederile legale, solicită acesteia să remedieze deficiențele respective, în caz contrar informează supraveghetorul din statul membru de origine.

(7) Dacă măsurile adoptate de supraveghetorul din statul membru de origine se dovedesc ineficiente sau dacă acesta nu adoptă nicio măsură, iar societatea menționată la alin. (6) continuă să încalce prevederile legale, A.S.F., după ce informează supraveghetorul din statul membru de origine, poate impune:

- a) măsuri preventive, corective sau sancționatorii;
- b) interzicerea de a mai subscrie noi contracte de asigurare și reasigurare pe teritoriul României începând cu data prevăzută în actul individual emis de A.S.F.;
- c) măsuri administrative asupra proprietăților sau unităților operaționale deținute pe teritoriul României, în conformitate cu legislația națională.

(8) Măsurile adoptate conform alin. (7) sunt motivate temeinic și comunicate societății respective.

(9) În vederea exercitării competențelor menționate la alin. (6)-(8), A.S.F. solicită societății menționate la alin. (6) să transmită documente și informații cu privire la activitatea desfășurată de aceasta.

(10) Asigurătorii care desfășoară activitate pe teritoriul României pot să își promoveze produsele și serviciile oferite prin intermediul tuturor canalelor de comunicare, cu respectarea legislației naționale privind forma și conținutul mijloacelor de publicitate.

(11) În cazul în care A.S.F. este notificată cu privire la retragerea autorizației de funcționare a unor societăți din alte state membre care desfășoară activitate pe teritoriul României, aceasta adoptă măsurile necesare pentru ca aceste societăți să nu subscrie contracte noi.

(12) A.S.F. poate solicita supraveghetorilor din statele membre de origine informațiile prevăzute la art. 112 alin. (7) și (8), art. 113 alin. (7) și art. 114 alin. (5), în formă agregată, cu privire la activitatea desfășurată pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii de asigurătorii autorizați în statele membre respective.

(13) A.S.F. tratează ca sucursală prezența permanentă a societăților din celelalte state membre, care constă într-o reprezentanță condusă de personal propriu sau un mandatar.

SECȚIUNEA a 4-a
Participarea A.S.F. la colegiile supraveghetorilor

Prevederi generale

Art. 15. – (1) Colegiul supraveghetorilor este instituit și funcționează în baza unui acord de coordonare elaborat conform art. 16 alin. (2) lit. i) care cuprinde, în mod obligatoriu, proceduri cel puțin pentru elementele prevăzute la lit. a)-d) și, opțional, pentru cele prevăzute la lit. e) și f):

a) procesul decizional privind desemnarea supraveghetorului coordonator în situații similare celor prevăzute la art. 16 alin. (1);

b) procesul decizional privind modelul intern al grupului, conform prevederilor aplicabile prevăzute la art. 16;

c) procesul decizional privind majorarea de capital de solvabilitate impusă grupului conform art. 152;

d) consultarea reciprocă privind supravegherea solvabilității la nivel de grup, conform art. 137 alin. (2);

e) consultarea reciprocă în situațiile aplicabile prevăzute la art. 16-18;

f) cooperarea cu alți supraveghetori.

(2) Acordul de coordonare prevăzut la alin. (1) poate cuprinde atribuții suplimentare pentru membrii colegiului, dacă acest lucru este necesar pentru realizarea unui proces de supraveghere eficientă a grupului și nu afectează exercitarea atribuțiilor de supraveghere individuale ale membrilor colegiului.

(3) Prin excepție de la situațiile similare celor menționate la art. 16 alin. (1), în cadrul colegiului supraveghetorilor, la solicitarea A.S.F. sau a altui membru, se poate adopta, în comun, cel mult o dată pe an, o decizie de desemnare a unui alt supraveghetor coordonator, dacă aplicarea criteriilor respective nu mai este adecvată, având în vedere următoarele:

a) structura grupului;

b) gradul de semnificație a activității societăților care aparțin grupului.

(4) A.S.F. și ceilalți supraveghetori desemnează supraveghetorul coordonator în cel mult 3 luni de la efectuarea solicitării menționate la alin. (3), considerat termen de conciliere, după consultarea grupului respectiv; în cazul în care A.S.F. sau alt supraveghetor solicită asistența EIOPA, decizia de desemnare se

adoptă în conformitate cu punctul de vedere exprimat de EIOPA și aceasta este considerată definitivă.

(5) Deciziile adoptate de A.S.F. în cadrul colegiului supraveghetorilor sunt motivate temeinic și în conformitate cu deciziile emise de EIOPA; acestea sunt comunicate colegiului supraveghetorilor și societăților vizate.

(6) A.S.F. convoacă de urgență o întâlnire a colegiului atunci când:

a) constată o încălcare semnificativă a SCR sau a MCR de către o societate;

b) constată o încălcare semnificativă a SCR la nivel de grup, indiferent de metoda de calcul aleasă, conform art. 149-152;

c) se manifestă o situație excepțională.

(7) A.S.F. poate exercita activități specifice în cadrul colegiului supraveghetorilor împreună cu un număr restrâns de membri.

**Atribuțiile și
competențele A.S.F.
în calitate
de supraveghetor
coordonator**

Art. 16. – (1) A.S.F. poate fi desemnată supraveghetor coordonator, responsabil cu coordonarea și exercitarea supravegherii la nivel de grup, în următoarele situații:

a) toate societățile membre ale grupului sunt supravegheate de A.S.F.;

b) societatea coordonatoare a grupului este autorizată de A.S.F.;

c) grupul nu este coordonat de un asigurător sau reasigurător și:

(i) societatea a cărei societate-mamă este un holding de asigurare sau un holding financiar mixt este autorizată de A.S.F.;

(ii) cel puțin două societăți cu sediul central în state membre au ca societate-mamă același holding de asigurare sau un holding financiar mixt cu sediul central în România, iar una dintre aceste societăți este autorizată de A.S.F.;

(iii) este condus de cel puțin două holdinguri de asigurare sau holdinguri financiare mixte, unul cu sediul central și deținând o societate în România și celălalt cu sediul central și deținând o societate în alt stat membru, iar societatea cu cea mai mare valoare a bilanțului total este supravegheată de A.S.F.;

(iv) cel puțin două societăți cu sediul central în state membre au ca societate-mamă același holding de

asigurare sau același holding financiar mixt cu sediul central în alt stat membru, iar societatea cu cea mai mare valoare totală a bilanțului este autorizată de A.S.F.;

(v) nu are societate-mamă sau situațiile prevăzute la pct.(i)-(iv) nu sunt aplicabile, iar societatea cu cea mai mare valoare totală a bilanțului este autorizată de A.S.F.

(2) A.S.F., în calitate de supraveghetor coordonator, are următoarele atribuții și competențe:

a) coordonează colectarea și transmiterea informațiilor relevante atât pentru supravegherea permanentă, cât și în cazul situațiilor de urgență;

b) desfășoară procesul de supraveghere a grupului și evaluează situația financiară a acestuia;

c) evaluează modul în care grupul respectă prevederile prevăzute în titlul II capitolul II și la art. 157 și 158;

d) evaluează sistemul de guvernanță al grupului conform art. 159 și modul în care membrii conducerii societății participative sau persoanele care conduc efectiv holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt respectă cerințele de competență profesională și probitate morală prevăzute la art. 27;

e) organizează, cel puțin anual, întâlniri ale colegiului supraveghetorilor, pentru a planifica și coordona atât activitatea de supraveghere permanentă, cât și, în cazul situațiilor de urgență, ținând cont de principiul proporționalității în ceea ce privește riscurile inerente activității tuturor entităților grupului;

f) adoptă măsuri și decizii în conformitate cu prevederile legale;

g) coordonează procesul de validare a modelului intern la nivel de grup prevăzut la art. 151;

h) coordonează procesul de aprobare a aplicării regimului prevăzut la art. 155;

i) elaborează, împreună cu membrii colegiului supraveghetorilor, acorduri de coordonare a activității acestuia;

j) solicită asistența EIOPA în cazul în care există opinii divergente privind acordul de coordonare a activității și adoptă decizia finală în conformitate cu decizia EIOPA, pe care o transmite celorlalți membri ai colegiului;

k) transmite către EIOPA informațiile semnificative privind funcționarea colegiului supraveghetorilor;

l) alte atribuții prevăzute de lege.

(3) În cazul în care în cadrul colegiului se adoptă o decizie în conformitate cu art. 15 alin. (3), A.S.F. transmite grupului decizia comună, temeinic motivată.

(4) A.S.F. transmite grupului și colegiului supraveghetorilor decizia adoptată în conformitate cu art.15 alin.(3), luând în considerare punctul de vedere emis de EIOPA, în cazul în care este solicitată asistența acesteia.

(5) A.S.F. continuă exercitarea atribuțiilor în calitate de supraveghetor coordonator, până la adoptarea deciziei comune menționate la art. 15 alin. (3).

(6) A.S.F. coordonează colegiul supraveghetorilor, asigurând cooperarea, schimbul de informații și consultarea între membrii colegiului, în conformitate cu titlul II, pentru asigurarea convergenței deciziilor și a activităților.

(7) În cazul în care o societate-mamă din cadrul grupului are sediul central în alt stat membru, A.S.F. poate solicita supraveghetorului acesteia informații necesare exercitării coordonării supravegherii; în cazul în care informațiile prevăzute la art. 18 alin. (8) și (9) au fost deja transmise altui supraveghetor, solicitarea este adresată acestuia din urmă.

(8) A.S.F., în conformitate cu principiul proporționalității, poate limita raportările la nivel de grup cu frecvență mai mică de un an sau poate excepta societățile din cadrul grupului de la raportarea tuturor indicatorilor, dacă acestea beneficiază de limitările menționate la art. 37 alin. (9) și (12).

(9) În cazul în care A.S.F. primește de la o societate și entitățile sale afiliate sau de la entitățile afiliate ale unui holding de asigurare sau ale unui holding financiar mixt o solicitare de a aproba calcularea SCR agregate la nivel de grup și SCR ale societăților din cadrul grupului pe baza modelului intern de grup, A.S.F. comunică acest lucru colegiului supraveghetorilor care decide asupra aprobării sau respingerii solicitării respective, stabilind, dacă este cazul, termenii și condițiile pentru aprobare.

(10) A.S.F. transmite fără întârziere membrilor colegiului supraveghetorilor documentația completă

aferentă solicitării menționate la alin. (9).

(11) A.S.F. analizează, împreună cu ceilalți membri ai colegiului supraveghetorilor, documentația transmisă conform alin. (10), în vederea adoptării unei decizii comune asupra aprobării sau respingerii modelului intern, în termen de 6 luni de la data depunerii documentației complete, termen considerat perioadă de conciliere.

(12) A.S.F. adoptă propria decizie privind aprobarea sau respingerea modelului intern de grup, pe care o transmite motivată temeinic solicitantului și celorlalți membri ai colegiului supraveghetorilor ținând cont de:

a) punctele de vedere și de rezerve exprimate de ceilalți membri ai colegiului supraveghetorilor, dacă în 6 luni de la primirea documentației complete nu se adoptă o decizie comună în cadrul colegiului supraveghetorilor;

b) decizia transmisă de EIOPA atunci când i s-a solicitat asistența.

(13) În cazul în care, în termenul menționat la alin. (11), s-a solicitat asistența EIOPA de către membrii colegiului, A.S.F. adoptă decizia privind aprobarea sau respingerea modelului intern în conformitate cu decizia EIOPA sau, în lipsa unei decizii a EIOPA, adoptă propria decizie, care este definitivă.

(14) A.S.F. transmite motivația propunerii măsurilor prevăzute la art. 151 alin. (3) și (4) atât societății, cât și colegiului supraveghetorilor.

(15) Asistența EIOPA prevăzută la alin. (12) nu se mai poate solicita după expirarea perioadei de 6 luni sau după adoptarea unei decizii comune în cadrul colegiului.

(16) A.S.F. amână adoptarea unei decizii până la primirea punctului de vedere al EIOPA, solicitat conform alin. (12) lit. b), de care ține cont la adoptarea deciziei proprii, pe care o motivează temeinic și o transmite solicitantului și autorității de supraveghere în cauză, aceasta fiind considerată definitivă.

(17) Înainte de a decide asupra situațiilor prevăzute la art. 133 alin. (3) lit. b) și c) și alin. (6), A.S.F. se consultă cu membrii colegiului supraveghetorilor.

(18) Fără a aduce atingere art. 154 alin. (2), A.S.F. verifică, cel puțin anual, din proprie inițiativă sau la

cererea supraveghetorului direct al filialei, modul în care societatea-mamă respectă în permanență condițiile prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. b)-d).

(19) A.S.F. informează supraveghetorul direct al filialei, în urma consultării colegiului supraveghetorilor, cu privire la ineficiența sau neaplicarea în perioada stabilită a planurilor menționate la art. 154 alin. (2) și (3) și la faptul că nu mai sunt respectate condițiile prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. b)-d).

(20) În cazul în care, după consultarea colegiului supraveghetorilor, A.S.F. decide excluderea unei filiale din supravegherea la nivel de grup, comunică de îndată acest lucru supraveghetorului direct al acesteia și societății-mamă a respectivei filiale.

(21) A.S.F. se consultă cu grupul și colegiul supraveghetorilor pentru:

a) a identifica tipurile de riscuri pe care societățile coordonatoare le includ în raportul menționat la art. 157 alin. (2) și a impune praguri de toleranță adecvate, pe baza SCR, a rezervelor tehnice sau a amândurora;

b) a emite opinii cu privire la tipurile de riscuri, ținând cont de structura grupului și a sistemului de management al riscului;

c) a identifica tipurile de tranzacții intragrup pe care societățile au obligația de a le include în raportul menționat la art. 158 alin. (2).

(22) În procesul de analizare a concentrării riscurilor și a tranzacțiilor intragrup, A.S.F. monitorizează în special riscul de contagiune în cadrul grupului, riscul de apariție a unor conflicte de interese și volumul riscurilor.

(23) Pentru a decide în privința aprobării menționate la art. 159 alin. (5), A.S.F. se consultă cu colegiul supraveghetorilor și ia în considerare în mod corespunzător punctele de vedere și rezervele formulate de membrii acestuia.

(24) A.S.F. consultă colegiul supraveghetorilor și ia în considerare în mod corespunzător punctele de vedere sau rezervele exprimate de aceștia atunci când analizează solicitarea societății participative, a holdingului de asigurare sau holdingului financiar mixt privind aprobarea publicării unui raport unic, în conformitate cu prevederile art. 160.

(25) În cazul în care un grup are în componență holdinguri de asigurare sau holdinguri financiare mixte cu sediul central pe teritoriul României, A.S.F. impune măsuri de redresare în cazul în care acestea:

a) nu respectă cerințele menționate la titlul II capitolele II și III;

b) respectă cerințele menționate la lit. a), dar solvabilitatea le este periclitată;

c) sunt afectate în ceea ce privește situația financiară de tranzacțiile intragrup sau concentrările de risc.

(26) A.S.F. informează supraveghetorii societăților, holdingurilor de asigurare sau holdingurilor financiare mixte din statele membre pe teritoriul cărora acestea au sediul central cu privire la faptul că cerințele menționate la alin. (25) nu sunt respectate.

(27) În cazul în care holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt nu are sediul central în România, A.S.F. transmite informații referitoare la nerespectarea cerințelor menționate la alin. (25) celorlalți supraveghetori din colegiu, pentru ca aceștia să poată lua măsurile necesare.

(28) Fără a aduce atingere alin. (29), A.S.F. decide asupra măsurilor de remediere impuse holdingurilor de asigurare sau holdingurilor financiare mixte și, după caz, coordonează adoptarea acestor măsuri în cadrul colegiului supraveghetorilor.

(29) A.S.F. dispune sancțiuni holdingurilor de asigurare sau holdingurilor financiare mixte și persoanelor care conduc efectiv holdingurile respective care încalcă prevederile legale.

(30) Prin consultare cu colegiul supraveghetorilor și cu EIOPA, cu respectarea prevederilor legale și fără a aduce atingere altor decizii adoptate anterior la nivel european cu privire la statele terțe cu excepția cazului în care regimul din statele terțe sau cel prevăzut de capitolul V înregistrează modificări semnificative, A.S.F. verifică următoarele:

a) echivalența regimului de solvabilitate prevăzut de statele terțe în care se află societăți afiliate ale unei societăți participative, din proprie inițiativă sau la cererea societății participative, atunci când se calculează, cu metoda nr. 2 prevăzută la art. 150, SCR agregată la nivel de grup;

b) echivalența regimului de supraveghere aplicat de statul terț în care se află societatea-mamă, din proprie inițiativă sau la cererea societății-mamă sau a societăților din grup stabilite în statele membre.

(31) În cazul în care nu există acte delegate emise de Comisia Europeană cu privire la echivalența regimului de supraveghere din state terțe, se aplică prevederile art. 162.

(32) Dacă regimul de supraveghere dintr-un stat terț este declarat echivalent temporar printr-un act delegat emis de Comisia Europeană, A.S.F. se bazează pe supravegherea realizată de supraveghetorul din statul terț respectiv, cu excepția cazului în care valoarea totală a bilanțului societății din cadrul grupului, cu sediul central în România, este mai mare decât cea a societății-mamă din statul terț, caz în care A.S.F. preia atribuțiile de supraveghetor coordonator.

(33) În cazul în care societatea-mamă menționată la alin. (30) lit. b) este filiala unei societăți, a unui holding de asigurare sau holding financiar mixt dintr-un stat terț, A.S.F. verifică, în cadrul colegiului, echivalența regimului de supraveghere la nivelul societății-mamă de cel mai înalt rang, iar în absența unei decizii privind echivalența respectivă, verifică echivalența regimului de supraveghere din statul terț în care se află o societate-mamă de rang inferior și aplică prevederile alin. (34).

(34) În cazul în care regimul de supraveghere dintr-un stat terț nu este declarat echivalent, inclusiv temporar, sau dacă A.S.F. decide să nu se bazeze pe supravegherea realizată de supraveghetorul din statul terț în situația prevăzută la alin. (32), A.S.F. determină metodele adecvate în vederea îndeplinirii obiectivelor de supraveghere după consultarea membrilor colegiului supraveghetorilor; A.S.F. poate solicita înființarea unui holding de asigurare sau a unui holding financiar mixt cu sediul central într-un stat membru și poate aplica societăților din grup, coordonate de holdingul respectiv, principiile și metodele de supraveghere pe care le aplică grupurilor care au societatea-mamă pe teritoriul statelor membre, notificând metodele respective celorlalte autorități și Comisiei Europene.

(35) În cazul în care regimul de supraveghere din statul terț este declarat echivalent printr-un act delegat

emis de Comisia Europeană, A.S.F. se bazează pe supravegherea la nivel de grup efectuată de autoritatea din statul terț, cooperarea cu autoritatea respectivă realizându-se într-un mod similar celui prevăzut de prezenta secțiune și art. 19.

(36) A.S.F. se consultă cu autoritățile de supraveghere interesate și decide să nu supravegheze concentrarea riscurilor prevăzută la art. 157 sau tranzacțiile intragrup prevăzute la art. 158 la nivelul unei societăți participative, unui holding de asigurare sau unui holding financiar mixt cu sediul în statele membre, în cazurile menționate la art. 133 alin. (3) lit. a) și b), atunci când aceasta/acesta este:

a) societate afiliată unei entități reglementate sau unui holding financiar mixt;

b) entitate reglementată sau holding financiar mixt care este supravegheat suplimentar conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(37) În cazul în care un holding financiar mixt face obiectul unor dispoziții echivalente prezentei legi și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, în special în ceea ce privește supravegherea în funcție de riscuri, A.S.F., după consultarea Băncii Naționale a României, poate aplica respectivului holding financiar mixt numai dispozițiile prevăzute în aceeași ordonanță de urgență.

(38) În cazul în care un holding financiar mixt face obiectul unor dispoziții echivalente cu prevederile prezentei legi și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în special în ceea ce privește supravegherea în funcție de riscuri, A.S.F., de comun acord cu Banca Națională a României, poate aplica numai dispozițiile echivalente din legislația celui mai important sector determinat în conformitate cu art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(39) A.S.F. informează EIOPA și Autoritatea Bancară Europeană cu privire la deciziile adoptate în temeiul alin. (37) și (38).

(40) A.S.F. transmite EIOPA și autorităților de supraveghere interesate informații referitoare la grupuri în conformitate cu art. 18 alin. (8) și (9), art. 25 alin. (3) și art. 39 alin. (1)-(3), în special informații privind structura juridică, organizațională și sistemul de guvernantă ale acestora.

(41) În perioada menționată la art. 17 alin. (21), în cazul unor puncte de vedere divergente, A.S.F. sau alt membru al colegiului supraveghetorilor poate consulta EIOPA, situație în care colegiul supraveghetorilor așteaptă punctul de vedere al EIOPA timp de o lună; A.S.F. și ceilalți supraveghetori țin cont de punctul de vedere exprimat de EIOPA când adoptă decizia comună însoțită de motivația integrală și, eventual, de explicații suplimentare în cazul în care decizia respectivă se abate semnificativ de la punctul de vedere al EIOPA.

(42) Decizia comună menționată la alin. (41) este definitivă și se aplică de toate autoritățile implicate; în cazul în care nu s-a adoptat o decizie comună în perioada prevăzută la art. 17 alin. (21), A.S.F. adoptă propria decizie.

(43) Atunci când adoptă decizia proprie, A.S.F. ia în considerare în mod corespunzător opiniile sau rezervele celorlalți supraveghetori și, dacă este cazul, de avizul EIOPA; aceasta este decizia finală și se aplică de toate autoritățile implicate, cărora A.S.F. le comunică și motivația integrală a deciziei și, eventual, explicații suplimentare în cazul în care decizia respectivă se abate semnificativ de la rezervele exprimate de acestea și de la punctul de vedere al EIOPA.

(44) Punctul de vedere al EIOPA nu se solicită după expirarea perioadei menționate la art. 17 alin. (21) sau după ce s-a adoptat o decizie comună.

(45) A.S.F. poate solicita, atunci când consideră necesar, informații despre:

a) tranzacțiile dintre societăți și societatea-mamă care este un holding mixt de asigurare;

b) tranzacțiile dintre societăți și entitățile afiliate holdingului respectiv.

(46) A.S.F. supraveghează și analizează procedurile de raportare și sistemele menționate la art. 159 alin. (1) și (2).

(47) A.S.F. informează membrii colegiului despre situația prevăzută la art. 137 alin. (2) în vederea adoptării măsurilor adecvate.

**Atribuții și competențe
ale A.S.F. în calitate de
membru al colegiului
supraveghetorilor**

Art. 17. – (1) În cazul în care supraveghetorul coordonator nu își îndeplinește atribuțiile sau dacă ceilalți membri ai colegiului nu cooperează adecvat, A.S.F. poate solicita asistența EIOPA.

(2) A.S.F. cooperează cu supraveghetorul coordonator și cu ceilalți membri ai colegiului supraveghetorilor în vederea elaborării acordului de coordonare a activității colegiului.

(3) A.S.F. poate solicita asistența EIOPA în cazul în care există puncte de vedere divergente privind acordul de coordonare a activității în cadrul colegiului supraveghetorilor.

(4) A.S.F. colaborează sistematic cu supraveghetorul coordonator și în special în cazurile în care o societate are dificultăți financiare.

(5) Fără a aduce atingere prevederilor art. 154 alin. (2), A.S.F. poate solicita supraveghetorului coordonator să verifice modul în care societatea-mamă respectă cerințele prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. b)-d), în cazul în care consideră că cerințele respective nu mai sunt îndeplinite.

(6) În vederea realizării obiectivelor de supraveghere, A.S.F. poate solicita informații societății coordonatoare a grupului din care face parte societatea exclusă din supravegherea la nivel de grup, în cazuri similare celor prevăzute la art. 133 alin. (3) lit. b) și c).

(7) La cererea supraveghetorului coordonator, A.S.F. solicită informații societăților-mamă și le transmite acestuia.

(8) În cazul nerespectării SCR de către o filială care aplică un sistem de management al riscului centralizat, fără a aduce atingere art. 99, A.S.F. transmite, fără întârziere, colegiului supraveghetorilor, planul de redresare conceput și prezentat de filială astfel încât aceasta, în 6 luni de la data constatării deficienței, să restabilească nivelul fondurilor proprii eligibile sau să modifice profilul de risc, în vederea remedierii situației. Colegiul supraveghetorilor aprobă planul de redresare în maximum 4 luni de la data la care s-a constatat nerespectarea SCR.

(9) În cazul în care colegiul supraveghetorilor nu ajunge la un acord, A.S.F. adoptă propria decizie cu privire la planul de redresare menționat la alin. (8), luând în considerare punctele de vedere și rezervele celorlalți supraveghetori.

(10) În situația în care A.S.F. este notificată, conform art. 98, cu privire la deteriorarea situației financiare a unei filiale care aplică un sistem de management al riscului centralizat, comunică fără întârziere colegiului supraveghetorilor măsurile pe care le propune dezbaterii în colegiu, cu excepția situațiilor de urgență în care A.S.F. estimează că situația financiară nu poate fi restabilită, atunci adoptă propria decizie, care nu se mai discută în cadrul colegiului supraveghetorilor. Dacă nu se ajunge la un acord în cadrul colegiului în decurs de o lună de la data notificării colegiului, A.S.F. adoptă propria decizie cu privire la măsurile respective, luând în considerare în mod corespunzător opiniile și rezervele celorlalți membri ai colegiului.

(11) Fără a aduce atingere art. 100, în cazul nerespectării MCR de către o filială care aplică un sistem de management al riscului centralizat, A.S.F. transmite de îndată colegiului supraveghetorilor planul de finanțare prezentat de filială, conform căruia, în decurs de 3 luni de la data constatării deficienței, nivelul fondurilor proprii eligibile este restabilit sau profilul de risc este modificat, în vederea remedierii situației; de asemenea, A.S.F. informează colegiul despre măsurile adoptate pentru a impune MCR la nivelul filialei.

(12) În cazul în care A.S.F. consideră că raportul menționat la art. 160 nu include informații semnificative despre filialele pe care le-a autorizat și a căror situație financiară necesită comparație, impune acestora să publice propriul raport.

(13) În cazul în care societățile aparțin unui grup care nu are în componență un holding de asigurare sau un holding financiar mixt, A.S.F. impune acestora măsuri de redresare în situațiile menționate la art. 16 alin. (25).

(14) A.S.F. informează supraveghetorii societăților, holdingurilor de asigurare sau holdingurilor financiare mixte din statele membre pe teritoriul cărora acestea au sediul central referitor la faptul că situațiile menționate la art. 16 alin. (25) nu sunt respectate.

(15) Dacă A.S.F. este informată de către supraveghetorul coordonator referitor la faptul că o societate se află în una dintre situațiile menționate la art. 16 alin. (25), A.S.F. adoptă măsurile necesare remedierii situației respective.

(16) A.S.F. decide asupra măsurilor de remediere impuse holdingurilor de asigurare sau holdingurilor financiare mixte și participă la adoptarea acestor măsuri în cadrul colegiului supraveghetorilor.

(17) A.S.F., în cazul în care decide să aplice alte metode de supraveghere care permit realizarea unei supravegheri adecvate a societăților care fac parte dintr-un grup, altele decât cele menționate la art. 162 alin. (1), se consultă cu celelalte autorități implicate și, după ce primește aprobarea supraveghetorului coordonator, notifică metodele respective celorlalte autorități și Comisiei Europene.

(18) În cazul în care societatea-mamă depune o cerere privind aplicarea unui sistem de management al riscului centralizat, A.S.F.:

a) analizează solicitarea societății-mamă de a intra sub incidența art. 155 alin. (1)-(3) și contribuie la lucrările colegiului supraveghetorilor în conformitate cu prevederile aplicabile prevăzute în prezenta secțiune;

b) verifică în ce măsură sistemul de management al riscului și mecanismele de control intern ale societății-mamă sunt adecvate pentru exercitarea unui management prudent al societății;

c) verifică dacă societatea-mamă respectă în permanență prevederile art. 154 alin. (1) lit. b) și c).

(19) În cazul în care un supraveghetor din cadrul colegiului, inclusiv A.S.F., constată că profilul de risc al societății pe care o supraveghează se abate semnificativ de la ipotezele care stau la baza modelului intern, supraveghetorii din cadrul colegiului propun impunerea măsurilor prevăzute la art. 155 alin. (1)-(3), în vederea adoptării unei decizii comune și pentru a stabili termenii și condițiile necesare aplicării deciziei respective, considerată definitivă.

(20) În termen de o lună de la propunerea menționată la alin. (19), A.S.F. și ceilalți membri ai colegiului pot solicita asistența EIOPA.

(21) În cazul în care în cadrul colegiului supraveghetorilor se primește o solicitare de aplicare a

unui sistem de management al riscului centralizat împreună cu documentația completă, A.S.F. și ceilalți membri ai colegiului colaborează în vederea adoptării unei decizii comune în decurs de 3 luni, considerată definitivă.

(22) În cazul adoptării deciziei menționate la alin. (21), A.S.F. transmite solicitantului decizia temeinic motivată.

(23) În cazul în care se solicită asistența EIOPA menționată la alin. (20) și art. 11 alin. (5), A.S.F. adoptă decizia proprie în conformitate cu decizia EIOPA, considerată definitivă și aplicată de autoritățile implicate.

Cooperarea și schimbul de informații

Art. 18. – (1) În scopul asigurării unui volum de informații uniform pentru toți membrii colegiului supraveghetorilor și al facilitării realizării sarcinilor de supraveghere, A.S.F. furnizează informații relevante, de îndată ce acestea sunt disponibile sau la cererea membrilor colegiului, cum ar fi informații despre acțiunile grupului, ale altor supraveghetori sau date furnizate de grup.

(2) În cazul în care A.S.F. este cea care solicită informațiile menționate la alin. (1) și nu primește răspuns în termen de două săptămâni, A.S.F. poate solicita asistența EIOPA.

(3) Înainte de a adopta o decizie semnificativă, A.S.F. se consultă cu membrii colegiului, inclusiv în cazul în care primește informații de la alți supraveghetori, atunci când:

a) apar modificări în structura organizațională, a acționariatului sau a conducerii, pentru care este necesară aprobarea A.S.F.;

b) propune extinderea perioadei de redresare conform art. 99 alin. (3);

c) propune aplicarea unor sancțiuni semnificative sau măsuri excepționale, cum ar fi impunerea unei majorări de capital de solvabilitate conform prevederilor art. 35 sau limitarea utilizării modelului intern conform capitolului V secțiunea a 4-a subsecțiunile 4.3 și 4.4.

(4) A.S.F. poate decide să nu consulte membrii colegiului supraveghetorilor în cazul în care acest lucru periclitizează aplicarea deciziei adoptate sau în cazuri de urgență și îi informează imediat despre situația

respectivă; pentru situațiile prevăzute la alin. (3) lit. b) și c), A.S.F. se consultă întotdeauna cu supraveghetorul grupului.

(5) A.S.F. cooperează cu Banca Națională a României atunci când societățile sunt legate direct sau indirect de instituții de credit, de firme de investiții sau au o societate participativă comună.

(6) Schimbul de informații efectuat conform prezentului articol și, atunci când este cazul, conform legislației naționale privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară, este supus prevederilor art. 19.

(7) Persoanele fizice și juridice și entitățile afiliate sau participative ale acestora efectuează schimb de informații cu A.S.F. care au relevanță pentru realizarea obiectivelor supravegherii la nivel de grup.

(8) A.S.F. are acces la toate informațiile pe care le consideră necesare în vederea supravegherii, indiferent de natura entității căreia i le solicită, prevederile art. 37 aplicându-se în mod corespunzător.

(9) A.S.F. se poate adresa direct entităților care aparțin unui grup în vederea obținerii de informații în cazul în care informațiile respective au fost deja solicitate societăților supuse supravegherii de grup și nu au fost transmise în termenul solicitat.

(10) A.S.F. poate efectua pe teritoriul României, fie prin personal propriu, fie prin persoane delegate, verificarea informațiilor menționate la alin. (7)-(9) la sediul următoarelor entități:

a) societăți care intră sub incidența supravegherii de grup;

b) societăți afiliate societăților prevăzute la lit. a);

c) societate-mamă a societăților prevăzute la lit. a);

d) entități afiliate societății-mamă prevăzute la lit. c).

(11) Atunci când A.S.F. consideră necesar să fie verificate informațiile cu privire la o entitate a grupului, reglementată sau nu, stabilită pe teritoriul altui stat membru, transmite supraveghetorului din statul membru respectiv una dintre următoarele solicitări:

a) de a efectua el însuși verificarea respectivă;

b) de a permite A.S.F. să efectueze verificarea direct;

c) de a permite A.S.F. să participe la verificarea efectuată de supraveghetorul respectiv.

(12) A.S.F. solicită asistența EIOPA, în cazul în care:
a) nu poate participa la verificarea menționată la alin. (11);

b) supraveghetorul din statul membru respectiv nu acționează în urma uneia dintre solicitările menționate la alin. (11) în termen de două săptămâni.

(13) În cazul primirii unei solicitări din partea unui supraveghetor dintr-un stat membru de a verifica informațiile cu privire la o entitate a unui grup, reglementată sau nu, stabilită pe teritoriul României, A.S.F., în limita competențelor și informând supraveghetorul coordonator, poate:

a) să realizeze verificarea prin personal propriu, prin auditori sau alți experți;

b) să permită supraveghetorului respectiv să efectueze verificarea;

c) să permită supraveghetorului respectiv să participe la verificarea efectuată de A.S.F.

(14) În scopul asigurării punerii în practică a măsurilor adoptate și a sancțiunilor impuse în situații similare celor menționate la art. 16 alin. (25), A.S.F. cooperează cu supraveghetorii implicați în supravegherea unui holding de asigurare sau holding financiar mixt, în special atunci când administrația centrală sau principala unitate operațională nu este la sediul central.

SECȚIUNEA a 5-a

Secretul profesional

Secretul profesional

Art. 19. – (1) Persoanele care au fost sau sunt angajate în cadrul A.S.F., auditorii și experții mandatați de A.S.F. au obligația de a respecta secretul profesional și nu pot divulga informațiile obținute în context profesional niciunei persoane fizice sau juridice, decât într-o formă sintetică sau agregată astfel încât societățile să nu poată fi identificate.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), informații confidențiale pot fi comunicate, în condițiile legii, organelor judiciare în timpul procedurilor judiciare, în procedurile de insolvență în cazul în care aceste societăți sunt declarate insolvente sau în procesul de lichidare.

CAPITOLUL III

Procesul de autorizare

Prevederi generale

Art. 20. – (1) A.S.F. autorizează societățile să desfășoare activități de asigurare și/sau reasigurare sau să își extindă activitatea la alte clase de asigurări, neacoperite de autorizația de funcționare inițială.

(2) Societățile își stabilesc sediul social și sediul central pe teritoriul României și includ în mod obligatoriu în denumire, după caz, sintagma *societate de asigurare, asigurare-reasigurare* sau *reasigurare*, care poate fi redată în alt limbaj uzual pentru activitatea de asigurare.

(3) Autorizația pentru desfășurarea activității de asigurare se acordă pentru una dintre următoarele:

- a) activitatea de asigurări de viață;
- b) activitatea de asigurări generale.

(4) Autorizația pentru desfășurarea activității de reasigurare se acordă pentru una dintre următoarele activități:

- a) de reasigurare generală;
- b) de reasigurare de viață;
- c) de reasigurare compozită care include atât reasigurare generală, cât și reasigurare de viață.

(5) Prin excepție de la alin. (3), asigurătorii autorizați pentru practicarea asigurărilor de viață pot solicita extinderea autorizației la riscurile din clasele 1 și 2 din anexa nr. 1 secțiunea A, iar asigurătorii autorizați numai pentru practicarea acestor clase pot solicita extinderea autorizației pentru practicarea asigurărilor de viață.

(6) Autorizația obținută de societăți conform alin. (1), în condițiile prevăzute la art. 21, este valabilă în toate statele membre, inclusiv pentru desfășurarea activității în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, și este publicată de A.S.F. conform regimului publicării stabilit prin reglementări proprii.

(7) Cu respectarea prevederilor alin. (1), autorizația se acordă pentru clasele menționate în anexa nr. 1 secțiunile A și C sau pentru anumite riscuri din clasele respective, riscurile dintr-o clasă putând fi incluse în alte clase doar ca riscuri auxiliare, în condițiile menționate la alin. (11) și (12).

(8) În cazul asigurărilor generale, autorizația se poate acorda și pe grupele de clase menționate în anexa nr. 1

secțiunea B, iar dacă societatea solicită autorizație pentru o clasă de asigurări și în planul de afaceri prevăzut la art. 22 include doar anumite riscuri din clasa respectivă, A.S.F. poate acorda autorizația doar pentru riscurile respective.

(9) În cazul în care societățile primesc autorizație pentru clasa 18 prevăzută în anexa nr. 1 secțiunea A, acestea pot desfășura activitățile de asistență prevăzute la art. 4 alin. (2) și (3), fără a aduce atingere alin. (11) din prezentul articol.

(10) A.S.F. analizează cererea de autorizare a societăților în funcție de:

- a) planul de afaceri prevăzut la art. 22;
- b) îndeplinirea condițiilor de autorizare menționate la art. 21.

(11) Asigurătorii care obțin autorizație pentru un risc principal dintr-o clasă sau pentru o grupă de clase, conform anexei nr. 1 secțiunile A și B, pot subscrie, fără a avea nevoie de autorizație, riscuri din altă clasă ca riscuri auxiliare, cu excepția celor din clasele 14, 15 și 17, cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) sunt legate de riscul principal;
- b) obiectul asigurat este acoperit și împotriva riscului principal;
- c) sunt acoperite de același contract care acoperă riscul principal.

(12) Asigurarea de protecție juridică din clasa 17 prevăzută în anexa nr.1 secțiunea A poate fi considerată risc auxiliar clasei 18 din aceeași anexă, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (11) și dacă asigurarea acoperă litigii sau riscuri generate de sau legate de utilizarea navelor maritime.

(13) A.S.F. nu acordă autorizația de funcționare în cazul în care:

- a) există legături strânse între societate și alte persoane fizice sau juridice care împiedică exercitarea eficientă a atribuției de supraveghere a A.S.F.;
- b) există acte cu putere de lege și administrative sau dificultăți în aplicarea acestora dintr-un stat terț de care aparțin persoanele menționate la lit. a) cu care societatea are legături strânse, care sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă a atribuției sale de supraveghetor.

(14) În cazul solicitării autorizației pentru clasa 18 prevăzută în anexa nr.1 secțiunea A, A.S.F. poate verifica, pe bază de documente, următoarele:

- a) personalul calificat necesar;
- b) dotarea cu echipament adecvat.

(15) Societățile emit numai acțiuni nominative, iar actele sau operațiunile prin care este ascunsă A.S.F. identitatea proprietarilor acțiunilor sunt lovite de nulitate.

(16) Este interzisă utilizarea termenilor de *asigurător*, *reasigurător*, *asigurare* sau *reasigurare* de către persoane juridice care nu sunt autorizate de A.S.F., cu excepția cazului în care această utilizare este prevăzută prin lege sau acorduri internaționale.

Condițiile de acordare a autorizației de funcționare

Art. 21. – (1) Pentru obținerea autorizației de funcționare, societățile îndeplinesc următoarele condiții:

- a) asigurătorii desfășoară numai activitate de asigurări sau operațiuni legate direct de aceasta și nicio altă activitate comercială cu excepția celor permise de legislația națională;
- b) reasigurătorii desfășoară exclusiv activitate de reasigurări sau operațiuni asociate; această cerință poate include o funcție de holding și activități legate de sectorul financiar definit la art. 2 alin. (1) pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- c) prezintă un plan de afaceri elaborat în conformitate cu art. 22;
- d) dețin fonduri proprii de bază eligibile pentru a acoperi pragul absolut al MCR, menționat la art. 95 alin. (1) lit. d);
- e) documentează modul în care vor deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR;
- f) documentează modul în care vor respecta cerințele privind sistemul de guvernanță menționat la capitolul IV secțiunea a 2-a;
- g) pentru clasa 10 prevăzută în anexa nr. 1 secțiunea A, exclusiv răspunderea transportatorului, asigurătorii prezintă numele și adresa reprezentantului de despăgubiri pe care au obligația de a-l desemna pe

teritoriul celorlalte state membre și al altor state față de care România are această obligație;

h) transmit informațiile necesare pentru a demonstra în permanență că nu se manifestă niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 20 alin. (13);

i) alte condiții reglementate prin prevederi legale.

(2) Societățile transmit A.S.F., pentru aprobare, identitatea acționarilor sau a asociaților, persoane fizice sau juridice, care dețin participații calificate și cuantumul participațiilor respective.

(3) Asigurătorii care solicită A.S.F. extinderea autorizației la o nouă clasă de asigurări sau la alte riscuri dintr-o clasă deja autorizată prezintă:

a) planul de afaceri, în conformitate cu art. 22;

b) dovada că dețin fonduri proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR.

(4) În cazul în care un asigurător care subscrie clasele menționate în anexa nr.1 secțiunea C solicită A.S.F., în conformitate cu art. 20 alin. (5), extinderea autorizației la riscurile din clasele 1 și 2 menționate la anexa nr. 1 secțiunea A, prezintă:

a) dovada că deține fonduri proprii de bază eligibile pentru a acoperi pragul absolut al MCR pentru activitatea de asigurări de viață și pentru activitatea de asigurări generale, menționat la art. 95 alin. (1) lit. d);

b) dovada că obligațiile financiare minime prevăzute la art. 49 alin. (3) vor fi respectate.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică și în cazul în care un asigurător care subscrie riscurile cuprinse în clasele 1 și 2 menționate în anexa nr. 1 secțiunea A solicită, în conformitate cu art. 20 alin. (5), extinderea autorizației la clasele de asigurări de viață menționate în anexa nr.1 secțiunea C.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), asigurătorii pot solicita, în conformitate cu legislația specifică, și autorizație pentru desfășurarea activității de administrare a fondurilor de pensii facultative.

Planul de afaceri

Art. 22. – (1) Planul de afaceri prezentat de societăți cuprinde indicații și justificări privind următoarele elemente:

a) natura riscurilor sau a angajamentelor pe care societățile își propun să le acopere și, respectiv, să și le asume;

b) principiile directe cu privire la reasigurare și retrocesiune;

c) tipul de contracte de reasigurare aferente portofoliului de riscuri;

d) pentru reasigurători, tipul de contracte de reasigurare pe care își propun să le încheie cu societățile cedente;

e) elementele fondurilor proprii de bază care acoperă pragul absolut al MCR;

f) estimări privind cheltuielile de inițiere a serviciilor administrative și de asigurare a unui cadru propice desfășurării activității și resursele financiare pentru acoperirea acestora;

g) în cazul clasei 18 prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A, resursele necesare acordării asistenței.

(2) Pentru primele 3 exerciții financiare, planul de afaceri conține:

a) un bilanț previzional și valorile estimate ale SCR și MCR;

b) metodele utilizate pentru calcularea valorilor menționate la lit. a);

c) estimări ale resurselor financiare care urmează a acoperi rezervele tehnice, SCR și MCR;

d) pentru activitatea de asigurare și reasigurare generală:

(i) estimări ale altor cheltuieli decât cele menționate la alin. (1) lit. f), în special ale cheltuielilor generale curente și ale comisioanelor;

(ii) estimări ale volumului de prime sau cotizații, după caz, și ale volumului daunelor;

e) pentru activitatea de asigurare de viață, estimări detaliate ale veniturilor și cheltuielilor legate de activitatea directă, acceptările și cedările în reasigurare.

Aționarii și asociații cu participații calificate

Art. 23. – (1) În sensul art. 21 alin. (2), în cazul companiilor listate pe piața de capital, în procesul de evaluare a proiectului de achiziție, drepturile de vot ale acționarilor semnificativi sunt evaluate în conformitate cu prevederile legislației specifice din România.

(2) Drepturile de vot sau acțiunile deținute de firme de investiții sau de instituții de credit ca urmare a subscrierii de instrumente financiare și a plasării acestora în baza unui angajament ferm nu sunt luate în considerare, cu următoarele condiții:

- a) să nu fie exercitate sau utilizate pentru a interveni în administrarea activității societății;
- b) să fie cedate în decurs de un an de la data achiziției.

Respingerea solicitării de acordare a autorizației de funcționare

Art. 24. – (1) A.S.F. respinge solicitarea de acordare a autorizației de funcționare în cazul în care:

- a) condițiile prevăzute la art. 21 nu sunt îndeplinite;
- b) din informațiile transmise conform art. 21 alin. (2) rezultă că nu este garantată o administrare corectă și prudentă a societății ca urmare a calității acționarilor sau a asociaților.

(2) A.S.F. motivează temeinic decizia de respingere a acordării autorizației de funcționare, pe care o transmite societăților.

(3) În cazul în care A.S.F. respinge acordarea autorizației de funcționare sau, în termen de 6 luni de la data primirii solicitării, A.S.F. nu comunică societăților nicio decizie cu privire la solicitarea primită, societățile pot face plângere la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal.

CAPITOLUL IV

Desfășurarea activității

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Prevederi generale

Art. 25. – (1) Conducerii societăților îi revine răspunderea privind respectarea tuturor prevederilor legale în vigoare.

(2) Conducerea societăților are responsabilitățile prevăzute la lit. a)-c) și, în cazul în care societățile optează pentru utilizarea unui model intern, are și responsabilitățile prevăzute la lit. d)-f), astfel:

- a) coordonează procesul de elaborare a politicilor scrise, aprobă și dispune punerea în practică a acestora;
- b) aprobă raportul privind solvabilitatea și situația financiară, publicat în conformitate cu secțiunea a 4-a;
- c) stabilește acțiunile și măsurile care urmează a fi întreprinse pentru eficientizarea activității, pe baza constatărilor și recomandărilor funcției de audit intern;
- d) aprobă depunerea la sediul A.S.F. a cererii de utilizare a unui model intern, conform prevederilor art. 82 și depunerea cererilor ulterioare privind

modificările majore ale modelului respectiv;

e) dispune instituirea unor sisteme care să asigure funcționarea adecvată și continuă a modelului intern;

f) se asigură că structura și funcționarea modelului intern sunt în permanență adecvate, astfel încât să reflecte profilul de risc.

(3) Societățile transmit A.S.F. modificările apărute în documentele pe baza cărora a fost acordată autorizația de funcționare, inclusiv în situațiile menționate la art. 20 alin. (13) lit. a).

(4) Asigurătorii deschid și mențin un registru al petițiilor primite.

(5) Societățile utilizează emblema, sigla, acronimul sau alte elemente de identificare numai în actele oficiale și contractele emise sau în materialele publicitare folosite de unitățile operaționale proprii.

(6) Societățile utilizează datele cu caracter personal ale contractanților, inclusiv codul de identificare fiscală, numai în scopul administrării contractelor sau al instrumentării dosarelor de daună, cu respectarea legislației naționale referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(7) Societățile solicită aprobarea A.S.F. în cazul în care intenționează să subscrie riscuri sau să-și asume angajamente în state terțe.

(8) A.S.F. poate emite recomandări cu privire la desfășurarea activității societăților.

(9) Refuzul de a aplica recomandările prevăzute la alin.(8) este documentat și transmis A.S.F. până la data prevăzută în recomandările respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Sistemul de guvernare

Sistemul de guvernare

Art. 26. – (1) În vederea administrării corecte și prudente a activității, societățile instituie și aplică un sistem de guvernare funcțional și eficient, astfel încât:

a) să fie stabilit în conformitate cu principiul proporționalității;

b) să reprezinte o structură organizatorică transparentă adecvată, în care responsabilitățile sunt alocate în mod clar;

c) să fie bazat pe proceduri interne pentru transmiterea eficientă a tuturor informațiilor;

d) să fie supus cu regularitate controlului intern;
e) să fie stabilit în conformitate cu prezenta secțiune;
f) să fie bazat pe funcții critice, cel puțin pe funcțiile actuarială, de management al riscului, de conformitate și de audit intern, considerate funcții-cheie.

(2) Societățile elaborează și aplică politici scrise privind:

a) managementul riscului, inclusiv pentru criteriile de aplicare a primei de volatilitate în cazul în care solicită aprobarea A.S.F. conform prevederilor art. 165 alin. (1) lit.i);

b) controlul intern;

c) auditul intern;

d) externalizarea, în cazul în care este relevant;

e) alte politici scrise privind buna desfășurare a activității.

(3) Politicile scrise menționate la alin. (2) sunt revizuite cel puțin anual, adaptate în funcție de modificările semnificative survenite în sistemul de guvernare și sunt supuse aprobării conducerii.

(4) Societățile adoptă măsurile necesare pentru asigurarea continuității activității, astfel:

a) elaborează planuri pentru situații de urgență;

b) utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționale;

c) identifică riscurile emergente care le pot afecta stabilitatea financiară;

d) optimizează și consolidează sistemul de guvernare, pentru a asigura respectarea în permanență a cerințelor prezentei secțiuni.

(5) Societățile transmit A.S.F. informațiile prevăzute la alin. (1)-(4), pentru ca aceasta să poată evalua sistemul de guvernare și să poată verifica în ce măsură sunt respectate cerințele menționate în prezenta secțiune.

(6) A.S.F. poate emite recomandări cu privire la modul de respectare a cerințelor prevăzute în prezenta secțiune și la modul de aplicare a politicilor scrise adoptate.

(7) Refuzul de a aplica recomandările prevăzute la alin.(6) este documentat și transmis A.S.F. până la data prevăzută în recomandările respective.

**Cerințele de
competență
profesională și
probitate morală**

Art. 27. – (1) Societăților le revine obligația de a se asigura că persoanele care conduc efectiv societatea, cele care dețin funcții-cheie sau alte funcții critice îndeplinesc în permanență următoarele cerințe referitoare la:

a) competența profesională: pregătirea, calificările și experiența să fie compatibile cu administrarea corectă și prudentă a societății;

b) probitatea morală: bună reputație și integritate morală.

(2) Societățile solicită A.S.F. aprobarea persoanelor care fac parte din conducere.

(3) Societățile notifică A.S.F. despre schimbarea persoanelor prevăzute la alin. (1) și transmit informațiile pe baza cărora sunt evaluate persoanele nou-desemnate, privind îndeplinirea cerințelor de competență profesională și probitate morală.

(4) Societățile notifică A.S.F. în cazul în care înlocuirea uneia dintre persoanele menționate la alin. (1) este efectuată deoarece persoana nu mai îndeplinește cerințele de competență profesională și probitate morală.

(5) A.S.F. solicită persoanelor menționate la alin. (1), cetățeni români, să facă dovada probității morale și a faptului că nu le este imputabil falimentul unor entități, prin prezentarea cazierului judiciar și a celui fiscal.

(6) În cazul cetățenilor rezidenți în celelalte state membre, dovada menționată la alin. (5) poate fi unul dintre următoarele documente:

a) extras din cazierul judiciar;

b) un document echivalent emis de către o autoritate judiciară sau administrativă competentă din statul membru sau din statul de proveniență a persoanei respective;

c) declarație sub jurământ sau declarație solemnă dată în fața unei autorități sau a unui notar, atestată printr-un certificat;

d) declarație sub jurământ sau declarație solemnă dată în fața unei asociații, organism profesional sau comercial din statul membru respectiv.

(7) Documentele menționate la alin. (6) sunt transmise A.S.F. în termen de 3 luni de la data eliberării acestora.

Managementul riscului

Art. 28. – (1) Societățile instituie un sistem funcțional și eficient de management al riscului, ca instrument important în procesul decizional, astfel încât:

a) să cuprindă strategii, procese și proceduri de raportare;

b) să faciliteze permanent identificarea, evaluarea, monitorizarea, gestionarea și raportarea riscurilor cu care se confruntă societățile sau a riscurilor potențiale și a interdependențelor dintre acestea;

c) să fie integrat adecvat în structura organizatorică;

d) să prevadă standarde bine definite pentru persoanele care conduc efectiv activitatea, dețin funcții-cheie sau alte funcții critice.

(2) Sistemul de management al riscului are în vedere riscurile care urmează a fi incluse în calcularea SCR, riscurile incluse parțial sau excluse și acoperă următoarele activități:

a) subscrierea și calcularea rezervelor tehnice;

b) managementul active – obligații;

c) strategia investițională, în special în ceea ce privește instrumentele derivate și angajamentele similare;

d) managementul riscului de lichiditate și al celui de concentrare;

e) managementul riscului operațional;

f) reasigurarea și alte tehnici de minimizare a riscului.

(3) Societățile elaborează politici scrise care includ proceduri cu privire la managementul riscului tuturor activităților menționate la alin. (2), iar pentru riscul de investiții demonstrează că respectă principiul *persoana prudentă* prevăzut la art. 97.

(4) Societățile instituie funcția de management al riscului, structurată astfel încât să faciliteze implementarea funcțională și eficientă a sistemului de management al riscului.

(5) În cazul în care aplică prima de echilibrare menționată la art. 55 alin. (2)-(6) sau prima de volatilitate menționată la art. 55 alin. (8)-(16), societățile stabilesc un plan de lichiditate care include proiecții ale fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire legate de active și obligații, la care se aplică respectivele prime.

(6) În ceea ce privește managementul active-obligații, societățile evaluează periodic:

a) pentru extrapolarea structurii temporale a ratei dobânzilor fără risc prevăzute la art. 55 alin. (1), sensibilitatea rezervelor tehnice și a fondurilor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza acesteia;

b) în cazul în care aplică prima de echilibrare prevăzută la art. 55 alin. (2)-(6):

(i) sensibilitatea rezervelor tehnice și a fondurilor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza calculului primei de echilibrare, inclusiv a calculului marjei de credit istorice prevăzute la art. 55 alin. (6) lit.b), și efectul posibil al unei vânzări forțate de active asupra fondurilor proprii eligibile;

(ii) sensibilitatea rezervelor tehnice și a fondurilor proprii eligibile la modificările structurii portofoliului de active alocat;

(iii) impactul reducerii primei de echilibrare la zero;

c) în cazul în care aplică prima de volatilitate prevăzută la art. 55 alin. (8)-(16):

(i) sensibilitatea rezervelor tehnice și a fondurilor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza calculului primei de volatilitate și efectul posibil al unei vânzări forțate de active asupra fondurilor proprii eligibile;

(ii) impactul reducerii primei de volatilitate la zero.

(7) În cazul în care iau în considerare evaluările externe ale creditului în vederea calculării rezervelor tehnice și a SCR, societățile evaluează caracterul adecvat al acestora prin utilizarea unor evaluări suplimentare ori de câte ori acest lucru este posibil.

(8) În cazul în care societățile utilizează un model intern, aprobat conform art. 82 și art. 83, funcția de management al riscului este responsabilă de următoarele sarcini legate de modelul intern:

a) proiectarea și implementarea;

b) testarea și validarea;

c) documentarea, inclusiv a modificărilor ulterioare aprobării;

d) analizarea funcționării și elaborarea raportului de sinteză;

e) informarea conducerii cu privire la funcționarea modelului, la componentele care necesită optimizare și la modul în care se remediază deficiențele determinate anterior.

Autoevaluarea riscurilor și a solvabilității

Art. 29. – (1) În cadrul sistemului de management al riscului, societățile efectuează autoevaluarea riscurilor și a solvabilității, denumită în continuare *ORSA*, prin care determină cel puțin:

a) necesitățile generale de solvabilitate, în funcție de profilul de risc specific, limitele de toleranță la risc aprobate și strategia adoptată;

b) respectarea în permanență a SCR, MCR și a cerințelor privind rezervele tehnice prevăzute la capitolul V secțiunea a 2-a;

c) gradul de semnificație a abaterii profilului de risc de la ipotezele care stau la baza calculării SCR.

(2) În sensul alin. (1) lit. a), societățile instituie procese pentru identificarea și evaluarea, prin metode documentate, a riscurilor cunoscute sau potențiale, cu respectarea principiului proporționalității.

(3) Societățile evaluează respectarea SCR și MCR, atât în cazul în care metoda aleasă este luată în considerare, cât și în cazul în care aceasta nu este luată în considerare, dacă aplică una dintre metodele următoare:

a) prima de echilibrare prevăzută la art. 55 alin. (2)-(6);

b) prima de volatilitate prevăzută la art. 55 alin. (8)-(16);

c) măsurile tranzitorii prevăzute la art. 167 și 168.

(4) În cazul în care societatea utilizează un model intern, evaluarea conform alin. (1) lit. c) se realizează odată cu recalibrarea care transformă valorile calculate de modelul intern în măsura de risc și cu calibrarea aferentă SCR.

(5) *ORSA* se efectuează cu regularitate, cel puțin anual și ori de câte ori profilul de risc este modificat semnificativ, iar rezultatele acesteia sunt parte integrantă a strategiei de afaceri și reprezintă un instrument important în procesul decizional.

(6) *ORSA* nu este utilizată pentru calcularea cerințelor de capital.

Sistemul de control intern

Art. 30. – (1) Societățile instituie un sistem de control intern care include:

a) cadrul general de control;

b) funcția de conformitate;

c) proceduri administrative și contabile;

d) proceduri de raportare la toate nivelurile.

(2) Responsabilitățile funcției de conformitate prevăzute la alin. (1) lit. b) includ:

a) consilierea conducerii referitor la modalitatea de aplicare a prevederilor legale;

b) identificarea și evaluarea riscului de neconformitate;

c) evaluarea impactului pe care modificările cadrului legislativ îl pot avea asupra activității.

Auditul intern

Art. 31. – Societățile instituie o funcție de audit intern, obiectivă și independentă față de funcțiile operaționale, având următoarele responsabilități:

a) evaluarea adecvării și funcționalității sistemului de control intern și a altor elemente ale sistemului de guvernanță;

b) transmiterea către conducere a constatărilor și recomandărilor;

c) monitorizarea realizării acțiunilor stabilite de conducere în urma constatărilor și recomandărilor transmise.

Funcția actuarială

Art. 32. – (1) Societățile instituie o funcție actuarială funcțională având următoarele responsabilități:

a) coordonarea procesului de calculare a rezervelor tehnice prin:

(i) utilizarea de metodologii, modele și ipoteze adecvate;

(ii) evaluarea adecvării datelor utilizate din punct de vedere cantitativ și calitativ;

(iii) supervizarea calculării rezervelor tehnice conform art. 59 alin. (2);

b) compararea rezultatelor *celei mai bune estimări* cu rezultatele anterioare;

c) informarea conducerii cu privire la acuratețea și adecvarea calculării rezervelor tehnice;

d) exprimarea unui punct de vedere în ceea ce privește politica generală de subscriere și adecvarea contractelor de reasigurare;

e) implementarea eficientă a sistemului de management al riscului descris la art. 28, în special prin aportul la modelarea riscurilor care stau la baza calculării SCR, MCR și ORSA.

(2) Atribuțiile funcției actuariale sunt îndeplinite de persoane care dețin suficiente cunoștințe de matematici actuariale, matematici financiare și experiență relevantă, atât în raport cu standardele profesionale, cât și cu alte standarde aplicabile.

Externalizarea

Art. 33. – (1) În cazul în care externalizează activități sau funcții, societățile rămân responsabile în ceea ce privește respectarea prevederilor legale.

(2) Externalizarea unor funcții sau activități operaționale critice sau semnificative se realizează astfel încât să nu determine:

- a) deteriorarea semnificativă a calității sistemului de guvernanță;
- b) creșterea semnificativă a riscului operațional;
- c) incapacitatea A.S.F. de a monitoriza modul în care societățile își respectă obligațiile;
- d) discontinuități în furnizarea de servicii de calitate către contractanți.

(3) Societățile notifică A.S.F. intenția de a externaliza funcții sau activități critice sau semnificative și evoluțiile semnificative ale funcțiilor sau activităților respective.

SECȚIUNEA a 3-a

Procesul de supraveghere

Principii

Art. 34. – (1) A.S.F. analizează și evaluează permanent politicile scrise, procesele și procedurile de raportare instituite de societăți conform prevederilor legale.

(2) A.S.F. analizează și evaluează modul în care societățile respectă cerințele referitoare la următoarele:

- a) sistemul de guvernanță;
- b) modalitatea de realizare a ORSA și de utilizare a rezultatelor acesteia;
- c) capacitatea societăților de a estima riscurile în funcție de mediul în care activează;
- d) riscurile cunoscute sau potențiale;
- e) rezervele tehnice prevăzute la capitolul V secțiunea a 2-a;
- f) SCR și MCR;
- g) investițiile, conform art. 97;

h) calitatea și cantitatea fondurilor proprii prevăzute la capitolul V secțiunea a 3-a;

i) modelul intern prevăzut la capitolul V secțiunea a 4-a subsecțiunea 4.3;

j) modul în care activitățile de asigurări generale și de asigurări de viață sunt administrate separat, conform art. 49;

k) alte elemente stabilite prin prevederile legale.

(3) În procesul de supraveghere, A.S.F. impune societăților să remedieze situația financiară în cazul în care constată deteriorarea acesteia și să adopte măsurile necesare pentru remedierea altor deficiențe identificate.

(4) A.S.F. evaluează gradul de adecvare a metodelor și a practicilor dezvoltate de societăți pentru a identifica potențialele evenimente sau schimbări ale condițiilor economice cu efecte nefavorabile asupra situației lor financiare globale; de asemenea, A.S.F. evaluează capacitatea societăților de a face față evenimentelor sau schimbărilor respective.

(5) A.S.F. stabilește frecvența și granularitatea analizelor și evaluărilor menționate la alin. (1), (2) și (4), având în vedere principiul proporționalității.

Majorarea de capital de solvabilitate

Art. 35. – (1) În urma concluziilor procesului de supraveghere, A.S.F. poate impune și stabili, prin decizie motivată, o majorare de capital de solvabilitate, numai în următoarele situații:

a) profilul de risc se abate semnificativ de la ipotezele care stau la baza SCR calculată cu formula standard în conformitate cu capitolul V secțiunea a 4-a subsecțiunea 4.2, iar utilizarea unui model intern, integral sau parțial, impus de A.S.F. în conformitate cu art. 87, este considerată inadecvată sau s-a dovedit ineficientă;

b) în perioada în care societățile dezvoltă un model intern, impus de către A.S.F. în conformitate cu art. 87;

c) profilul de risc se abate semnificativ de la ipotezele care stau la baza SCR calculată cu model intern, în conformitate cu capitolul V secțiunea a 4-a subsecțiunea 4.3, întrucât anumite riscuri cuantificabile nu sunt captate suficient, iar modelul intern nu poate fi adaptat, într-o perioadă de timp acceptabilă, pentru a reflecta adecvat profilul de risc;

d) sistemul de guvernanță se abate semnificativ de la cerințele prevăzute la capitolul IV secțiunea a 2-a, ceea ce împiedică societatea să identifice, să măsoare, să monitorizeze, să gestioneze și să raporteze în mod corespunzător riscurile actuale și potențiale, iar aplicarea altor măsuri nu poate remedia suficient deficiențele într-o perioadă de timp acceptabilă;

e) societățile aplică prima de echilibrare prevăzută la art. 55 alin. (2)-(6), prima de volatilitate prevăzută la art. 55 alin. (8)-(16) sau măsurile tranzitorii prevăzute la art. 167 și 168 și profilul de risc se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza acestora.

(2) Majorarea de capital de solvabilitate se calculează astfel încât:

a) societățile să respecte prevederile art. 72 alin. (2)-(4), în cazurile menționate la alin. (1) lit. a)-c);

b) să fie proporțională cu riscurile semnificative generate de deficiențele identificate, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. d);

c) să fie proporțională cu riscurile semnificative generate de devierile înregistrate, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. e).

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), A.S.F. monitorizează modul în care societățile remediază deficiențele care au determinat impunerea majorării de capital de solvabilitate.

(4) Atunci când A.S.F. impune o majorare de capital de solvabilitate conform alin. (1), aceasta verifică cel puțin anual dacă societățile au remediat deficiențele identificate și adoptă măsurile necesare eliminării acestora, atunci când este cazul.

(5) SCR care include majorarea de capital de solvabilitate impusă conform alin. (1) și (2) înlocuiește SCR inadecvată.

(6) Fără a aduce atingere alin. (5), majorarea de capital de solvabilitate impusă în cazul prevăzut la alin. (1) lit. d) nu este inclusă în SCR, în scopul calculării marjei de risc menționate la art. 54 alin. (6).

Funcțiile și activitățile externalizate

Art. 36. – Societățile care externalizează funcții sau activități conform prevederilor art. 33 impun furnizorului de servicii următoarele condiții:

a) să coopereze cu A.S.F.;

b) să permită societăților, auditorilor acestora și A.S.F. accesul efectiv la datele privind funcția sau activitatea externalizată;

c) să permită accesul A.S.F. în sediul în care își desfășoară activitatea;

d) să creeze condiții pentru ca A.S.F. să își exercite atribuțiile.

**Informațiile transmise
A.S.F. în cadrul
procesului de
supraveghere**

Art. 37. – (1) Societățile transmit A.S.F. informațiile necesare derulării procesului de supraveghere descris în prezenta secțiune, pe baza cărora aceasta realizează următoarele activități:

a) evaluarea:

(i) sistemului de guvernare instituit;

(ii) activităților desfășurate;

(iii) principiilor de evaluare aplicate cu privire la solvabilitate;

(iv) riscurilor și a sistemului de management al riscului;

(v) structurii capitalului, necesităților de capital și managementului capitalului;

b) adoptarea deciziilor adecvate, ca rezultat al procesului de supraveghere.

(2) Societățile transmit anual A.S.F. evaluările prevăzute la art. 28 alin. (6), inclusiv un raport ORSA.

(3) Dacă reducerea la zero a primei de echilibrare sau a primei de volatilitate determină nerespectarea SCR, societățile transmit A.S.F. analiza măsurilor adoptate pentru restabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere SCR sau pentru a reduce profilul de risc astfel încât să asigure din nou respectarea SCR.

(4) A.S.F. stabilește natura, granularitatea și formatul informațiilor menționate la alin. (1) pe care societățile le transmit:

a) la intervale de timp predefinite;

b) în cazul producerii unor evenimente predefinite;

c) în timpul realizării de către A.S.F. a unor evaluări privind stabilitatea financiară a societăților.

(5) A.S.F. solicită informații privind contractele încheiate cu intermediari sau cu terți; de asemenea, A.S.F. solicită experților externi, cum ar fi auditorii sau actuarii, informații necesare procesului de supraveghere; transmiterea informațiilor nu constituie o încălcare a secretului profesional impus prin clauze

contractuale sau de dispozițiile legislației naționale și nu atrage răspunderea firmelor de audit sau a membrilor echipei de audit.

(6) Informațiile menționate la alin. (1)-(5) cuprind următoarele:

- a) elemente cantitative și calitative;
- b) elemente istorice, actuale sau prospective;
- c) date din surse interne sau externe;
- d) o combinație adecvată a elementelor și datelor menționate la lit. a)-c).

(7) Informațiile prevăzute la alin. (1)-(5):

- a) reflectă principiul proporționalității aplicat activității desfășurate, în special riscurilor inerente acesteia;
- b) sunt complete în toate aspectele semnificative, comparabile și consecvente în timp;
- c) sunt transmise într-un format accesibil;
- d) sunt inteligibile și relevante.

(8) În vederea respectării cerințelor prevăzute la alin. (1) și (4)-(7), societățile instituie politici scrise, sisteme și structuri care asigură în permanență faptul că informațiile transmise A.S.F. au un caracter adecvat.

(9) Fără a aduce atingere prevederilor art. 96, în cazul în care intervalul la care se transmit informațiile este mai mic de un an, A.S.F. poate limita granularitatea acestora, dacă:

- a) procesul de transmitere a informațiilor este oneros, în condițiile menționate la alin. (13);
- b) informațiile respective sunt incluse în raportarea anuală.

(10) A.S.F. poate limita transmiterea informațiilor sau exonera societățile de a transmite toți indicatorii de raportare, dacă:

- a) procesul de transmitere a informațiilor este oneros în condițiile menționate la alin. (13);
- b) transmiterea informațiilor respective nu reduce eficiența procesului de supraveghere;
- c) exonerarea respectivă nu afectează stabilitatea sistemelor financiare la nivelul statelor membre;
- d) acestea pot transmite ad-hoc informațiile respective.

(11) Prevederile menționate la alin. (9) și (10) nu se aplică societăților care aparțin unui grup decât în cazul în care acestea demonstrează că transmiterea de informații la intervale mai mici de un an este

inadecvată în raport cu principiul proporționalității aplicat riscurilor activității grupului.

(12) Limitările și exonerările menționate la alin. (9) și (10) se acordă, în ordine ascendentă, societăților care reprezintă până la 20% din cota de piață de asigurări generale, calculată pe baza PBS, respectiv până la 20% din cota de piață pentru asigurările de viață, calculată pe baza rezervelor tehnice brute.

(13) A.S.F. evaluează dacă procesul de transmitere a informațiilor este oneros în raport cu principiul proporționalității, luând în considerare următoarele:

- a) volumul primelor, al rezervelor tehnice și al activelor;
- b) volatilitatea daunelor și a beneficiilor acoperite de societate;
- c) riscul de piață generat de investiții;
- d) nivelul concentrării riscurilor;
- e) numărul total de clase de asigurări de viață și generale autorizate;
- f) efectele posibile ale managementului activelor asupra stabilității financiare;
- g) elementele prevăzute la alin. (8);
- h) caracterul adecvat al sistemului de guvernanță;
- i) nivelul fondurilor proprii care acoperă SCR și MCR;
- j) faptul că sunt societăți captive;
- k) alte aspecte prevăzute de prevederile legale.

Transferul de portofoliu

Art. 38. – (1) A.S.F. aprobă transferul integral sau parțial al portofoliului de contracte al societăților, încheiate inclusiv în baza dreptului de stabilire sau al libertății de a presta servicii, unor societăți cesionare cu sediul central pe teritoriul României numai dacă acestea, după preluarea portofoliului, dețin fonduri proprii eligibile pentru a acoperi SCR.

(2) A.S.F. aprobă transferul integral sau parțial al portofoliului de contracte al societăților, încheiate inclusiv în baza dreptului de stabilire sau al libertății de a presta servicii, unor societăți cesionare stabilite în alte state membre.

(3) Transferul de portofoliu menționat la alin. (2) este aprobat de A.S.F. numai dacă:

- a) supraveghetorul din statul membru al societăților cesionare certifică faptul că acestea, după preluarea portofoliului, dețin fonduri proprii eligibile pentru a

acoperi SCR;

b) supraveghetorii din statele membre ale sucursalelor societăților cedente sau din statele membre unde societățile desfășoară activitate în baza libertății de a furniza servicii își dau acordul pentru transferul respectiv.

(4) La solicitarea unui supraveghetor dintr-un stat membru, în cazul unui transfer integral sau parțial al portofoliului de contracte, încheiate inclusiv în baza dreptului de stabilire sau al libertății de a presta servicii, al unei societăți cedente cu sediul central în statul membru, respectiv unei societăți cesionare stabilite pe teritoriul României, A.S.F., în termen de 3 luni:

a) certifică faptul că societatea cesionară, după preluarea portofoliului, deține sau nu fonduri proprii eligibile pentru a acoperi SCR, cu excepția cazului în care aceasta se află în situațiile menționate la art. 99 alin. (2) și (3) și art. 100 alin. (2);

b) își exprimă acordul sau dezacordul ca în transfer să fie inclus portofoliul sucursalelor stabilite pe teritoriul României sau contractele încheiate de societățile cedente pe teritoriul României în baza libertății de a furniza servicii.

(5) Transferul de portofoliu aprobat conform prezentului articol este notificat de societatea cesionară contractanților și altor persoane care au drepturi și obligații din contractele transferate în termenul stabilit prin decizia de aprobare a transferului de portofoliu, contractanții având dreptul să denunțe contractele și să solicite restituirea primelor plătite în avans și aferente perioadei neexpirate de valabilitate.

SECȚIUNEA a 4-a

Raportul privind situația financiară și solvabilitatea

Conținutul

Art. 39. – (1) Societățile, ținând cont de prevederile art. 37 alin. (6) și (7), publică un raport anual privind solvabilitatea și situația financiară, care include informațiile integral sau face trimiteri la informații echivalente publicate în temeiul altor dispoziții legale.

(2) Raportul menționat la alin. (1) include informații cu privire la:

a) activitatea și performanțele înregistrate;

b) sistemul de guvernanță și evaluarea adecvării acestuia la profilul de risc;

c) sensibilitatea și expunerea la riscuri, minimizarea și concentrarea acestora, fiecare dintre acestea defalcate pe categorii de riscuri;

d) bazele și metodele utilizate pentru evaluarea activelor, rezervelor tehnice și altor obligații, separat pentru fiecare dintre acestea, împreună cu explicații în cazul în care există diferențe majore între acestea și cele utilizate pentru evaluarea activelor, rezervelor tehnice și altor obligații în situațiile financiare;

e) managementul capitalului, în ceea ce privește următoarele:

(i) structura, valoarea și calitatea fondurilor proprii;

(ii) valoarea SCR și a MCR;

(iii) diferențele principale dintre ipotezele care stau la baza formulei standard și cele pe care se bazează modelul intern utilizat pentru calcularea SCR;

(iv) quantumul semnificativ cu care SCR nu a fost respectată și quantumul cu care nu a fost respectată MCR pe parcursul perioadei de raportare, chiar dacă situația a fost remediată.

(3) Datele menționate la alin. (2) lit. e) pct. (iv) sunt însoțite de explicații privind cauzele și consecințele nerespectării SCR și MCR, precum și de măsurile de remediere adoptate.

(4) În cazul utilizării primei de echilibrare în conformitate cu art. 55 alin. (2)-(6), informațiile menționate la alin. (2) lit. d) includ:

a) descrierea primei de echilibrare;

b) portofoliul de obligații și de active alocat, cărora le este aplicată;

c) cuantificarea impactului reducerii primei de echilibrare la zero asupra situației financiare.

(5) În cazul utilizării primei de volatilitate în conformitate cu art. 55 alin. (8)-(16), informațiile menționate la alin. (2) lit. d) includ:

a) declarația privind utilizarea acesteia;

b) cuantificarea impactului reducerii primei de volatilitate la zero asupra situației financiare.

(6) Informațiile menționate la alin. (2) lit. e) pct. (i) cuprind analiza modificărilor semnificative față de perioada de raportare anterioară, explicația diferențelor majore ale valorii elementelor fondurilor proprii în

situațiile financiare și o scurtă decriere a transferabilității capitalului.

(7) Informațiile privind SCR și MCR menționate la alin. (2) lit. e) pct. (ii) evidențiază separat:

a) valoarea calculată conform formulei standard sau modelului intern;

b) valoarea majorării de capital de solvabilitate, dacă este cazul;

c) impactul parametrilor specifici utilizați în urma deciziei A.S.F. emise conform art. 81 și explicații concise privind modul în care A.S.F. și-a motivat decizia.

(8) Informațiile privind SCR sunt însoțite, dacă este cazul, de mențiunea că valoarea finală a acesteia este în curs de evaluare de către A.S.F.

Principiile aplicabile

Art. 40. – (1) A.S.F. permite societăților să nu publice anumite informații, cu excepția celor prevăzute la art. 39 alin. (2) lit. e), atunci când:

a) publicarea informațiilor respective încalcă principiul concurenței;

b) există anumite obligații față de contractanți sau anumite relații cu contrapartidele, care le obligă la respectarea confidențialității.

(2) A.S.F. permite societăților să facă trimitere la informații deja publicate conform altor dispoziții legale, atâta timp cât sunt echivalente, ca natură și granularitate, cu informațiile prevăzute la art. 39.

(3) În cazul în care A.S.F. permite nepublicarea anumitor informații în conformitate cu alin. (1), societățile prevăd acest lucru în raport și explică motivele.

Informații suplimentare și actualizarea raportului

Art. 41. – (1) Societățile publică suplimentar informații privind natura și efectele modificărilor semnificative care afectează relevanța informațiilor publicate în conformitate cu art. 39 și 40.

(2) Se consideră a fi modificări semnificative, în înțelesul alin.(1), una dintre următoarele situații:

a) în cazul în care MCR nu mai este respectată, iar A.S.F. consideră că societățile nu pot prezenta un plan realist de finanțare pe termen scurt sau acestea nu îl transmit A.S.F. în termen de o lună de la data constatării nerespectării MCR;

b) în cazul în care gradul de semnificație a nerespectării SCR este ridicat, societățile nu transmit A.S.F. un plan realist de redresare în termen de două luni de la data constatării nerespectării SCR.

(3) În situațiile menționate la alin. (2), societățile publică de îndată:

a) valoarea cu care este nerespectată SCR și explicații privind cauzele și consecințele acesteia;

b) valoarea cu care este nerespectată MCR și explicații privind cauzele și consecințele acesteia;

c) măsurile de remediere adoptate.

(4) În cazul în care deficiența prevăzută la alin. (2) lit. a) nu este remediată în termen de 3 luni, iar cea prevăzută la alin. (2) lit. b) în termen de 6 luni și planurile respective se dovedesc ineficiente la sfârșitul acestor perioade, societățile publică acest lucru, inclusiv noile măsuri de remediere planificate.

(5) Suplimentar față de cerințele prevăzute la art. 39 și 40, societățile pot publica și alte informații cu privire la solvabilitatea și situația financiară.

Strategia și aprobarea

Art. 42. – (1) Societățile instituie sisteme și structuri corespunzătoare care să asigure respectarea cerințelor prevăzute la art. 39-41 și adoptă strategii privind adecvarea permanentă a informațiilor respective.

(2) Raportul privind solvabilitatea și situația financiară este publicat numai după ce este aprobat de conducerea societăților.

SECȚIUNEA a 5-a

Participațiile calificate

Achizițiile

Art. 43. – (1) Potențialii achizitori transmit A.S.F. proiectul de achiziție întocmit în conformitate cu prevederile legale, indicând mărimea participației care urmează a fi deținută.

(2) Acționarii care intenționează să cedeze, direct sau indirect, o participație calificată, notifică A.S.F. intenția respectivă, menționând cota participației deținute în urma cedării.

(3) Notificarea menționată la alin. (2) se realizează și în cazul în care acționarii își diminuează participația calificată deținută într-o societate, astfel încât:

- a) drepturile de vot sau capitalul deținut scade sub 20%, 33% sau 50%;
- b) societatea încetează a mai fi filiala acestora.

Termenul de evaluare

Art. 44. – (1) A.S.F. transmite potențialului achizitor, în termen de două zile lucrătoare, o confirmare de primire a proiectului de achiziție sau a informațiilor menționate la alin. (2) și (3), în care menționează data expirării termenului de evaluare a proiectului.

(2) În cursul termenului de evaluare, dar nu mai târziu de a 50-a zi lucrătoare, A.S.F. poate solicita potențialului achizitor să transmită, în cel mult 20 de zile lucrătoare, documente și informații suplimentare necesare finalizării evaluării proiectului de achiziție.

(3) Termenul de evaluare se întrerupe între data solicitării în scris a informațiilor suplimentare menționate la alin. (2) și data primirii acestora; în cazul unor solicitări ulterioare, termenul de evaluare nu se mai întrerupe.

(4) Perioada de întrerupere a termenului de evaluare poate fi prelungită până la maximum 30 de zile lucrătoare, în cazul în care potențialul achizitor este stabilit și reglementat într-un stat terț sau nu este supravegheat de o autoritate competentă din domeniul financiar dintr-un stat membru.

(5) Decizia de aprobare a proiectului de achiziție emisă de A.S.F. poate menționa un termen de finalizare a acesteia, care poate fi prelungit de A.S.F. atunci când este necesar.

(6) În cazul în care, în urma evaluării, A.S.F. nu aprobă proiectul de achiziție, aceasta comunică potențialului achizitor decizia temeinic motivată, în două zile lucrătoare de la adoptarea acesteia; A.S.F. publică decizia respectivă atunci când consideră necesar acest lucru.

(7) Proiectul de achiziție se consideră aprobat în cazul în care A.S.F. nu comunică potențialului achizitor, în termenul de evaluare, decizia menționată la alin. (6).

Evaluarea

Art. 45. – (1) A.S.F. evaluează impactul potențialului achizitor asupra administrării corecte și prudente a societății vizate de proiectul de achiziție, pe baza următoarelor criterii, cumulativ:

- a) probitatea morală a potențialului achizitor;

b) stabilitatea financiară a potențialului achizitor, în special în raport cu activitatea desfășurată de societate la momentul respectiv și cu activitatea descrisă în proiectul de achiziție;

c) probitatea morală și experiența profesională a persoanelor care urmează să aibă responsabilități de conducere ca urmare a proiectului de achiziție;

d) capacitatea societății de a respecta prevederile legale și legislația națională privind supravegherea suplimentară a grupurilor de asigurări și a conglomeratelor financiare conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare;

e) existența unor motive rezonabile de a suspecta, în legătură cu proiectul de achiziție, că o operațiune de spălare de bani ori de finanțare a terorismului este în curs, a avut loc sau se încearcă a se comite, ori că proiectul de achiziție ar putea crește riscul cu privire la acestea, în sensul Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) A.S.F. poate refuza aprobarea proiectului de achiziție numai în cazul în care există motive rezonabile în acest sens, în conformitate cu criteriile prevăzute la alin. (1), sau în cazul în care informațiile furnizate de potențialul achizitor sunt incomplete.

(3) Proiectul de achiziție este întocmit conform listei privind informațiile necesare evaluării acestuia, publicate de A.S.F. pe website-ul propriu în conformitate cu art. 8 alin. (2) lit. a); aceste informații sunt relevante și proporționale cu natura potențialului achizitor și a proiectului de achiziție și sunt transmise A.S.F. odată cu notificarea conform art. 43.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor art. 44 alin. (1)-(4), A.S.F. evaluează în mod nediscriminatoriu proiectele de achiziție notificate de mai mulți potențiali achizitori pentru aceeași societate.

(5) În procesul de evaluare a proiectului de achiziție, în cazul companiilor listate pe piața de capital, drepturile de vot ale acționarilor sunt evaluate în conformitate cu prevederile legislației specifice din România.

Achizițiile realizate de entitățile financiare reglementate

Art. 46. – Decizia emisă de A.S.F. cu privire la un proiect de achiziție în cazurile prevăzute la art. 10 alin. (10) menționează punctul de vedere sau rezervele exprimate de autoritatea de supraveghere a potențialului achizitor.

Informațiile transmise de către societăți

Art. 47. – (1) Societățile informează A.S.F. în legătură cu achiziționarea sau cedările de participații care duc la modificarea pragurilor de participație de 20%, 33% sau 50% ale acționarilor sau asociaților.

(2) Societățile comunică A.S.F., cel puțin anual:

a) identitatea acționarilor sau a asociaților care dețin participații calificate;

b) cuantumul participațiilor deținute, în conformitate cu:

(i) registrul acționarilor;

(ii) legislația specifică aplicabilă societăților listate pe piața de capital.

Măsurile adoptate de A.S.F.

Art. 48. – A.S.F. adoptă măsurile prevăzute la art. 163 alin. (6), (7), (9) și alin. (10) teza a II-a, în cazul în care consideră că influența exercitată de persoanele menționate la art.43 este susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății, sau în cazul în care acestea nu au transmis A.S.F. proiectul de achiziție sau nu au notificat A.S.F. despre intenția de achiziționare sau de cedare.

SECȚIUNEA a 6-a

Desfășurarea simultană a activității de asigurări generale și de asigurări de viață

Administrarea separată a activităților

Art. 49. – (1) Asigurătorii care au obținut autorizație în urma solicitării prevăzute la art. 20 alin. (5):

a) administrează separat activitatea de asigurări generale și de asigurări de viață, astfel încât drepturile contractanților să fie respectate;

b) organizează și conduc evidențe contabile distinct pentru cele două categorii de asigurări;

c) evidențiază direct elementele de activ și de pasiv, de venituri și de cheltuieli pe cele două categorii de asigurări;

d) utilizează chei de repartizare fundamentate, cu respectarea legislației specifice aplicabile pentru elementele de activ și de pasiv, de venituri și de

cheltuieli care nu pot fi evidențiate direct;

e) dispun de proceduri, aprobate de conducere, privind modalitatea de alocare a elementelor de activ și de pasiv de venituri și cheltuieli și principiile care stau la baza determinării cheilor de repartizare pentru acele elemente care nu pot fi alocate direct;

f) cheile de repartizare aprobate de conducere sunt notificate și aprobate de A.S.F. și se mențin cel puțin pe parcursul unui exercițiu financiar.

(2) Fără a aduce atingere art. 72 alin. (1) și art. 95 alin. (1), asigurătorii menționați la alin.(1) calculează, pe baza evidenței separate:

a) MCR noțională pentru activitatea de asigurări de viață;

b) MCR noțională pentru activitatea de asigurări generale.

(3) Asigurătorii menționați la alin. (1) dețin în permanență elemente de fonduri proprii de bază pentru a acoperi MCR noționale prevăzute la alin. (2) și nu pot utiliza elemente de fonduri proprii de bază aferente unei activități pentru a acoperi MCR a celeilalte activități.

(4) Asigurătorii menționați la alin. (1) pot utiliza elemente din excedentul de fonduri proprii eligibile aferente unei activități pentru acoperirea SCR a celeilalte activități, în următoarele condiții:

a) MCR noționale sunt respectate;

b) solicită aprobarea A.S.F. în acest sens.

(5) Pe baza evidențelor contabile, asigurătorii prevăzuți la alin. (1) determină elementele care se clasifică, pentru fiecare MCR noțională, în fonduri proprii de bază de rangul 1 și de rangul 2, în conformitate cu art. 71 alin. (4).

(6) Dacă valoarea elementelor de fonduri proprii eligibile aferente uneia dintre activități este insuficientă pentru a acoperi MCR noțională respectivă, A.S.F. impune măsuri pentru remedierea situației activității deficiente, în conformitate cu prevederile legale, indiferent de rezultatele celeilalte activități, ca și cum activitatea respectivă ar fi defășurată de o entitate separată.

Prevederi specifice

Art. 50. – (1) Asigurătorii autorizați în urma solicitării prevăzute la art. 20 alin. (5) respectă reglementările

contabile referitoare la asigurările de viață, pentru toate activitățile desfășurate.

(2) Asigurătorii care practică asigurări generale și au legături financiare, comerciale și administrative cu asigurători care practică asigurări de viață nu încheie cu aceștia contracte sau alte acorduri care au impact negativ asupra situației lor financiare.

SECȚIUNEA a 7-a
Auditorii externi

**Atribuțiile auditorilor
externi**

Art. 51. – (1) Societățile supun situațiile financiare sau situațiile financiare consolidate unui audit statutar efectuat de firme de audit financiar membre ale Camerei Auditorilor Financiar din România, cu avizul A.S.F..

(2) A.S.F. poate impune societăților efectuarea unui audit în alte scopuri decât cel prevăzut la alin. (1) și poate stabili standardele aplicabile în situația respectivă.

(3) Firmele de audit financiar dispun de experiență și independență adecvate, iar angajații acestora respectă cerințele menționate la art. 27.

(4) Echipa care efectuează auditul menționat la alin. (1) include cel puțin un actuar care să îndeplinească condițiile descrise la art. 32 alin. (2) și să nu aibă încheiat un contract cu altă societate sau cu o altă entitate care face parte din același grup cu societatea auditată.

(5) Pe parcursul derulării misiunii de audit statutar al societăților, echipa de audit are obligația de a informa A.S.F. la momentul constatării aspectelor semnificative care pot avea una dintre următoarele consecințe:

a) încălcarea de către societăți a prevederilor legale referitoare la condițiile de autorizare și de desfășurare a activității;

b) potențialele riscuri de discontinuitate în desfășurarea activității;

c) afectarea situației patrimoniale;

d) exprimarea unei opinii cu rezerve privind situațiile financiare sau refuzul de a furniza o opinie;

e) nerespectarea SCR;

f) nerespectarea MCR.

(6) Auditorii financiari, în timpul exercitării atribuțiilor într-o entitate care are legături strânse cu o societate la care efectuează auditul statutar, informează A.S.F. despre aspectele care au legătură cu societatea auditată, la solicitarea A.S.F. sau la momentul constatării acestor fapte.

(7) Informațiile menționate la alin. (5) și (6) sunt transmise de către auditorii financiari și conducerea societăților auditate, cu excepția cazului în care există motive întemeiate care îi constrâng să nu procedeze astfel.

(8) Transmiterea informațiilor menționate la alin. (5) și (6) nu constituie o încălcare a secretului profesional impus prin clauze contractuale sau de dispozițiile legislației naționale și nu atrage răspunderea firmelor de audit sau a membrilor echipei de audit.

(9) A.S.F. poate solicita echipei de audit detalii, clarificări sau explicații cu privire la situațiile financiare ale societăților auditate sau la activitatea de audit desfășurată, precum și documentele întocmite de către aceasta în cazul în care clarificările sunt considerate insuficiente.

(10) A.S.F. informează Camera Auditorilor Financiari din România cu privire la nerespectarea de către auditorii financiari a prevederilor alin. (5) și (6) în vederea adoptării măsurilor necesare pentru remedierea situației.

CAPITOLUL V

Solvabilitatea

SECȚIUNEA 1

Evaluarea activelor și a obligațiilor

Evaluarea activelor și a obligațiilor

Art. 52. – Societățile își evaluează activele și obligațiile, astfel:

a) activele la valoarea la care ar putea fi tranzacționate între contrapartide în cadrul unei tranzacții obiective;

b) obligațiile la valoarea la care ar putea fi transferate sau decontate între contrapartide în cadrul unei tranzacții obiective, fără a se realiza o ajustare în funcție de deteriorarea creditului.

SECȚIUNEA a 2-a
Rezervele tehnice

Prevederi generale

Art. 53. – (1) Societățile constituie rezerve tehnice pentru a acoperi toate obligațiile care le revin față de contractanți și de beneficiarii contractelor.

(2) Valoarea rezervelor tehnice corespunde cuantumului actual pe care societățile l-ar plăti altor societăți dacă și-ar transfera imediat obligațiile către acestea.

(3) Calcularea rezervelor tehnice, realizată prudențial, fiabil și obiectiv, se bazează pe informațiile furnizate de piețele financiare și pe datele disponibile în general cu privire la riscul de subscriere, conform abordării realiste.

(4) Societățile calculează rezervele tehnice conform art. 54, respectând condițiile prevăzute la alin. (2) și (3) și la art. 52.

Calcularea rezervelor tehnice

Art. 54. – (1) Valoarea rezervelor tehnice este egală cu suma dintre cea mai bună estimare și marja de risc, prevăzute la alin. (2)-(5), respectiv la alin. (6).

(2) Cea mai bună estimare corespunde mediei ponderate cu probabilități a fluxurilor de trezorerie viitoare, luându-se în considerare valoarea în timp a banilor și utilizându-se structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc; valoarea în timp a banilor este înțeleasă ca fiind valoarea actualizată estimată a fluxurilor de trezorerie viitoare.

(3) Calcularea celei mai bune estimări se realizează prin metode actuariale și statistice relevante și adecvate, pe baza unor informații credibile și de actualitate și pe baza unor ipoteze realiste.

(4) Proiecția fluxurilor de trezorerie utilizată la calcularea celei mai bune estimări ține cont de toate fluxurile de intrare și de ieșire necesare acoperirii obligațiilor pe toată durata de viață a acestora.

(5) Cea mai bună estimare se calculează la valoare brută, fără deducerea creanțelor din reasigurare sau de la vehicule investiționale care se calculează separat, conform prevederilor art. 58.

(6) Marja de risc se calculează astfel încât să garanteze o valoare suficientă a rezervelor tehnice, de care ar avea nevoie societățile pentru a-și putea asuma și

acoperi obligațiile.

(7) Cea mai bună estimare și marja de risc se calculează separat, cu excepția cazului în care fluxurile de trezorerie asociate obligațiilor pot fi replicate adecvat prin utilizarea unor instrumente financiare cu valoare de piață observabilă și fiabilă, astfel încât valoarea rezervelor tehnice să se calculeze pe baza valorii de piață a instrumentelor respective.

(8) În cazul în care marja de risc este calculată separat, aceasta se bazează pe costul capitalului egal cu SCR necesar pentru a acoperi obligațiile pe toată durata de viață a acestora.

(9) Rata utilizată de către societăți pentru determinarea costului capitalului menționat la alin. (8) este rata suplimentară, revizuită periodic, față de rata relevantă a dobânzilor fără risc, necesară menținerii fondurilor proprii eligibile care acoperă SCR.

Garanțiile pe termen lung

Art. 55. – (1) Structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc este derivată din instrumente financiare și obligațiuni ale căror scadențe se materializează pe o piață diversificată, lichidă și transparentă; în caz contrar, structura respectivă se extrapolează astfel:

a) pe baza ratelor forward ale celor mai lungi scadențe pentru instrumente financiare și obligațiuni observabile într-o piață diversificată, lichidă și transparentă, care reies uniform dintr-un set de rate forward și care converg către ultima rată forward;

b) pe baza ratelor dobânzilor fără risc ajustate.

(2) Societățile pot aplica, în condițiile menționate la art. 166 alin. (1) lit. h), o primă de echilibrare structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc pentru a calcula cea mai bună estimare pentru un portofoliu de obligații aferente asigurărilor sau reasigurărilor de viață, inclusiv anuităților care derivă din asigurări sau reasigurări generale, și în următoarele condiții:

a) societățile alocă un portofoliu de active alcătuit din obligațiuni și alte active cu caracteristici similare în ceea ce privește fluxurile de trezorerie pentru a acoperi cea mai bună estimare a portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare și menține alocarea respectivă pe toată durata de viață a obligațiilor, cu excepția scopului de a menține echivalența fluxurilor

de trezorerie estimate, aferente activelor și obligațiilor, în cazul în care fluxurile de trezorerie au suferit modificări semnificative;

b) portofoliile de active și de obligații de asigurare sau reasigurare menționate la lit. a) sunt identificate, organizate și administrate separat de alte activități ale societății, iar portofoliul de active nu poate fi utilizat pentru acoperirea pierderilor rezultate din alte activități;

c) activele sunt menținute în aceeași monedă în care sunt înregistrate obligațiile de asigurare sau reasigurare pe care le acoperă și neconcordanțele care pot apărea nu generează riscuri semnificative adăugate riscurilor inerente activității căreia i se aplică prima de echilibrare;

d) contractele care formează portofoliul de obligații de asigurare sau reasigurare nu generează plăți viitoare de prime;

e) singurele riscuri de subscriere aferente portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare sunt riscul de mortalitate, riscul de cheltuieli, riscul de revizuire și riscul de longevitate;

f) în cazul riscului de mortalitate, cea mai bună estimare se majorează cu până la 5% în condiții de stres, calibrarea fiind în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (2)-(4);

g) contractele care formează portofoliul de obligații de asigurare sau reasigurare nu includ opțiuni pentru contractanți sau includ doar opțiunea de răscumpărare cu o valoare de până la valoarea activelor aferente obligației respective la momentul răscumpărării;

h) fluxurile de trezorerie aferente activelor sunt fixe și nu pot fi modificate de emitenți sau de terți;

i) portofoliul de obligații de asigurare sau reasigurare include toate obligațiile aferente contractelor acoperite, acestea neputând fi divizate.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) lit. h), societățile care aplică o primă de echilibrare pot utiliza active cu fluxuri de trezorerie variabile:

a) dacă sunt dependente de inflație în mod similar obligațiilor;

b) în cazul în care emitentul sau contrapartida modifică fluxurile de trezorerie, compensațiile primite de societăți le permit acestora să reinvestească în active admise să acopere portofoliul de obligații și cu o

calitate a creditului echivalentă sau superioară.

(4) Societățile care aplică o primă de echilibrare nu pot utiliza altă metodă, iar în cazul în care condițiile menționate la alin. (2) nu mai sunt îndeplinite, informează de îndată A.S.F. despre măsurile adoptate pentru a remedia situația în maximum două luni de la data constatării, iar în cazul în care acest lucru nu este posibil, nu mai utilizează o primă de echilibrare pentru o perioadă de 24 de luni.

(5) Societățile nu utilizează o primă de echilibrare în cazul în care aplică prima de volatilitate menționată la alin. (8)-(16) sau măsura tranzitorie menționată la art. 167.

(6) Pentru fiecare monedă, societățile calculează prima de echilibrare în conformitate cu următoarele principii:

a) prima de echilibrare este strict egală cu diferența dintre următoarele elemente:

(i) rata anuală acumulată, calculată ca rată unică de actualizare care, atunci când se aplică fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații, are drept rezultat o valoare egală cu valoarea portofoliului de active alocat;

(ii) rata anuală acumulată, calculată ca rată unică de actualizare care, atunci când se aplică fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații, are drept rezultat o valoare egală cu cea mai bună estimare care ține cont de valoarea în timp a banilor prin utilizarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc;

b) prima de echilibrare nu include marja de credit istorică ce reflectă riscurile reținute de societăți;

c) fără a aduce atingere lit.a), marja de credit istorică se majorează atunci când este necesar pentru ca prima de echilibrare aplicată activelor cu o calitate a creditului inferioară să nu depășească prima de echilibrare aplicată activelor cu o calitate a creditului superioară, ambele categorii de active având aceeași durată și fiind încadrate în aceeași clasă;

d) utilizarea evaluărilor externe ale creditului la calcularea primei de echilibrare se realizează în conformitate cu prevederile legale.

(7) Marja de credit istorică menționată la alin. (6) lit. c):

a) este egală cu suma următoarelor elemente:

(i) marja de credit care corespunde probabilității de neîncasare a creanțelor aferente activelor determinată pe baza datelor statistice pe termen lung privind active cu aceeași durată, calitate a creditului și încadrate în aceeași clasă;

(ii) marja de credit care corespunde pierderii estimate în urma diminuării calității activelor;

b) în cazul expunerilor față de administrațiile și băncile centrale ale statelor membre, este egală cu cel puțin 30% din media pe termen lung a marjei de credit peste rata dobânzilor fără risc ale activelor cu aceeași durată, calitate a creditului și încadrate în aceeași clasă, observabile în piețele financiare;

c) în cazul altor active decât expunerile menționate la lit. b), este egală cu cel puțin 35% din media pe termen lung a marjei de credit peste rata dobânzilor fără risc ale activelor cu aceeași durată, calitate a creditului și încadrate în aceeași clasă, observabile în piețele financiare;

d) corespunde procentelor menționate la lit. b) și c) în cazul în care nu se poate determina o marjă de credit credibilă din datele statistice menționate la lit. a) pct. (i).

(8) Prima de volatilitate aplicată structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc pentru a calcula cea mai bună estimare, în conformitate cu art. 165 alin. (1) lit. i), este determinată pe baza marjei dintre rata dobânzilor generate de activele dintr-un portofoliu de referință și ratele structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc pentru fiecare monedă.

(9) Portofoliul de active menționat la alin. (8) este reprezentativ pentru fiecare monedă și pentru activele denominate în moneda respectivă și în care societățile investesc pentru a acoperi cea mai bună estimare a obligațiilor deținute în aceeași monedă.

(10) Valoarea primei de volatilitate menționate la alin. (8) este de 65% din marja de monedă corectată în funcție de risc și calculată ca diferența dintre marja menționată la același alineat și procentul din marja respectivă atribuit evaluării realiste a pierderilor estimate, a riscului de credit neașteptat sau a altor riscuri inerente activelor.

(11) Prima de volatilitate menționată la alin. (8) se aplică numai pentru punctele de rată de dobândă pentru care nu se aplică extrapolarea menționată la alin. (1); extrapolarea se realizează pe baza punctelor de dobândă ajustate.

(12) Majorarea menționată la alin. (13) se realizează înainte de a se aplica procentul de 65% menționat la alin. (10).

(13) Pentru fiecare jurisdicție relevantă, în cazul în care prima de volatilitate este pozitivă și marja de jurisdicție corectată în funcție de risc depășește 100 de puncte procentuale, aceasta este majorată cu diferența dintre următoarele elemente:

- a) marja de jurisdicție corectată în funcție de risc;
- b) dublul marjei de monedă corectată în funcție de risc.

(14) Prima de volatilitate majorată în conformitate cu prevederile alin. (13) se aplică numai pentru produsele comercializate în jurisdicția respectivă.

(15) Marja de jurisdicție corectată în funcție de risc se calculează în același mod ca marja de monedă corectată în funcție de risc, conform alin. (10), portofoliul de referință fiind reprezentativ pentru activele care sunt denumite în moneda jurisdicției respective și care acoperă cea mai bună estimare a obligațiilor legate de produsele comercializate în jurisdicția în cauză.

(16) Prin excepție de la prevederile art. 72, SCR nu acoperă pierderile înregistrate de fondurile proprii de bază în urma modificărilor primei de volatilitate.

(17) Societățile utilizează următoarele informații tehnice publicate trimestrial de EIOPA și solicitate de Comisia Europeană, pentru fiecare monedă relevantă:

- a) structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc;
- b) marja de credit istorică pentru durata, calitatea creditului și clasele de active relevante;
- c) prima de volatilitate pentru fiecare piață de asigurări națională relevantă.

Alte elemente pentru calcularea rezervelor tehnice

Art. 56. – (1) La calcularea rezervelor tehnice, pe lângă elementele prevăzute la art. 54, se ține cont și de următoarele:

- a) toate cheltuielile aferente administrării obligațiilor din asigurare și reasigurare;

b) inflație, inclusiv pentru cheltuieli și daune;
 c) plățile către contractanți și beneficiari, inclusiv beneficiile discreționare viitoare estimate, garantate sau nu contractual, cu excepția cazului în care plățile cad sub incidența art. 66;

d) valoarea garanțiilor financiare și toate opțiunile contractuale incluse în contractele de asigurare și de reasigurare;

e) probabilitatea de exercitare de către contractanți a opțiunilor contractuale.

(2) Ipotezele utilizate pentru determinarea probabilității prevăzute la alin. (1) lit. e) sunt realiste, se bazează pe informații credibile și de actualitate și sunt stabilite luând în considerare, explicit sau implicit, impactul pe care eventualele schimbări ale condițiilor financiare și nefinanciare îl pot avea asupra exercitării opțiunilor respective.

Segmentarea

Art. 57. – În vederea calculării rezervelor tehnice, societățile segmentează obligațiile de asigurare și reasigurare în grupe de riscuri omogene și, cel puțin, pe linii de afaceri.

Creanțele din reasigurare sau de la vehicule investiționale

Art. 58. – (1) Societățile calculează creanțele din reasigurare sau de la vehiculele investiționale în conformitate cu prevederile art. 53-57 și ținând cont de intervalul dintre momentul plății directe și momentul recuperării efective a creanțelor respective.

(2) Rezultatul obținut conform alin. (1) se ajustează pe baza evaluării probabilității de neîncasare a creanțelor și a pierderilor medii astfel rezultate.

Calitatea datelor și aproximările utilizate

Art. 59. – (1) Societățile instituie proceduri și procese în aplicarea acestora pentru a asigura adecvarea, integralitatea și exactitatea datelor utilizate pentru calcularea rezervelor tehnice.

(2) Societățile pot utiliza aproximări adecvate pentru calcularea celei mai bune estimări în situația în care nu dispun de un volum suficient de date de calitate adecvată pentru a aplica o metodă actuarială adecvată unor seturi sau subseturi de obligații de asigurare și reasigurare ori creanțelor din reasigurare sau de la vehiculele investiționale.

- Rezultatele obținute și experiența anterioară** **Art. 60.** – Societățile instituie proceduri și procese în aplicarea acestora care să permită compararea permanentă a valorilor celei mai bune estimări și a ipotezelor stabilite cu cele obținute și stabilite anterior și în cazul identificării unor diferențe sistematice, realizează ajustări ale metodelor actuariale utilizate și/sau ale ipotezelor stabilite.
- Adecvarea și majorarea rezervelor tehnice** **Art. 61.** – (1) A.S.F. solicită societăților să documenteze:
 a) adecvarea nivelului rezervelor tehnice;
 b) adecvarea și relevanța metodelor și datelor statistice utilizate.
 (2) În cazul în care, la calcularea rezervelor tehnice, nu se respectă prevederile art. 53-60, A.S.F. solicită societăților să majoreze valoarea acestora până la nivelul minim acceptat în sensul respectării prevederilor respective.

SECȚIUNEA a 3-a
Fondurile proprii

Subsecțiunea 3.1
Determinarea fondurilor proprii

- Prevederi generale** **Art. 62.** – Fondurile proprii reprezintă suma fondurilor proprii de bază prevăzute la art. 63 și a fondurilor proprii auxiliare, prevăzute la art. 64.
- Fondurile proprii de bază** **Art. 63.** – Fondurile proprii de bază includ următoarele elemente:
 a) excedentul de active față de obligații, evaluate în conformitate cu art.52, din care se scade valoarea acțiunilor proprii deținute;
 b) datoriile subordonate.
- Fondurile proprii auxiliare** **Art. 64.** – (1) Fondurile proprii auxiliare includ elemente diferite de fondurile proprii de bază, care pot fi apelate pentru a acoperi pierderile, precum:
 a) capitalul social sau fondul inițial, nevărsat și neapelat;
 b) acreditive și garanții;
 c) alte instrumente cu obligativitate contractuală, aflate la dispoziția societăților.

(2) În cazul societăților mutuale cu contribuții variabile, fondurile proprii auxiliare pot cuprinde solicitări suplimentare de capital de la membri, realizate în următoarele 12 luni.

(3) În cazul în care un element al fondurilor proprii auxiliare este vărsat sau apelat, atunci acesta este tratat ca un element de activ și nu mai este element de fonduri proprii auxiliare.

Aprobarea fondurilor proprii auxiliare

Art. 65. – (1) A.S.F. aprobă, conform art. 166 alin. (1) lit.a), valoarea elementelor fondurilor proprii auxiliare, inclusă în valoarea totală a fondurilor proprii.

(2) Valoarea elementelor fondurilor proprii auxiliare se determină utilizând estimări prudente și realiste, iar dacă elementele au valoare nominală fixă, aceasta se ia în considerare numai în măsura în care reflectă adecvat capacitatea elementelor respective de a acoperi pierderile.

(3) A.S.F. aprobă una dintre următoarele:

a) valoarea monetară a fiecărui element al fondurilor proprii auxiliare;

b) metoda de calculare a valorii fiecărui element al fondurilor proprii auxiliare, pentru o perioadă de timp determinată.

(4) În vederea aprobării menționate la alin. (3), A.S.F. evaluează, pentru fiecare element al fondurilor proprii auxiliare, următoarele aspecte:

a) capacitatea și disponibilitatea contrapartidelor de a onora obligațiile;

b) recuperabilitatea fondurilor proprii auxiliare, în funcție de forma juridică și de toate condițiile care determină imposibilitatea vărsării sau apelării elementelor respective;

c) toate informațiile privind apelările anterioare, dacă acestea facilitează evaluarea rezultatului apelărilor viitoare.

Fondurile surplus

Art. 66. – Fondurile surplus reprezintă profituri acumulate nedistribuite contractanților și beneficiarilor și nu sunt considerate obligații din asigurare și din reasigurare dacă îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 68.

Subsecțiunea 3.2
Clasificarea fondurilor proprii

Caracteristici

Art. 67. – (1) În clasificarea elementelor fondurilor proprii, în conformitate cu prevederile art. 68, se ține seama de următoarele caracteristici:

a) elementul este disponibil sau poate fi apelat pentru a acoperi integral pierderile astfel încât să se asigure continuarea activității;

b) în caz de lichidare a societăților, elementul este disponibil integral pentru a acoperi pierderile, rambursarea către deținătorii acestuia făcându-se numai după decontarea tuturor obligațiilor, inclusiv a celor de asigurare sau de reasigurare.

(2) Pentru a evalua măsura în care elementele fondurilor proprii îndeplinesc caracteristicile menționate la alin. (1), se ține cont de următoarele aspecte:

a) durata de viață;

b) durata relativă de viață comparativ cu durata obligațiilor de asigurare și de reasigurare, în cazul existenței unei scadențe;

c) nu sunt obiectul unor obligații sau stimulente de rambursare a valorii nominale;

d) nu sunt obiectul unor taxe fixe obligatorii de administrare;

e) sunt libere de sarcini.

Criteriile principale de clasificare pe ranguri

Art. 68. – Elementele fondurilor proprii se clasifică pe 3 ranguri, astfel:

a) rangul 1: elemente ale fondurilor proprii de bază, în cazul în care prezintă în mare măsură caracteristicile prevăzute la art. 67;

b) rangul 2:

(i) elemente ale fondurilor proprii de bază, în cazul în care prezintă în mare măsură caracteristicile prevăzute la art. 67 alin. (1) lit. b) și alin. (2);

(ii) elemente ale fondurilor proprii auxiliare, în cazul în care prezintă în mare măsură caracteristicile prevăzute la art. 67;

c) rangul 3: toate elementele fondurilor proprii de bază și auxiliare care nu intră sub incidența lit. a) și b).

Clasificarea pe ranguri

Art. 69. – (1) Societățile clasifică elementele fondurilor proprii ținând cont de criteriile menționate la art. 68 și de lista de elemente de fonduri proprii cuprinsă în prevederile legale.

(2) În cazul în care există elemente de fonduri proprii care nu sunt prevăzute în lista de elemente prevăzută la alin. (1), societățile solicită A.S.F., conform art. 166 alin. (1) lit. b), aprobarea evaluării și a clasificării acestora efectuate conform art. 68.

Clasificarea elementelor fondurilor proprii specifice asigurărilor

Art. 70. – Fără a aduce atingere prevederilor art.68, fondurile proprii specifice asigurărilor se clasifică astfel:

a) rangul 1: fondurile surplus, menționate la art. 66;

b) rangul 2:

(i) acreditivele și garanțiile, aflate în custodia unui mandatar independent în beneficiul contractanților și furnizate de instituții de credit autorizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

(ii) solicitările de contribuții suplimentare, în următoarele 12 luni, ale societăților mutuale de reasigurare care acoperă riscurile din clasele 6, 12, 17 din anexa nr. 1 secțiunea A;

(iii) solicitările de contribuții suplimentare, în următoarele 12 luni, ale societăților mutuale de reasigurare care acoperă alte riscuri decât cele menționate la pct. (ii).

*Subsecțiunea 3.3**Eligibilitatea fondurilor proprii***Eligibilitatea elementelor și limitele aplicabile rangurilor**

Art. 71. – (1) Societățile dețin elemente de fonduri proprii eligibile pentru respectarea SCR, astfel:

a) elemente de rangul 1: peste o treime din valoarea totală a fondurilor proprii eligibile;

b) elemente de rangul 2: conform limitelor cantitative menționate de prevederile legale;

c) elemente de rangul 3: conform limitelor cantitative menționate de prevederile legale și mai puțin de o treime din valoarea totală a fondurilor proprii eligibile.

(2) Valoarea elementelor eligibile ale fondurilor proprii care acoperă SCR este egală cu suma valorii

elementelor de rangul 1 și a valorii elementelor eligibile de rangul 2 și 3 prevăzute la alin. (1).

(3) Societățile dețin elemente de fonduri proprii de bază eligibile pentru respectarea MCR, astfel:

- a) elemente de rangul 1: peste jumătate din valoarea totală a fondurilor proprii de bază eligibile;
- b) elemente de rangul 2: conform limitelor cantitative menționate de prevederile legale.

(4) Valoarea elementelor eligibile ale fondurilor proprii de bază care acoperă MCR este egală cu suma valorii elementelor de rangul 1 și a valorii elementelor eligibile de rangul 2, prevăzute la alin. (3).

SECȚIUNEA a 4-a

Cerința de capital de solvabilitate

Subsecțiunea 4.1

Dispoziții generale

Calcularea SCR

Art. 72. – (1) Societățile au obligația să dețină fonduri proprii eligibile pentru a acoperi SCR, calculată prin formula standard sau printr-un model intern, în conformitate cu subsecțiunea 4.2, respectiv subsecțiunea 4.3.

(2) SCR se calculează având în vedere principiul continuității activității societăților și se calibrează astfel încât să fie luate în calcul toate riscurile cuantificabile la care acestea sunt expuse.

(3) La realizarea calibrării prevăzute la alin. (2), se au în vedere pierderile neprevăzute din activitățile curente și toate contractele noi care urmează a fi subscribe în următoarele 12 luni.

(4) Calibrarea menționată la alin. (2) se bazează pe valoarea la risc a fondurilor proprii de bază, la un nivel de încredere de 99,5%, pe o perioadă de un an.

(5) SCR acoperă cel puțin următoarele riscuri:

- a) riscul de subscriere pentru activitatea de asigurări generale;
- b) riscul de subscriere pentru activitatea de asigurări de viață;
- c) riscul de subscriere pentru activitatea de asigurări de sănătate;
- d) riscul de piață;
- e) riscul de credit;

f) riscul operațional, care include riscul juridic, dar exclude riscul reputațional și riscul decizional.

(6) La calcularea SCR, societățile țin cont de efectul tehnicilor de minimizare a riscurilor, cu condiția ca riscul de credit și alte riscuri aferente acestor tehnici să fie reflectate corespunzător în SCR.

(7) SCR poate fi ajustată numai în conformitate cu art. 35, art. 79, art. 150-152 și art. 155 alin. (1) și (2).

Frecvența calculării

Art. 73. – (1) Societățile calculează SCR cel puțin o dată pe an și transmit A.S.F. rezultatul obținut.

(2) Societățile dețin fonduri proprii eligibile care acoperă SCR raportată și monitorizează valoarea acestora și nivelul SCR.

(3) În cazul în care profilul de risc al unei societăți se abate semnificativ de la ipotezele care stau la baza calculării SCR raportate, SCR este recalculată și rezultatul obținut este transmis A.S.F..

(4) A.S.F. solicită societăților să recalculeze SCR, dacă profilul de risc al acestora se modifică semnificativ de la data ultimei raportări.

Subsecțiunea 4.2

Calcularea SCR cu formula standard

Structura formulei standard

Art. 74. – SCR calculată cu formula standard este egală cu suma următoarelor elemente:

- a) SCR de bază, prevăzută la art. 75;
- b) cerința de capital pentru riscul operațional, prevăzută la art. 78;
- c) ajustarea în funcție de capacitatea rezervelor tehnice și a impozitelor amânate de a acoperi pierderile, prevăzută la art. 79.

Structura SCR de bază

Art. 75. – (1) SCR de bază este formată din module individuale de risc, agregate conform anexei nr.2, și cuprinde cel puțin următoarele:

- a) riscul de subscriere pentru activitatea de asigurări generale;
- b) riscul de subscriere pentru activitatea de asigurări de viață;
- c) riscul de subscriere pentru activitatea de asigurări de sănătate;
- d) riscul de piață;

e) riscul de contrapartidă.

(2) În cazul modulelor menționate la alin. (1) lit. a)-c), operațiunile de asigurare și reasigurare se alocă modulului care reflectă cel mai bine natura tehnică a riscurilor captate.

(3) SCR globală se determină în conformitate cu art. 72 prin calibrarea cerințelor de capital pentru fiecare modul de risc și agregarea modulelor respective prin coeficienți de corelație.

(4) Modulele de risc menționate la alin. (1) se calibrează conform art. 72 alin. (2)-(4) și, dacă este cazul, în structura fiecărui modul se ține cont de efectele diversificării.

(5) Structura și specificațiile privind modulele de risc se utilizează atât pentru calcularea SCR de bază, cât și pentru calculele simplificite prevăzute la art. 80.

(6) Pentru riscul de catastrofă aferent modulelor prevăzute la alin. (1) lit. a)-c), se utilizează specificații geografice, dacă este cazul.

(7) Pentru modulele prevăzute la alin. (1) lit. a)-c), în condițiile specificate de prevederile legale și de art. 166 alin. (1) lit. c), societățile pot utiliza parametri specifici în locul unui subset de parametri din structura formulei standard, calibrați prin metode standardizate și pe baza datelor interne sau a celor cu relevanță directă pentru operațiunile desfășurate.

(8) În vederea utilizării parametrilor specifici, societățile solicită aprobarea A.S.F. care verifică integralitatea, exactitatea și adecvarea datelor respective.

Calcularea SCR de bază

Art. 76. – (1) Modulul risc de subscriere asigurări generale reflectă riscul care decurge din obligațiile de asigurări generale, în funcție de:

- a) evenimentele asigurate;
- b) modul în care se desfășoară activitatea;
- c) caracterul incert al rezultatelor activității în raport cu obligațiile aferente;
- d) contractele noi, preconizate a fi subscrise în următoarele 12 luni.

(2) Modulul risc de subscriere asigurări generale se calculează în conformitate cu anexa nr. 2, ca o combinație de cerințe de capital, cel puțin pentru riscurile de pierdere sau de modificare nefavorabilă a

valorii obligațiilor din asigurare, rezultate astfel:

a) pentru submodulul risc de prime și rezerve, în urma fluctuațiilor înregistrate între momentul producerii, frecvența și severitatea evenimentelor asigurate și valoarea daunelor și momentul plății acestora;

b) pentru submodulul risc de catastrofă, în urma înregistrării unui nivel semnificativ de incertitudine a ipotezelor utilizate la stabilirea tarifelor și a cuantumului rezervelor pentru evenimente extreme sau excepționale.

(3) Modulul risc de subscriere asigurări de viață reflectă riscul care decurge din obligațiile de asigurări de viață, în funcție de evenimentele asigurate și de modul în care se desfășoară activitatea.

(4) Modulul risc de subscriere asigurări de viață se calculează în conformitate cu anexa nr. 2, ca o combinație de cerințe de capital, cel puțin pentru riscurile de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultate astfel:

a) pentru submodulul risc de mortalitate, în urma variației nivelului, tendințelor sau volatilității ratei mortalității, în cazul în care o creștere a acesteia generează o majorare a valorii obligațiilor;

b) pentru submodulul risc de longevitate, în urma variației nivelului, tendințelor sau volatilității ratei mortalității, în cazul în care o scădere a acesteia generează o majorare a valorii obligațiilor;

c) pentru submodulul risc de invaliditate - morbiditate, în urma variației nivelului, tendințelor sau volatilității ratelor de invaliditate, boală sau morbiditate;

d) pentru submodulul risc de cheltuieli cu asigurările de viață, în urma variației nivelului, tendințelor sau volatilității cheltuielilor legate de administrarea contractelor;

e) pentru submodulul risc de revizuire, în urma variației nivelului, tendințelor sau volatilității ratei de revizuire a anuităților, cauzată de modificări ale cadrului legal sau ale stării de sănătate a asiguraților;

f) pentru submodulul risc de reziliere, în urma variației nivelului sau a volatilității ratelor de reziliere, reînnoire sau răscumpărare a polițelor de asigurare;

g) pentru submodulul risc de catastrofă, în urma gradului semnificativ de incertitudine a ipotezelor utilizate la stabilirea tarifelor și a cuantumului

rezervelor pentru evenimente extreme sau cu caracter neregulat.

(5) Modulul risc de subscriere asigurări de sănătate reflectă riscul care decurge din obligațiile de asigurări de sănătate, indiferent dacă subscrierea se realizează sau nu pe baze tehnice similare cu cele ale asigurărilor de viață, în funcție de evenimentele asigurate și de modul în care se desfășoară activitatea.

(6) Modulul risc de subscriere asigurări de sănătate include, cel puțin, riscurile de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultate astfel:

a) pentru submodulul risc de cheltuieli cu asigurările de sănătate, în urma variației nivelului, tendințelor sau a volatilității cheltuielilor de administrare a contractelor;

b) pentru submodulul risc de prime și rezerve, în urma fluctuațiilor, la constituirea rezervelor, dintre momentul producerii, frecvența și severitatea evenimentelor asigurate și momentul plății și valoarea daunelor;

c) pentru submodulul risc de catastrofă, în funcție de gradul semnificativ de incertitudine a ipotezelor utilizate la stabilirea tarifelor și a cuantumului rezervelor pentru evenimente generate de epidemii și de acumularea riscurilor.

(7) Modulul risc de piață reflectă riscul care decurge din volatilitatea prețurilor de piață ale instrumentelor financiare, care influențează valoarea activelor și a obligațiilor societăților și, de asemenea, reflectă în mod adecvat neconcordanța structurală dintre active și obligații, în special în ceea ce privește durata de viață a acestora.

(8) Modulul risc de piață se calculează în conformitate cu anexa nr. 2, ca o combinație de cerințe de capital, cel puțin pentru riscurile date de sensibilitatea valorii activelor, a obligațiilor și a instrumentelor financiare la următoarele elemente:

a) pentru submodulul risc de rata dobânzii, la variațiile structurii temporale a ratei dobânzilor fără risc sau la variațiile volatilității ratelor dobânzii;

b) pentru submodulul risc de devalorizare acțiuni, la variațiile nivelului sau volatilității prețurilor de piață ale acțiunilor;

c) pentru submodulul risc de investiții imobiliare, la variațiile nivelului sau volatilității prețurilor de piață ale bunurilor imobiliare;

d) pentru submodulul risc de marjă de credit, la variațiile nivelului sau volatilității marjelor de credit care depășesc structura temporală a ratei dobânzilor fără risc;

e) pentru submodulul risc de rată de schimb valutar, la variațiile nivelului sau volatilității cursurilor de schimb valutar.

(9) Pe lângă submodulele menționate la alin. (8), modulul risc de piață mai cuprinde și submodulul risc de concentrare a riscului de piață, care acoperă riscurile suplimentare generate fie de insuficienta diversificare a portofoliului de active, fie de expunerea semnificativă la riscul de contrapartidă prin investirea majoră în titlurile de valoare ale unui singur emitent sau ale unui grup de emitenți afiliați.

(10) Modulul risc de contrapartidă reflectă pierderile posibile cauzate de:

a) incapacitatea de plată a contrapartidelor și a debitorilor societăților;

b) deteriorarea creditului contrapartidelor și al debitorilor, în următorul an.

(11) Modulul risc de contrapartidă include:

a) contractele de minimizare a riscurilor, cum ar fi contractele de reasigurare, securitizările și instrumentele derivate;

b) creanțele de la intermediari;

c) expunerile neacoperite de submodulul risc de marjă de credit;

d) garanțiile reale sau de altă natură, deținute de sau în numele societăților și riscurile asociate acestora;

e) expunerea globală la riscul de contrapartidă, indiferent de forma juridică a obligațiilor contractuale ale contrapartidelor.

**Calcularea
submodulului risc de
devalorizare acțiuni:
mecanismul de ajustare
simetrică**

Art. 77. – (1) Submodulul risc de devalorizare acțiuni calculat cu formula standard include o ajustare simetrică a costului capitalului aferent investițiilor în acțiuni, calibrată conform art. 72 alin. (4), aplicată pentru a acoperi riscurile generate de variația prețurilor acțiunilor.

(2) Ajustarea menționată la alin. (1) aplicată costului capitalului standard se bazează pe o funcție a nivelului actual al unui indice adecvat al acțiunilor și pe media ponderată a aceluși indice, calculată pe o perioadă de timp adecvată, identică pentru toate societățile.

(3) În urma ajustării menționate la alin. (1), costul capitalului obținut nu depășește 10 puncte procentuale față de costul capitalului standard, în sens crescător sau descrescător.

SCR pentru riscul operațional

Art. 78. – (1) Cerința de capital pentru riscul operațional reflectă riscurile care nu au fost incluse în modulele de risc prevăzute la art. 75 și se calibrează conform art. 72 alin. (2)-(4).

(2) La calcularea SCR pentru riscul operațional aferent contractelor de asigurări de viață la care riscul investițiilor revine contractanților, se ține seama de valoarea cheltuielilor anuale aferente obligațiilor de asigurare respective.

(3) La calcularea SCR pentru riscul operațional aferent activității de asigurare și reasigurare, cu excepția celei menționate la alin. (2), se ține seama de volumul primelor câștigate, al rezervelor tehnice deținute pentru obligațiile de asigurare și reasigurare respective și de faptul că cerința respectivă are o limită maximă de 30% din SCR de bază aferentă acestei activități.

Ajustarea în funcție de capacitatea rezervelor tehnice și a impozitelor amânate de a acoperi pierderile

Art. 79. – (1) Ajustarea reflectă posibila compensare a pierderilor neprevăzute prin diminuarea simultană a rezervelor tehnice, a impozitelor amânate sau a amândurora, ținându-se seama de efectul de minimizare a riscurilor asociat beneficiilor discreționare viitoare incluse în contractele de asigurare, dacă societățile pot demonstra că diminuarea respectivă acoperă pierderile neprevăzute; efectul de minimizare a riscurilor asociate beneficiilor discreționare viitoare nu depășește suma rezervelor tehnice și a impozitelor amânate aferente respectivelor beneficii.

(2) În sensul alin. (1), valoarea beneficiilor discreționare viitoare, în circumstanțe nefavorabile, se compară cu valoarea aceluși beneficii conform ipotezelor pe baza cărora se calculează cea mai bună estimare.

Simplificările formulei standard

Art. 80. – Societățile pot efectua, conform prevederilor legale și principiului proporționalității, calcule simplificate pentru module sau submodule de risc specifice, calibrate în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (2)-(4).

Utilizarea parametrilor specifici

Art. 81. – În cazul în care profilul de risc al societăților se abate semnificativ de la ipotezele care stau la baza calculului SCR cu formula standard, A.S.F. solicită acestora, prin decizie motivată, să înlocuiască un subset de parametri cu parametri specifici calibrați în conformitate cu art. 75 alin. (7) și (8) și să îi utilizeze astfel încât să respecte prevederile art. 72 alin. (2)-(4).

*Subsecțiunea 4.3**Calcularea SCR cu model intern integral și model intern parțial***Prevederi generale referitoare la procesul de aprobare**

Art. 82. – (1) Societățile care intenționează să utilizeze un model intern, integral sau parțial, pot solicita A.S.F. demararea unui proces de analizare prealabilă.

(2) Societățile pot utiliza un model intern integral sau parțial, supus aprobării A.S.F. conform art. 166 alin. (1) lit.d), pentru calcularea următoarelor elemente:

a) unul sau mai multe dintre modulele sau submodulele menționate la art. 75 și 76;

b) SCR pentru riscul operațional în conformitate cu art. 78;

c) ajustarea prevăzută la art. 79.

(3) Societățile pot utiliza un model intern parțial pentru întreaga activitate sau doar pentru una sau mai multe unități operaționale majore.

(4) Cererea de aprobare a modelului intern cuprinde documentația care demonstrează respectarea cerințelor prevăzute la art. 88, 89 și subsecțiunea 4.4; în cazul unui model intern parțial, documentația este adaptată sferei de acoperire a modelului respectiv.

(5) A.S.F. decide asupra aprobării sau respingerii cererii de utilizare a unui model intern în decurs de 6 luni de la primirea documentației complete.

(6) A.S.F. aprobă utilizarea unui model intern cu condiția ca din documentația depusă de societăți să reiasă că sistemele de identificare, măsurare, monitorizare, gestionare și raportare a riscurilor sunt

adecvate și, în special, că modelul intern respectă cerințele menționate la alin. (4).

(7) În cazul în care nu aprobă cererea de utilizare a modelului intern, A.S.F. transmite societăților o decizie motivată temeinic.

(8) După aprobarea utilizării unui model intern, A.S.F. poate solicita societăților, prin decizie motivată, să calculeze SCR și prin formula standard prevăzută la subsecțiunea 4.2.

Prevederi specifice referitoare la procesul de aprobare a modelului intern parțial

Art. 83. – (1) A.S.F. aprobă cererea societăților de utilizare a unui model intern parțial în condițiile prevăzute la art. 82 și cu respectarea următoarelor:

a) societățile demonstrează în mod adecvat sfera limitată de aplicare a modelului respectiv;

b) valoarea SCR obținute prin utilizarea modelului respectiv, cu respectarea principiilor enunțate la subsecțiunea 4.1, reflectă mai bine profilul de risc;

c) structura SCR obținute respectă principiile enunțate la subsecțiunea 4.1, ceea ce permite integrarea deplină a modelului respectiv în formula standard.

(2) A.S.F. solicită societăților care doresc să utilizeze un model intern parțial să prezinte un plan tranzitoriu realist prin care să explice modul în care acestea intenționează să extindă sfera de aplicare a modelului la alte submodule de risc și/sau unități operaționale majore pentru un anumit modul, astfel încât modelul să acopere o parte predominantă din operațiunile de asigurare în ceea ce privește modulul de risc respectiv.

Politica privind modificarea modelului intern

Art. 84. – (1) În cadrul procesului de aprobare inițială a modelului intern, societățile transmit A.S.F. politica adoptată privind modificările majore sau minore aduse modelului intern, care trebuie să fie respectată ulterior.

(2) Modificările majore ale modelului intern și modificările aduse politicii de modificare prevăzute la alin. (1) se supun aprobării A.S.F., conform art. 82; modificările minore nu se supun aprobării A.S.F., atâta timp cât sunt efectuate în concordanță cu politica adoptată.

Reutilizarea formulei standard

Art. 85. – Societățile revin la calcularea integrală sau parțială a SCR cu formula standard, ulterior aprobării solicitate în conformitate cu art. 82, numai în

circumstanțe documentate și numai cu aprobarea A.S.F..

Nerespectarea cerințelor privind modelul intern

Art. 86. – (1) În cazul în care, ulterior aprobării solicitate în conformitate cu art. 82, cerințele prevăzute la art. 88, 89 și subsecțiunea 4.4 nu mai sunt respectate, societățile prezintă de îndată A.S.F. un plan de restabilire a conformității cu cerințele respective într-un termen rezonabil sau demonstrează că nerespectarea acestora nu are efecte semnificative.

(2) În cazul în care prin aplicarea planului menționat la alin.(1) societățile nu remediază situația, A.S.F. solicită acestora să calculeze SCR cu formula standard.

Abaterile semnificative ale profilului de risc

Art. 87. – În cazul în care calcularea SCR cu formula standard este neadecvată, deoarece profilul de risc al societăților se abate semnificativ de la ipotezele care stau la baza formulei standard, A.S.F. solicită societăților respective, prin decizie motivată, să utilizeze un model intern integral sau parțial.

Testul de utilizare

Art. 88. – (1) Societățile documentează importanța și gradul de utilizare a modelului intern în sistemul de guvernanță, în special în:

- a) procesul decizional;
- b) sistemul de management al riscului;
- c) procesele de evaluare și alocare a capitalului economic și de solvabilitate;
- d) ORSA.

(2) Societățile documentează faptul că stabilirea frecvenței calculării SCR cu modelul intern este în concordanță cu frecvența utilizării acestuia în conformitate cu prevederile alin. (1).

Atribuirea profiturilor și a pierderilor

Art. 89. – În ceea ce privește atribuirea profiturilor și a pierderilor, societățile:

- a) analizează, cel puțin anual, sursele și cauzele acestora, pe unități operaționale majore;
- b) demonstrează modul în care clasificarea riscurilor utilizată în modelul intern explică sursele și cauzele menționate la lit.a);

c) clasifică riscurile și atribuie profiturile și pierderile astfel încât să reflecte profilul de risc.

Datele și modelele externe

Art. 90. – Prevederile art. 88, 89 și ale subsecțiunii 4.4 se aplică și în cazul utilizării unui model sau a unor date obținute de la terți.

*Subsecțiunea 4.4**Standardele de calitate aplicabile modelului intern***Datele statistice**

Art. 91. – (1) Metodele utilizate în calcularea prognozei distribuției probabilităților sunt compatibile cu metodele utilizate în calcularea rezervelor tehnice și se bazează pe:

a) tehnici actuariale și statistice adecvate, aplicabile și relevante;

b) ipoteze realiste;

c) informații credibile și de actualitate.

(2) Societățile justifică documentat în fața A.S.F. modul de stabilire a ipotezelor care stau la baza modelului intern.

(3) Datele utilizate de modelul intern sunt integrale, exacte și adecvate, iar seriile de date utilizate în calculul prognozei distribuției probabilităților sunt actualizate cel puțin anual.

(4) Indiferent de metoda de calculare a prognozei distribuției probabilităților, capacitatea modelului intern de a ierarhiza riscurile este suficientă pentru respectarea prevederilor art. 88.

(5) Modelul intern acoperă toate riscurile semnificative la care sunt expuse societățile, dar cel puțin riscurile prevăzute la art. 72 alin. (5).

(6) Societățile pot lua în considerare în modelul intern:

a) efectele diversificării date de dependențele dintre diferitele categorii de riscuri și dintre riscurile din cadrul fiecărei categorii, numai dacă A.S.F. consideră că sistemul utilizat pentru măsurarea efectelor respective este adecvat;

b) efectul tehnicilor de minimizare a riscurilor, în cazul în care riscul de credit și riscurile care decurg din utilizarea acestor tehnici sunt reflectate adecvat de modelul intern;

c) acțiunile viitoare ale managementului efectuate în circumstanțe speciale și perioada necesară punerii în aplicare a acestora;

d) plățile estimate către contractanți și beneficiari, garantate contractual sau nu.

(7) Societățile evaluează adecvat în modelul intern, atunci când acestea sunt semnificative, riscurile aferente garanțiilor financiare, opțiunilor oferite contractanților și opțiunilor contractuale proprii, ținând cont de impactul eventualelor modificări ale condițiilor financiare și nefinanciare, asupra exercitării opțiunilor respective.

Calibrarea

Art. 92. – (1) Societățile pot utiliza o altă perioadă sau o altă măsură de risc decât cea prevăzută la art. 72 alin. (4), dacă din calculele modelului intern rezultă un quantum al SCR care oferă contractanților și beneficiarilor același nivel de protecție ca cel menționat la art. 72.

(2) În măsura în care este posibil, societățile deduc SCR direct din prognoza distribuției probabilităților generată de modelul intern, pe baza valorii la risc prevăzute la art. 72 alin. (4); dacă acest lucru nu este posibil, A.S.F. permite utilizarea unor aproximări în calcularea SCR, atâta timp cât societățile documentează asigurarea aceluiași nivel de protecție ca cel prevăzut la art. 72.

(3) A.S.F. poate solicita societăților să aplice modelul intern la portofolii de referință, utilizând ipoteze stabilite mai mult pe baza datelor externe decât pe baza datelor interne, astfel încât să verifice calibrarea modelului intern și dacă specificațiile tehnice corespund practicilor de piață general acceptate.

Validarea

Art. 93. – (1) Societățile validează periodic modelul intern, urmărind:

- a) monitorizarea funcționării corespunzătoare a acestuia;
- b) reexaminarea specificațiilor tehnice ale modelului, astfel încât acestea să fie adecvate în permanență;
- c) compararea rezultatelor modelului cu datele istorice.

(2) În cadrul procesului de validare a modelului intern, societățile includ:

- a) aplicarea de metode statistice eficiente pentru:
 - (i) a demonstra că valoarea cerințelor de capital obținute este adecvată;
 - (ii) a testa adecvarea prognozei distribuției probabilităților, atât în raport cu datele istorice, cât și în

raport cu date și informații relevante, de actualitate și semnificative;

b) analizarea stabilității modelului, în special testarea sensibilității rezultatelor la modificările ipotezelor importante;

c) evaluarea integralității, exactității și adecvării datelor utilizate.

Documentarea

Art. 94. – Societățile elaborează documentația aferentă modelului intern care demonstrează respectarea prevederilor prezentei subsecțiuni, ale art.88 și 89 și prezintă detaliat:

a) structura și funcționalitatea modelului intern;

b) teoriile, ipotezele și bazele matematice și empirice care fundamentează modelul intern;

c) eventualele circumstanțe în care modelul intern nu funcționează adecvat și eficient;

d) modificările semnificative ale modelului intern, în conformitate cu art. 84.

SECȚIUNEA a 5-a

Cerința de capital minim (MCR)

Calcularea MCR

Art. 95. – (1) Societățile dețin fonduri proprii de bază eligibile care să acopere MCR calculată astfel:

a) în mod clar, simplu și pentru a se asigura auditarea calculării respective;

b) să corespundă unei valori minime a fondurilor proprii de bază eligibile, astfel încât contractanții și beneficiarii să nu fie expuși unui risc inacceptabil;

c) funcția liniară, menționată la alin.(2), se calibrează în funcție de valoarea la risc a fondurilor proprii de bază, la un nivel de încredere de 85% pentru o perioadă de un an;

d) să înregistreze un prag absolut de:

(i) echivalentul în lei al 2.500.000 euro, pentru asigurătorii care practică asigurări generale, inclusiv pentru cei captivi;

(ii) echivalentul în lei al 3.700.000 euro, pentru asigurătorii care practică asigurări generale, inclusiv pentru cei captivi, care subscriu, integral sau parțial, și riscuri din clasele 10-15 prevăzute la anexa nr.1 secțiunea A;

(iii) echivalentul în lei al 3.700.000 euro, pentru asigurătorii care practică asigurări de viață, inclusiv pentru cei captivi;

(iv) echivalentul în lei al 6.200.000 euro, pentru asigurătorii compoziți;

(v) echivalentul în lei al 7.400.000 euro, pentru asigurătorii compoziți care subscriu, integral sau parțial, și riscuri din clasele 10-15 prevăzute în anexa nr.1 secțiunea A;

(vi) echivalentul în lei al 3.600.000 euro, pentru reasigurători;

(vii) echivalentul în lei al 1.200.000 euro, pentru reasigurătorii captivi.

(2) Fără a aduce atingere alin. (3), MCR se calculează ca funcție liniară a unui set sau subset al următoarelor variabile, net de reasigurare:

- a) rezerve tehnice;
- b) prime subscrise;
- c) capital la risc;
- d) impozite amânate;
- e) cheltuieli administrative.

(3) Fără a se aduce atingere alin. (1) lit. d), MCR nu scade sub 25% din SCR și nu depășește 45% din SCR care poate include o eventuală majorare de capital de solvabilitate; până la 31 decembrie 2017, MCR respectă intervalul procentual prevăzut aplicat la SCR calculată cu formula standard.

Informațiile transmise A.S.F.

Art. 96. – (1) Societățile transmit A.S.F. valoarea MCR, cel puțin trimestrial.

(2) În cazul în care MCR atinge una dintre limitele procentuale menționate la art. 95 alin. (3), societățile transmit A.S.F. informații privind motivele care au condus la această situație.

SECȚIUNEA a 6 -a Investiții

Principiul *persoana prudentă*

Art. 97. – (1) Societățile investesc numai în active și instrumente ale căror riscuri pot fi identificate, măsurate, monitorizate, gestionate, controlate și raportate în mod adecvat și care pot fi luate în considerare la acoperirea necesităților globale de solvabilitate, determinate conform ORSA.

(2) Toate investițiile, în special cele care constituie active care acoperă SCR și MCR, se realizează astfel încât să se asigure siguranța, calitatea, lichiditatea, profitabilitatea și accesibilitatea întregului portofoliu de investiții.

(3) Investițiile care reprezintă active care acoperă rezervele tehnice sunt realizate de către societățile sau entitățile care le administrează portofoliul de investiții, corespunzător naturii și duratei obligațiilor și în interesul contractanților și beneficiarilor, conform condițiilor contractuale, inclusiv în cazul unui conflict de interese.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1)-(3), în ceea ce privește investițiile care constituie active corespunzătoare activității de asigurări de viață în care riscul de investire este asumat de contractanți, se ține cont de următoarele:

a) rezervele tehnice corespunzătoare beneficiilor aferente contractelor care prevăd beneficii legate direct de valoarea unităților dintr-un organism de plasament colectiv în valori mobiliare sau de valoarea unui fond intern divizat în unități sunt reprezentate cât mai exact posibil de unitățile respective sau, în cazul în care unitățile nu sunt stabilite, rezervele tehnice sunt reprezentate de valoarea fondului respectiv;

b) rezervele tehnice, aferente contractelor care prevăd beneficii legate direct de un indice al acțiunilor sau de altă valoare de referință diferită de cele menționate la lit.a), sunt reprezentate cât mai exact posibil de unitățile care reprezintă valoarea de referință respectivă sau, în cazul în care unitățile nu sunt stabilite, rezervele tehnice sunt reprezentate de valoarea unor active cu tranzacționabilitate și siguranță cât mai apropiate posibil de cele pe care se bazează valoarea de referință.

(5) Fără a aduce atingere alin. (1)-(3), în cazul în care beneficiile menționate la alin. (4) lit. b) includ garanții privind performanța investițiilor sau alte beneficii garantate, se ține cont de următoarele:

a) utilizarea instrumentelor derivate se realizează în măsura în care contribuie la reducerea riscurilor sau facilitează un management eficient al portofoliului de investiții;

b) investițiile și activele care nu sunt admise la tranzacționare pe o piață financiară reglementată sunt

menținute la un nivel prudent;

c) investițiile sunt suficient de diversificate astfel încât să se evite dependența excesivă de un anumit activ, emitent, grup de societăți sau de o anumită arie geografică și să se evite acumularea excesivă a riscurilor în portofoliu în ansamblul său;

d) investițiile în activele emise de aceeași entitate sau de entități aparținând aceluiași grup se realizează în așa fel încât să se evite concentrarea excesivă a riscurilor.

(6) Activele corespunzătoare creanțelor din reasigurare de la societăți autorizate într-un stat terț al cărui regim de solvabilitate nu este considerat echivalent conform prevederilor legale sunt localizate într-un stat membru.

CAPITOLUL VI

Asigurătorii aflați în dificultate

Identificarea și notificarea deteriorării situației financiare

Art. 98. – La momentul constatării deteriorării situației financiare, identificată conform procedurilor instituite, societățile comunică A.S.F. acest lucru.

Nerespectarea SCR

Art. 99. – (1) Societățile informează A.S.F., la momentul constatării, cu privire la faptul că SCR nu mai este respectată sau că există riscul ca aceasta să nu fie respectată în următoarele 3 luni.

(2) În termen de două luni de la data constatării situației menționate la alin. (1), societățile transmit A.S.F. spre aprobare un plan de redresare, cu măsuri pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii eligibile care acoperă SCR sau pentru modificarea profilului de risc, astfel încât în termen de 6 luni SCR să fie din nou respectată.

(3) A.S.F. poate aproba prelungirea cu maximum 3 luni a aplicării măsurilor din planul de redresare menționat la alin. (2).

(4) În cazul în care EIOPA declară existența unor situații nefavorabile care afectează societățile ce reprezintă o cotă de piață semnificativă sau un procent semnificativ din liniile de afaceri afectate, A.S.F. poate prelungi perioada prevăzută la alin. (3) cu maximum 7 ani, ținând seama de toți factorii relevanți, inclusiv de durata medie a rezervelor tehnice; în acest caz, A.S.F. se poate consulta cu Comitetul European pentru Risc Sistemic.

(5) Societățile aflate în situațiile prevăzute la alin. (4) transmit A.S.F., o dată la 3 luni, un raport de activitate și progresele înregistrate în respectarea măsurilor din planul de redresare și în cazul în care din raportul respectiv reiese că societățile nu au înregistrat progrese, A.S.F. retrage prelungirea perioadei de 7 ani.

(6) În circumstanțe excepționale, în cazul în care A.S.F. consideră că situația financiară a societăților prevăzute la alin. (2) urmează a se înrăutăți, A.S.F. aplică măsurile prevăzute la art. 13 alin. (1) și (3) și art. 14 alin.(5).

Nerespectarea MCR

Art. 100. – (1) Societățile informează A.S.F., la momentul constatării, cu privire la faptul că MCR nu mai este respectată sau că există riscul ca aceasta să nu fie respectată în următoarele 3 luni.

(2) În termen de o lună de la data constatării situației menționate la alin. (1), societățile transmit A.S.F. spre aprobare un plan de finanțare pe termen scurt pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii de bază eligibile care acoperă MCR sau pentru modificarea profilului de risc, astfel încât, în termen de 3 luni, MCR să fie din nou respectată; concomitent, A.S.F. poate aplica măsurile prevăzute la art. 13 alin. (1) și (3) și art. 14 alin. (5).

Măsurile adoptate în cazul deteriorării solvabilității

Art. 101. – Fără a aduce atingere prevederilor art. 99 și 100, în cazul în care solvabilitatea societăților continuă să se deterioreze, A.S.F. adoptă măsuri pentru protejarea contractanților sau executarea obligațiilor rezultate din contractele de reasigurare, proporțional cu nivelul și durata deteriorării, în conformitate cu prevederile legale; în acest caz, prin derogare de la prevederile art. 67 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, A.S.F. poate adopta și măsuri de suspendare a plății dividendelor datorate acționarilor până la restabilirea solvabilității societății.

Planul de redresare și planul de finanțare

Art. 102. – Planul de redresare menționat la art. 99 alin. (2) și planul de finanțare menționat la art. 100 alin. (2) trebuie să reflecte documentat cel puțin următoarele:

- a) estimarea cheltuielilor de administrare, în special a cheltuielilor generale curente și a comisioanelor;
- b) estimarea veniturilor și a cheltuielilor legate de activitatea directă, de acceptările și de cedările în reasigurare;
- c) un bilanț previzional;
- d) estimarea resurselor financiare care urmează să acopere rezervele tehnice, SCR și MCR;
- e) politica privind reasigurarea.

CAPITOLUL VII

Legea aplicabilă și condițiile contractelor de asigurare directă

Prevederi generale	Art. 103. – Contractele de asigurare se încheie cu respectarea legislației naționale aplicabile.
Obligațiile conexe în cazul asigurărilor obligatorii	<p>Art. 104. – (1) Asigurătorii pot oferi și încheia contracte de asigurări obligatorii numai în condițiile respectării dispozițiilor legislației specifice.</p> <p>(2) A.S.F. transmite Comisiei Europene următoarele informații pentru fiecare tip de asigurare obligatorie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dispozițiile legislației specifice; b) elementele specificate de atestarea care reprezintă dovada faptului că asigurarea respectivă a fost încheiată.
Condițiile contractuale și tarifele pentru asigurările generale	Art. 105. – A.S.F. poate solicita asigurătorilor transmiterea condițiilor specifice ale contractelor sau ale formularelor utilizate în relația cu contractanții, ca măsură de control al respectării dispozițiilor legislației naționale privind contractele de asigurare.
Condițiile contractuale și tarifele pentru asigurările de viață	Art. 106. – A.S.F. poate solicita asigurătorilor transmiterea condițiilor contractelor de asigurare și transmiterea sistematică a bazelor tehnice utilizate în calcularea primelor și a rezervelor tehnice, ca măsură de control al respectării principiilor actuariale.
Informațiile prezentate potențialilor contractanți - asigurări generale	<p>Art. 107. – (1) Înainte de încheierea unui contract de asigurări generale, asigurătorii informează potențialii contractanți, persoane fizice, cu privire la următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) legea aplicabilă contractului în cazul în care părțile nu au libertatea de alegere; faptul că părțile au libertatea de a alege legea aplicabilă, precum și, în acest

caz, legea pe care asigurătorul își propune să o aleagă;
 b) modalitatea de soluționare a petițiilor, inclusiv cu privire la dreptul de a se adresa A.S.F., fără a aduce atingere dreptului de a sesiza instanțele competente.

(2) A.S.F. emite reglementări proprii prin care stabilește modalitățile de aplicare a prevederilor alin.(1).

(3) În cazul în care asigurătorii oferă asigurări generale în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, aceștia comunică potențialilor contractanți și includ în documentele emise, inclusiv în oferta de asigurare, următoarele informații:

a) adresa sediului central și datele de contact ale sucursalei sau ale altor sedii secundare care emit contractul de asigurare;

b) numele și adresa reprezentanților de despăgubiri care soluționează daunele în statele membre, desemnați în temeiul art. 21 alin. (1) lit. g).

(4) Comunicarea informațiilor prevăzute la alin. (3) lit. a) nu este obligatorie în cazul subscrierii de riscuri majore.

Informațiile prezentate potențialilor asigurați - asigurări de viață

Art. 108. – (1) Înainte de încheierea unui contract de asigurare, asigurătorul comunică potențialilor contractanți cel puțin următoarele:

a) denumirea sa, forma juridică, adresa sediului central și datele de contact ale sucursalei sau ale altor sedii secundare care emit contractul de asigurare;

b) modalitatea de accesare a raportului privind solvabilitatea și stabilitatea financiară menționat la art.39, ce permite deținătorului poliței de asigurare un acces ușor la aceste informații.

(2) În ceea ce privește contractul de asigurare, asigurătorul comunică potențialilor contractanți următoarele:

a) descrierea fiecărei opțiuni contractuale și a fiecărui beneficiu;

b) durata contractului;

c) modalitățile de încetare a contractului;

d) modalitățile și termenele de plată a primelor;

e) metoda de calculare și de distribuire a beneficiilor;

f) valoarea de răscumpărare totală a sumelor asigurate reduse și a nivelului până la care acestea sunt garantate;

g) informațiile despre primele aferente beneficiilor principale sau suplimentare;

h) pentru contractele unit-linked, definiția unităților care stau la baza beneficiilor și informații privind natura activelor care le acoperă;

i) modalitățile de aplicare a clauzei privind renunțarea la contract fără penalizări;

j) informațiile generale privind regimul fiscal aplicabil tipului de contract respectiv;

k) modalitatea de soluționare a petițiilor, inclusiv cu privire la dreptul de a se adresa A.S.F., fără a aduce atingere dreptului de a sesiza instanțele competente;

l) legea aplicabilă contractului în cazul în care părțile nu au libertatea de alegere; faptul că părțile au libertatea de a alege legea aplicabilă, precum și, în acest caz, legea pe care asigurătorul își propune să o aleagă;

m) informațiile specifice pentru înțelegerea adecvată a riscurilor incluse în contractul de asigurare și pe care potențialii contractanți ar urma să și le asume.

(3) Pe întreaga durată a contractului, asigurătorul comunică contractanților orice schimbare cu privire la următoarele informații:

a) denumirea, forma juridică, adresa sediului central și datele de contact ale sucursalei sau agenției care emite contractul de asigurare;

b) condițiile generale și specifice ale contractului;

c) informațiile menționate la alin.(2) lit.d)-i), în cazul în care se modifică legislația aplicabilă contractului sau condițiile de asigurare;

d) anual, informații privind situația beneficiilor.

(4) În cazul prezentării unei oferte sau încheierii unui contract, însoțite de cifre privind valoarea eventualelor plăți suplimentare, diferite de cele garantate prin contract, asigurătorii:

a) prezintă o simulare de calcul al valorii plăților respective la datele scadente, pomind de la 3 rate diferite ale dobânzii pentru baza de calcul al primelor;

b) furnizează informații clare și complete pentru ca potențialii contractanți să înțeleagă următoarele:

(i) simularea de calcul menționată la lit.a) reprezintă aplicarea unui model bazat pe ipoteze noționale;

(ii) rezultatele calculului respectiv nu reprezintă un drept contractual.

(5) Asigurătorii sunt exonerati de obligațiile prevăzute la alin. (4), în cazul prezentării unei oferte sau încheierii unui contract de asigurări de viață fără componentă de acumulare.

(6) În cazul contractelor cu participare la profit, contractanții sunt informați anual, în scris, de către asigurător, cu privire la:

- a) situația drepturilor lor și participarea la profit;
- b) diferența dintre previziuni și evoluția reală, în cazul în care, la încheierea contractului, li s-au prezentat cifre privind evoluția participării respective.

(7) Informațiile prevăzute la alin. (2)-(6) sunt redactate în limba română cu claritate și exactitate și transmise contractanților; informațiile pot fi transmise acestora într-o altă limbă, în cazul în care aceștia solicită acest lucru.

(8) A.S.F. emite reglementări proprii privind modalitatea de aplicare a alin. (2)-(7) și transmiterea informațiilor suplimentare, dacă acestea contribuie la înțelegerea elementelor esențiale ale contractului.

Modalități de renunțare la contract - asigurări de viață

Art. 109. – (1) Clauza privind renunțarea la contract fără penalizări prevede o perioadă de 20 de zile de la data la care contractantul este informat de încheierea contractului, în care acesta poate înainta un preaviz de renunțare la contract, moment în care încetează orice obligație viitoare prevăzută de contract.

(2) În situația menționată la alin. (1), se respectă condițiile de renunțare prevăzute de legea aplicabilă contractului.

(3) Prevederile menționate la alin. (1) nu se aplică în cazul în care contractul are o durată de până la 6 luni.

CAPITOLUL VIII

Retragerea autorizației

Retragerea autorizației

Art. 110. – A.S.F. poate retrage autorizația de funcționare acordată societăților, prin decizie motivată temeinic, în cazul în care acestea:

- a) nu desfășoară activitate de subscriere 12 luni consecutiv de la data obținerii autorizației;
- b) solicită retragerea autorizației;

- c) încetează să desfășoare activitate de subscriere pentru o perioadă de peste 6 luni consecutiv;
- d) nu mai respectă condițiile de autorizare;
- e) încalcă obligațiile care decurg din prevederile legale;
- f) nu respectă MCR, iar planul de finanțare prezentat este neadecvat sau acestea nu se conformează planului aprobat în termen de 3 luni de la data constatării nerespectării MCR.

CAPITOLUL IX

Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii

SECȚIUNEA 1

Dreptul de stabilire

Constituirea sucursalei

Art. 111. – (1) Asigurătorii care intenționează să stabilească o sucursală pe teritoriul altui stat membru comunică în prealabil A.S.F. următoarele:

- a) denumirea statului membru gazdă;
- b) planul de afaceri, care cuprinde cel puțin tipurile de activitate pe care intenționează să le desfășoare și structura organizatorică a sucursalei;
- c) adresa sediului sucursalei și numele mandatarului;
- d) dovada că este membru al biroului național auto sau al fondului național de protecție din statul membru gazdă, în cazul în care intenționează să practice clasa 10, exclusiv răspunderea transportatorului, prevăzută în anexa nr. 1 secțiunea A.

(2) Asigurătorii notifică A.S.F. și supraveghetorul din statul membru gazdă, cu cel puțin o lună înainte de operarea unor modificări ale informațiilor comunicate A.S.F. conform alin. (1) lit. b)-d).

(3) Asigurătorii prevăzuți la alin. (1) respectă prevederile menționate la art. 8 alin. (14), cu evitarea dublei impuneri.

Notificarea și comunicarea informațiilor

Art. 112. – (1) În termen de 3 luni de la depunerea documentației prevăzute la art. 111 alin. (1), A.S.F. transmite informațiile respective supraveghetorului din statul membru gazdă, informând și asigurătorul în cauză, cu excepția cazului în care constată că sistemul de guvernantă și situația financiară ale asigurătorilor sau competențele profesionale și probitatea morală ale

mandatarului nu sunt adecvate planului de afaceri.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt însoțite de confirmarea că asigurătorii îndeplinesc SCR și MCR.

(3) Dacă nu comunică supraveghetorilor din statele membre gazdă informațiile primite conform art. 111 alin. (1), A.S.F. motivează temeinic acest lucru asigurătorilor în cauză, în termen de 3 luni de la data primirii informațiilor respective; în acest caz, asigurătorii pot sesiza Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal.

(4) În cazul în care A.S.F. este notificată de un supraveghetor dintr-un stat membru de origine despre intenția unui asigurător autorizat în statul membru, respectiv de a stabili o sucursală pe teritoriul României, A.S.F. comunică supraveghetorului în cauză, în termen de două luni, legislația referitoare la protejarea interesului general, care trebuie respectată în exercitarea activității.

(5) În cazul în care este notificată de un supraveghetor dintr-un stat membru gazdă cu privire la legislația care trebuie respectată în exercitarea activității de către sucursala pe care un asigurător intenționează să o stabilească în acel stat membru, A.S.F. comunică informațiile respective asigurătorului în cauză.

(6) Asigurătorii pot stabili o sucursală pe teritoriul altui stat membru și pot începe să desfășoare activitate de la data la care A.S.F. primește informațiile menționate la alin. (5) sau la expirarea unei perioade de două luni de la data la care A.S.F. a informat supraveghetorul din statul membru gazdă, în cazul în care nu se primesc informațiile privind legislația care trebuie respectată pentru exercitarea activității pe teritoriul statului respectiv.

(7) Asigurătorii care desfășoară activitate pe teritoriul altor state membre în baza dreptului de stabilire raportează A.S.F., în conformitate cu prevederile legale, volumul primelor, al daunelor și al comisioanelor fără deducerea reasigurării, separat pentru asigurări generale și asigurări de viață și defalcat pe linii de afaceri și pe stat membru.

(8) Pentru clasa 10 prevăzută în anexa nr. 1 secțiunea A, exclusiv răspunderea transportatorului, raportările menționate la alin. (7) includ și frecvența și costul mediu al daunelor.

SECȚIUNEA a 2-a
Libertatea de a presta servicii

**Notificarea și
comunicarea
informațiilor**

Art. 113. – (1) Asigurătorul care intenționează să desfășoare pentru prima oară activitate în mod direct în alt stat membru notifică A.S.F. cu privire la acest lucru, indicând totodată natura riscurilor pe care intenționează să le subscrie și a angajamentelor pe care intenționează să și le asume.

(2) În termen de o lună de la data primirii notificării prevăzute la alin. (1), A.S.F. comunică supraveghetorului din statul membru în care asigurătorul intenționează să desfășoare activitate în mod direct următoarele informații:

a) dovada respectării de către asigurător a SCR și MCR;

b) clasele de asigurări pe care este autorizat să le practice;

c) natura riscurilor pe care intenționează să le subscrie și a angajamentelor pe care intenționează să și le asume în statul membru respectiv.

(3) A.S.F. informează asigurătorul despre transmiterea informațiilor menționate la alin. (2) în același timp în care notifică supraveghetorul din statul membru gazdă, asigurătorul putând să înceapă activitatea de la data primirii acestei informări.

(4) În cazul în care nu comunică informațiile menționate la alin. (2), A.S.F. motivează temeinic acest lucru asigurătorului respectiv, în termen de o lună de la data primirii notificării prevăzute la alin. (1); în acest caz, asigurătorul poate sesiza Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal.

(5) Procedura descrisă la alin. (1)-(4) este respectată și în cazul în care asigurătorul aduce modificări riscurilor și angajamentelor subscrise, respectiv asumate.

(6) În cazul în care A.S.F. este notificată cu privire la intenția unui asigurător dintr-un stat membru de a subscrie direct riscuri din clasa 10 menționată în anexa nr. 1 secțiunea A, exclusiv răspunderea transportatorului, A.S.F. solicită asigurătorului respectiv următoarele:

a) numele și adresa reprezentantului menționat la art. 21 alin. (1) lit. g);

b) declarație care să confirme că acesta a devenit membru al BAAR și al FPVS.

(7) Asigurătorii care desfășoară activitate pe teritoriul altor state membre în baza libertății de a presta servicii raportează A.S.F., în conformitate cu prevederile legale, volumul primelor, al daunelor și al comisioanelor fără deducerea reasigurării, separat pentru asigurări generale și asigurări de viață și defalcat pe linii de afaceri și pe stat membru.

(8) Asigurătorii care desfășoară activitate pe teritoriul altor state membre în baza libertății de a presta servicii respectă prevederile prevăzute la art. 8 alin. (14).

Asigurarea de răspundere civilă auto obligatorie

Art. 114. – (1) Contribuția financiară la BAAR și FPVS a asigurătorului menționat la art. 113 alin. (6) se calculează în funcție de primele brute încasate sau de numărul de riscuri acoperite pe teritoriul României, prin aceeași metodă utilizată de asigurătorii care desfășoară activitate în baza dreptului de stabilire.

(2) Asigurătorul menționat la art. 113 alin. (6) tratează solicitările de plată a daunelor în același mod în care le-ar trata dacă ar activa pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire.

(3) Asigurătorul menționat la art. 113 alin. (6) desemnează un reprezentant de despăgubiri cu reședința sau stabilit pe teritoriul României, cu următoarele atribuții:

a) colectează toate informațiile necesare cu privire la dosarele de daună;

b) deține competența de a reprezenta asigurătorul în relația cu persoanele care au suferit un prejudiciu și ar putea solicita despăgubiri, inclusiv pentru plata acestora;

c) reprezintă sau întreprinde demersurile necesare pentru ca asigurătorul să fie reprezentat în fața instanțelor și autorităților din România, în ceea ce privește despăgubirile;

d) reprezintă asigurătorul în fața A.S.F. referitor la verificarea existenței și a valabilității polițelor de asigurare;

e) exercită doar atribuțiile menționate la lit. a)-d), A.S.F. sau alte autorități neavând competența de a-i solicita să întreprindă alte activități în numele asigurătorului.

(4) Desemnarea reprezentantului menționat la alin. (3) nu poate fi asimilată instituirii unei sucursale, în sensul art. 111, iar în cazul în care asigurătorul nu desemnează un reprezentant, atunci reprezentantul responsabil cu soluționarea daunelor este desemnat conform prevederilor legislației specifice a statului membru de origine.

(5) Pentru clasa 10 prevăzută la anexa nr. 1 secțiunea A, exclusiv răspunderea transportatorului, raportările menționate la art. 112 alin. (7) includ și frecvența și costul mediu al daunelor.

CAPITOLUL X

Sucursalele societăților din state terțe

Procesul de autorizare

Art. 115. – (1) În sensul prezentului capitol, prin *sucursală* se înțelege prezența permanentă pe teritoriul României a unei societăți dintr-un stat terț, autorizată de A.S.F. să desfășoare activitate în România sau situația similară din celelalte state membre.

(2) A.S.F. autorizează sucursalele societăților dintr-un stat terț dacă societățile respective îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt autorizate în statul terț să desfășoare activitate de asigurare și/sau reasigurare;

b) se angajează să țină evidența contabilă la sediul sucursalei, corespunzător activității pe care intenționează să o desfășoare, și păstrează toate documentele aferente activității;

c) desemnează un mandatar general, autorizat de A.S.F.;

d) deține pe teritoriul României un volum de active egal cu cel puțin 50% din pragul absolut prevăzut la art. 95 alin. (1) lit. d) și constituie drept garanție un depozit de 25% din acesta;

e) documentează faptul că poate respecta SCR și MCR;

f) comunică numele și adresa reprezentantului de despăgubiri din alte state membre, în cazul în care subscrie riscuri din clasa 10 prevăzută în anexa nr. 1 secțiunea A, cu excepția răspunderii transportatorului;

g) prezintă un plan de afaceri, în condițiile prevăzute la art. 116;

h) respectă cerințele de guvernare prevăzute la capitolul IV secțiunea a 2-a.

Planul de afaceri

Art. 116. – (1) Planul de afaceri menționat la art. 115 alin. (2) lit. g) conține următoarele informații:

a) natura riscurilor pe care intenționează să le subscrie sau a angajamentelor pe care intenționează să și le asume;

b) principiile directoare în materie de reasigurare;

c) estimări ale valorilor SCR și MCR și metodele utilizate la determinarea acestora;

d) elementele fondurilor proprii eligibile și ale fondurilor proprii de bază care acoperă SCR, respectiv MCR;

e) estimări privind cheltuielile de inițiere a serviciilor administrative și de asigurare a unui cadru propice desfășurării activității și resursele financiare pentru acoperirea acestora, iar în cazul în care riscurile fac parte din clasa 18 din anexa nr. 1 secțiunea A, mijloacele de care dispune pentru furnizarea asistenței;

f) informații cu privire la structura sistemului de guvernare.

(2) Pe lângă elementele stabilite la alin. (1), pentru primele 3 exerciții financiare planul conține următoarele:

a) un bilanț previzional;

b) estimări ale resurselor financiare care urmează a acoperi rezervele tehnice, SCR și MCR;

c) pentru asigurările generale:

(i) estimări ale cheltuielilor de administrare, altele decât cele prevăzute la alin. (1) lit. e), în special ale cheltuielilor generale curente și ale comisioanelor;

(ii) estimări privind volumul de prime sau cotizații, după caz, și ale volumului daunelor;

d) pentru asigurările de viață, estimări detaliate ale veniturilor și cheltuielilor legate de activitatea directă, acceptările și cedările în reasigurare.

(3) Asigurătorii care subscriu asigurări de viață prezintă la solicitarea A.S.F. bazele tehnice utilizate pentru calcularea tarifelor și a rezervelor tehnice; această cerință nu constituie condiție prealabilă pentru desfășurarea activității.

**Transferul
de portofoliu**

Art. 117. – (1) A.S.F. aprobă transferul de portofoliu al sucursalelor, integral sau parțial, către o societate cesionară stabilită în România numai dacă, după preluarea portofoliului respectiv, societatea cesionară deține fonduri proprii eligibile pentru acoperirea SCR.

(2) A.S.F. aprobă transferul de portofoliu al sucursalelor, integral sau parțial, către societăți stabilite în alt stat membru, numai dacă supraveghetorul din statul membru respectiv certifică, în termen de 3 luni de la data primirii solicitării, faptul că societatea cesionară, după preluarea portofoliului, deține fonduri proprii eligibile pentru acoperirea SCR.

(3) În cazul în care o sucursală cedează portofoliul, integral sau parțial, unei sucursale stabilite în alt stat membru, A.S.F. aprobă transferul de portofoliu numai dacă supraveghetorul din statul membru al sucursalei societății cesionare sau supraveghetorul din statul membru prevăzut la art. 119 certifică, în termen de 3 luni de la data primirii solicitării, următoarele:

a) societatea cesionară, după acceptarea portofoliului, deține fonduri proprii eligibile pentru acoperirea SCR;

b) legislația statului membru al societății cesionare permite transferul;

c) este de acord cu transferul.

(4) În cazul în care sucursala societății cesionare este stabilită în România și preia, integral sau parțial, portofoliul de contracte al unei sucursale stabilite în alt stat membru, A.S.F. emite, în termen de 3 luni de la data primirii solicitării, următoarele certificări:

a) societatea cesionară, după acceptarea portofoliului, deține sau nu fonduri proprii eligibile pentru acoperirea SCR;

b) legislația națională permite un astfel de transfer;

c) A.S.F. este sau nu de acord cu transferul de portofoliu respectiv.

(5) În cazul în care riscul este situat în alt stat membru sau angajamentul este asumat de asemenea în alt stat membru, A.S.F. aprobă transferul de portofoliu menționat la alin. (1) și (3) după ce obține acordul supraveghetorului din statul membru în care este situat riscul sau din statul membru al angajamentului.

(6) Atunci când A.S.F. este consultată cu privire la un transfer de portofoliu între două sucursale aflate în alte state membre, iar portofoliul respectiv acoperă riscuri și

angajamente situate în România, A.S.F. transmite opinia sau avizul său autorităților solicitante în termen de 3 luni de la data primirii solicitării, lipsa unui răspuns echivalând cu acordul tacit.

(7) Decizia privind transferul de portofoliu, aprobat în condițiile prevăzute de prezentul articol, se publică conform regimului publicării stabilit prin reglementări proprii ale A.S.F., în situația în care România este stat membru al angajamentului sau stat membru în care este situat riscul.

(8) Transferul de portofoliu aprobat conform prezentului articol este notificat de societatea cesionară contractanților și altor persoane care au drepturi și obligații din contractele transferate în termenul stabilit prin decizia de aprobare a transferului de portofoliu, contractanții având dreptul să denunțe contractele și să solicite restituirea primelor plătite în avans și aferente perioadei neexpirate de valabilitate.

Solvabilitatea

Art. 118. – (1) Sucursalele societăților din state terțe au obligația de a respecta dispozițiile prevederilor capitolului V secțiunile 1-5.

(2) Pentru calcularea SCR și MCR, sucursalele iau în considerare numai activitatea desfășurată de acestea, atât pentru asigurările generale, cât și pentru cele de viață, și dețin elementele de fonduri proprii eligibile conform art. 71 alin. (3).

(3) Valoarea fondurilor proprii de bază eligibile pentru a acoperi MCR, care nu poate fi mai puțin de 50% din pragul absolut menționat la art. 95 alin. (1) lit. d), se stabilește conform prevederilor art. 71 alin. (4), iar depozitul constituit în România conform art. 115 alin. (2) lit. d) este eligibil pentru acoperirea MCR.

(4) Activele care acoperă SCR până la nivelul MCR se află pe teritoriul României, iar excedentul de active, în oricare dintre celelalte state membre.

Avantajele autorizării în mai multe state membre

Art. 119. – (1) Societățile cu sediul central în state terțe care dețin sucursale în statele membre, inclusiv în România, pot solicita A.S.F. acordarea cumulativă a următoarelor avantaje:

a) SCR să se calculeze pentru activitatea desfășurată de toate sucursalele autorizate în statele membre;

b) depozitul menționat la art. 115 alin. (2) lit. d) să fie constituit într-unul din statele membre în cauză;

c) activele care acoperă MCR să fie localizate în oricare dintre statele membre în care desfășoară activitate.

(2) În solicitarea menționată la alin. (1), societățile respective justifică temeinic desemnarea A.S.F. ca supraveghetor responsabil cu monitorizarea solvabilității întregii activități a sucursalelor sale din statele membre.

(3) A.S.F. colaborează cu supraveghetorii din statele membre pentru a ajunge la un acord în ceea ce privește acordarea avantajelor prevăzute la alin. (1).

(4) În cazul în care A.S.F. este desemnată supraveghetor responsabil, conform alin. (2), aceasta:

a) informează supraveghetorii în cauză că este supraveghetorul desemnat, dată la care avantajele menționate produc efecte;

b) impune ca depozitul menționat la alin. (1) lit. b) să fie constituit în România;

c) solicită supraveghetorilor în cauză informațiile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor în calitate de supraveghetor desemnat;

d) în cazul în care societatea menționată la alin. (1) se află în dificultate, aplică acesteia prevederile art. 13 alin. (1), art. 99 și art. 100.

(5) În cazul în care nu este supraveghetor desemnat, A.S.F.:

a) acordă avantajele menționate la alin. (1) de la data la care este informat asupra asumării responsabilității de către supraveghetorul desemnat privind monitorizarea solvabilității întregii activități a sucursalelor;

b) transmite supraveghetorului desemnat informațiile solicitate de către acesta.

(6) Aplicarea avantajelor acordate conform prezentului articol se revocă simultan de toate statele membre la inițiativa A.S.F. sau a altui supraveghetor în cauză.

Sucursalele aflate în dificultate

Art. 120. – Prevederile art. 8, art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (5) și ale art. 101 se aplică și sucursalelor care fac obiectul prezentului capitol și care beneficiază de avantajele acordate în condițiile menționate la art. 119 alin. (1)-(5).

Separarea activității

Art. 121. – (1) Sucursalele stabilite pe teritoriul României nu pot desfășura simultan activități de asigurări de viață și generale.

(2) Sucursalele care practicaau simultan ambele activități la data de 1 ianuarie 2007, precum și la data intrării în vigoare a prezentei legi, își pot continua activitatea cu condiția respectării prevederilor art. 49.

(3) Dacă societățile din state terțe desfășoară simultan ambele activități și, la data de 1 ianuarie 2007, precum și la data intrării în vigoare a prezentei legi subscriau, respectiv subscriu pe teritoriul României numai asigurări de viață prin sucursale și intenționează să desfășoare și activitate de asigurări generale pe teritoriul României, pot continua să subscrie asigurări de viață numai prin intermediul unor filiale.

Retragerea autorizației

Art. 122. – (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 110, A.S.F. poate retrage autorizația de funcționare acordată sucursalelor și în situația în care acestea nu respectă prevederile prezentului capitol.

(2) În cazul în care, în calitate de supraveghetor desemnat, A.S.F. retrage autorizația sucursalei stabilite pe teritoriul României, atunci A.S.F. notifică celelalte autorități interesate.

(3) În situația în care A.S.F. nu este supraveghetor desemnat și este notificată cu privire la retragerea autorizației unei sucursale din alt stat membru:

a) asigură supravegherea sucursalei;

b) retrage autorizația sucursalei din România dacă decizia supraveghetorului desemnat este motivată de încălcarea cerințelor privind solvabilitatea globală.

Sucursalele reasigurătorilor din state terțe

Art. 123. – În cazul în care regimul de supraveghere dintr-un stat terț este declarat echivalent, permanent sau temporar, de către Comisia Europeană, contractele de reasigurare încheiate prin sucursalele societăților cu sediul central în statul terț respectiv sunt tratate ca și cum ar fi încheiate cu reasigurători cu sediul central în statele membre.

CAPITOLUL XI

Dispoziții specifice

Asigurările generale

Art. 124. – (1) Contractele de asigurare nu prevăd în condițiile generale și specifice situații particulare de manifestare a riscului subscris.

(2) Asigurătorii care subscriu riscuri din clasa 10 menționată în anexa nr.1 secțiunea A, cu excepția răspunderii transportatorului, au obligația de a fi membri BAAR și FPVS.

(3) Asigurătorii se afiliază la BAAR în 30 de zile de la primirea autorizației de a subscrie riscuri din clasa 10 menționată în anexa nr.1 secțiunea A, cu excepția răspunderii transportatorului, și au obligația de a constitui Fondul comun Carte Verde, de la data afilierii.

Coasigurarea comunitară

Art. 125. – (1) Asigurătorii pot participa la un contract de coasigurare comunitară numai în condițiile prevăzute de prezentul articol.

(2) Operațiunile de coasigurare, care nu îndeplinesc condițiile menționate la alin. (3), nu sunt considerate operațiuni de coasigurare comunitară.

(3) Operațiunile de coasigurare comunitară acoperă riscuri din clasele 3-16 din anexa nr. 1 secțiunea A, în următoarele condiții:

a) sunt riscuri majore;

b) sunt riscuri acoperite de un singur contract, pentru o primă globală și pentru aceeași perioadă, încheiat cu cel puțin 2 asigurători, în calitate de coasigurători, dintre care unul este considerat coasigurătorul principal;

c) sunt riscuri situate în statele membre;

d) în scopul acoperirii riscurilor, coasigurătorul principal este tratat ca și cum ar acoperi în totalitate riscurile respective;

e) în cazul în care asigurătorul, având calitatea de coasigurător principal, este autorizat de A.S.F., cel puțin unul dintre ceilalți coasigurători participă la contract prin sediul central sau o sucursală situată în alt stat membru;

f) coasigurătorul principal stabilește termenii, condițiile și tarifele contractuale.

(4) Prevederile art. 113 alin. (1)-(6) și ale art. 114 se aplică doar coasigurătorului principal.

(5) Asigurătorii care se constituie parte într-un contract de coasigurare au obligația de a constitui și menține rezerve tehnice la nivelul ponderii subscrise din riscul asigurat, conform legislației în vigoare, dar cel puțin egale cu cele stabilite de către coasigurătorul principal, conform legislației din statul membru de origine al acestuia.

(6) În cazul în care asigurătorul, în calitate de coasigurător principal, este autorizat de A.S.F., nivelul rezervelor tehnice constituite și menținute de fiecare coasigurător este stabilit de către acesta, conform legislației în vigoare.

(7) Coasigurătorii țin evidența datelor statistice cu privire la:

a) amploarea operațiunilor de coasigurare comunitară la care participă;

b) statele membre în care este situat riscul subscris.

(8) În cazul lichidării asigurătorilor care participă la un contract de coasigurare comunitară, obligațiile care decurg din contractul respectiv sunt onorate în același mod în care sunt onorate obligațiile aferente celorlalte contracte de asigurare, indiferent de naționalitatea sau cetățenia contractanților și a beneficiarilor.

Activitățile similare asistenței turistice

Art. 126. – Activitățile de asistență acordate persoanelor în dificultate în alte circumstanțe decât cele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. g) și alin. (5) se supun dispozițiilor prezentei părți și sunt tratate ca activități încadrate în clasa 18 din anexa nr. 1 secțiunea A.

Asigurările de protecție juridică

Art. 127. – (1) Prezentul articol se aplică asigurătorilor care încheie contracte de asigurare de protecție juridică, având ca obiect:

a) acoperirea cheltuielilor procedurilor judiciare;

b) furnizarea altor servicii legate direct de acoperirea dată de asigurare:

(i) pentru a repara prejudiciul suferit de contractanți în urma unor proceduri de mediere, civile sau penale;

(ii) pentru a acoperi cheltuielile judiciare efectuate de contractanți într-o procedură civilă, administrativă sau penală ori în cazul unei plângeri îndreptate împotriva acestora.

(2) Asigurarea de protecție juridică se acordă printr-un contract separat de cele încheiate pentru alte clase de

asigurări sau, în cazul unei polițe unice, printr-un contract în care natura acoperirii și valoarea primei aferente se specifică într-o secțiune distinctă.

(3) Asigurătorii care desfășoară asigurarea de protecție juridică optează pentru una dintre următoarele metode de gestionare a daunelor:

a) asigurătorii se asigură că personalul care gestionează daunele sau oferă consultanță în acest sens nu desfășoară același tip de activitate la un alt asigurător cu care are legături financiare, comerciale sau administrative, iar în cazul asigurătorilor compoziți, personalul respectiv este dedicat numai acestei clase de asigurare;

b) asigurătorii externalizează gestionarea daunelor sau consultanța juridică în legătură cu gestionarea daunelor unei entități a cărei denumire este menționată în contractul sau în secțiunea distinctă prevăzută la alin. (2), entitate care alocă această sarcină unui personal special desemnat; atât acest personal, cât și conducerea entității respective nu pot desfășura în paralel activități similare la alt asigurător cu care entitatea respectivă are legături;

c) contractul sau secțiunea distinctă menționată la alin. (2) stipulează dreptul contractantului de a alege un avocat sau mediator conform legislației naționale.

(4) Contractantul are dreptul de a alege un avocat sau un mediator care să apere, să reprezinte interesele acestuia în procedurile judiciare sau în cazul unui conflict de interese.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) asigurarea se limitează la cazurile rezultate în urma utilizării vehiculelor rutiere pe teritoriul României;

b) asigurarea este asociată unui contract de asistență în caz de accident sau defecțiune a unui vehicul rutier;

c) asigurătorul care oferă protecția juridică și cel care oferă asistența nu subscriu clase de asigurări de răspundere civilă;

d) asigurătorul adoptă măsuri conform cărora consultanța juridică și reprezentarea fiecărei părți aflate în litigiu se realizează de către avocați independenți, în cazul în care ambele părți sunt asigurate pentru protecție juridică de același asigurător.

(6) Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul exceptărilor menționate la alin. (5).

(7) În contractul de asigurare de protecție juridică părțile stipulează procedura de rezolvare a litigiilor dintre ele, prin mediere sau arbitraj, precum și dreptul asiguratului de a recurge la astfel de proceduri, fără a aduce atingere dreptului acestuia de a sesiza instanțele de judecată competente, potrivit legii.

(8) Prezentul articol nu se aplică în următoarele cazuri:

a) asigurarea acoperă litigii sau riscuri legate de utilizarea navelor maritime;

b) activitatea desfășurată de un asigurător care oferă acoperire de răspundere civilă în scopul apărării sau reprezentării contractantului într-o anchetă sau proces în cazul în care aceasta este desfășurată simultan în interesul propriu al asigurătorului, în cadrul acoperirii respective;

c) protecția juridică este oferită de un asigurător care oferă protecție conform clasei 18 din anexa nr.1 secțiunea A, cu respectarea următoarelor condiții:

(i) este acordată în alt stat membru decât cel în care se află reședința obișnuită a contractantului, cu precizarea clară în contract a acestui lucru și a faptului că protecția juridică este auxiliară asistenței;

(ii) este acordată într-un contract de asigurare de asistență a persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor și în timpul absențelor de la domiciliu sau de la reședința obișnuită.

(9) În cazul în care apare un conflict de interese sau în lipsa unui acord asupra rezolvării unui litigiu, asigurătorul sau personalul care gestionează daunele informează contractantul cu privire la drepturile care decurg din alin. (4) și (7).

Asigurările de sănătate

Art. 128. – (1) În cazul în care, contractele de asigurare care acoperă riscurile din clasa 2 din anexa nr. 1 secțiunea A, se pot substitui parțial sau integral asigurării de sănătate furnizate de sistemul de asigurări sociale, acestea sunt încheiate cu respectarea legislației referitoare la protejarea interesului general și cu condiția ca asigurătorii să transmită în prealabil A.S.F. condițiile generale și speciale ale acestui tip de asigurare.

(2) Asigurătorii transmit A.S.F. bazele tehnice utilizate pentru calcularea primelor înainte de a oferi produsele, acestea fiind similare celor aferente asigurărilor de viață dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) primele de asigurare sunt calculate pe baza tabelor de morbiditate și a altor date statistice relevante în concordanță cu metodele matematice actuariale utilizate în asigurări și sunt suficiente pentru decontarea obligațiilor;

b) asigurătorii constituie o rezervă de maturitate;

c) asigurătorii pot denunța contractul de asigurare de sănătate într-un termen de 20 de zile de la data notificării contractantului;

d) contractele de asigurare prevăd că primele pot fi majorate sau plățile reduse chiar și pentru contractele în vigoare;

e) contractele de asigurare prevăd dreptul contractanților să încheie un nou contract în conformitate cu prevederile alin. (1), oferit de același asigurător sau aceeași sucursală și având în vedere drepturile pe care le-au dobândit; încheierea noului contract are în vedere rezerva de maturitate, iar o nouă examinare medicală nu poate fi solicitată decât în cazul extinderii acoperirii.

(3) A.S.F. publică tabelele de morbiditate și alte date statistice relevante și le transmite autorităților de supraveghere din statul membru de origine.

Asigurările de accidente de muncă

Art. 129. – Asigurătorii care oferă, pe propriile riscuri, asigurări obligatorii pentru accidente de muncă în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, respectă dispozițiile speciale prevăzute în legislația națională a statului membru gazdă pentru acest tip de asigurare.

Asigurările de viață

Art. 130. – Asigurătorii stabilesc nivelul primelor pentru produsele noi pe baza unor ipoteze actuariale rezonabile, astfel încât aceste prime să fie suficiente pentru acoperirea obligațiilor și, în special, pentru constituirea rezervelor tehnice; în acest scop, asigurătorii țin cont de toate aspectele financiare, fără ca aportul din alte resurse decât primele și veniturile rezultate din acestea să fie, sistematic și permanent, de

asemenea natură încât să le afecteze solvabilitatea pe termen lung.

Reasigurarea finită

Art. 131. – (1) Asigurătorii care încheie contracte de reasigurare finită și reasigurătorii care desfășoară activități de reasigurare finită au instituite proceduri pentru indentificarea, măsurarea, monitorizarea, gestionarea, controlul și raportarea, în mod adecvat, a riscurilor care decurg din activitățile respective.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), reasigurarea finită reprezintă reasigurarea în cadrul căreia pierderea potențială maximă, exprimată ca risc economic maxim cedat, ce decurge dintr-un transfer semnificativ al riscului de subscriere și al riscului de sincronizare, este mai mare decât prima de reasigurare aferentă întregului contract, cu un quantum limitat, dar semnificativ, luând în considerare cel puțin una dintre următoarele caracteristici:

- a) valoarea în timp a banilor conveniți pentru serviciile prestate este efectivă și explicit definită;
- b) prevederile contractuale echilibrează în timp balanța economică a relațiilor dintre părți, astfel încât transferul riscului să atingă nivelul stabilit.

Vehiculele investiționale

Art. 132. – (1) Constituirea vehiculelor investiționale se realizează numai în urma autorizației acordate de A.S.F., conform art. 166 alin. (1) lit. e) și în condițiile prevederilor legale.

(2) Vehiculele investiționale autorizate înainte de 31 decembrie 2015 intră sub incidența legislației naționale specifice.

TITLUL II

Grupuri

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Cazurile de aplicare a supravegherii la nivel de grup

Art. 133. – (1) În sensul prezentului titlu, prin termenul *societate* se înțelege o societate care aparține unui grup, autorizată fie în România, fie în alte state membre.

(2) Prevederile titlului I se aplică în mod corespunzător și societăților care fac parte dintr-un

grup, cu excepția cazurilor în care există dispoziții contrare în prezentul titlu.

(3) Supravegherea la nivel de grup se aplică:

a) societăților participative ale cel puțin unei societăți din state membre sau din state terțe;

b) societăților ale căror societăți-mamă sunt holdinguri de asigurare sau holdinguri financiare mixte cu sediul central într-un stat membru;

c) societăților ale căror societăți-mamă sunt societăți, holdinguri de asigurare sau holdinguri financiare mixte din state terțe;

d) societăților ale căror societăți-mamă sunt holdinguri mixte de asigurare.

(4) A.S.F. supraveghează societăți din state terțe, holdinguri de asigurare, holdinguri mixte de asigurare și holdinguri financiare mixte numai la nivel de grup, iar în cazul holdingurilor de asigurare sau holdingurilor financiare mixte sunt aplicabile și prevederile art. 27.

(5) A.S.F. decide, de la caz la caz, să excludă o societate din supravegherea la nivel de grup, dacă:

a) este stabilită într-un stat terț unde există restricții legale privind schimbul de informații, fără a se aduce atingere art. 148;

b) excluderea acesteia nu influențează semnificativ realizarea obiectivelor supravegherii la nivel de grup;

c) includerea acesteia este inadecvată sau ar determina concluzii eronate privind obiectivele supravegherii la nivel de grup.

(6) A.S.F. include, în supravegherea la nivel de grup, societățile menționate la alin. (5) lit. b) în cazul în care, considerate colectiv, acestea au un impact semnificativ în ceea ce privește realizarea obiectivelor supravegherii la nivel de grup.

Societatea-mamă de cel mai înalt rang

Art. 134. – (1) Prevederile art. 15-18 și art. 137-161 se aplică la nivelul societății-mamă, holdingului de asigurare sau holdingului financiar mixt de rangul cel mai înalt cu sediul central într-un stat membru, atunci când:

a) societățile participative menționate la art. 133 alin. (3) lit. a) sunt filiale ale unor societăți cu sediul central într-un stat membru;

b) un holding de asigurare sau holdingul financiar mixt menționat la art. 133 alin. (3) lit. b) este filiala

unui alt holding de asigurare sau a unui alt holding financiar mixt cu sediul central într-un stat membru.

(2) În cazul în care o societate-mamă, un holding-mamă de asigurare sau un holding-mamă financiar mixt de rangul cel mai înalt este o filială a unei entități care face obiectul supravegherii suplimentare, în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, A.S.F. poate decide, după consultarea celorlalți supraveghetori implicați, să nu supravegheze fie concentrarea riscurilor menționată la art. 157 sau tranzacțiile intragrup menționate la art. 158, fie niciunul dintre aceste elemente.

Societatea-mamă de cel mai înalt rang la nivel național

Art. 135. – (1) Pentru entitățile prevăzute la art. 133 alin. (3) lit. a) și b) cu sediul central în România și societatea-mamă de rangul cel mai înalt cu sediul central în statele membre, A.S.F., după consultarea supraveghetorului coordonator și a societății-mamă de cel mai înalt rang la nivelul statelor membre, poate decide să supună supravegherii la nivel de grup societatea-mamă de rangul cel mai înalt la nivel național, motivându-și decizia în fața supraveghetorului coordonator și a societății-mamă de cel mai înalt rang la nivelul statelor membre.

(2) În cazul menționat la alin. (1), prevederile art. 15-18 și art. 137-161 se aplică în mod corespunzător, conform prevederilor alin. (3)-(9).

(3) A.S.F. poate limita supravegherea la nivel de grup a societății-mamă de rangul cel mai înalt la nivel național la:

- a) prevederile capitolului II;
- b) prevederile art. 157 și 158;
- c) prevederile art. 159;
- d) o combinație între prevederile menționate la lit. a)-c).

(4) În cazul în care A.S.F. decide să aplice dispozițiile capitolului II, decizia supraveghetorului coordonator privind metoda aleasă de către supraveghetorul coordonator pentru societatea-mamă de rangul cel mai înalt la nivelul statelor membre, conform art. 139, este definitivă și este aplicată și de A.S.F..

(5) În cazul în care A.S.F. decide să aplice dispozițiile capitolului II societății-mamă de rangul cel mai înalt la nivel național, dar societatea-mamă de rangul cel mai înalt la nivelul statelor membre primește permisiunea de a calcula SCR prin model intern, atât la nivel de grup, cât și la nivelul societăților componente ale grupului, decizia supraveghetorului coordonator este definitivă și este aplicată și de A.S.F..

(6) În cazul menționat la alin. (5), dacă A.S.F. consideră că profilul de risc al societății-mamă de rangul cel mai înalt la nivel național se abate semnificativ de la modelul intern aprobat la nivelul statelor membre și societatea respectivă nu remediază situația, A.S.F. poate:

a) să impună o majorare de capital de solvabilitate față de SCR rezultată din utilizarea modelului respectiv;

b) să impună calcularea SCR la nivel de grup cu formula standard dacă majorarea menționată la lit. a) se dovedește inadecvată.

(7) A.S.F. motivează decizia adoptată pentru situația prevăzută la alin. (6), atât față de supraveghetorul coordonator, cât și față de societatea-mamă de rangul cel mai înalt la nivel național.

(8) În cazul în care A.S.F. decide să aplice dispozițiile capitolului II, filialele societății-mamă de rangul cel mai înalt la nivel național nu sunt supuse prevederilor art. 155, chiar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 154 sau 156.

(9) Prevederile alin.(1) nu se aplică în cazul în care societatea-mamă de rangul cel mai înalt la nivelul statelor membre a obținut aprobarea de a calcula cu modelul intern SCR și MCR la nivel de grup pentru filialele sale, în conformitate cu art. 16 alin. (9).

Supravegherea la nivel de subgrup

Art. 136. – (1) În cazul aplicării prevederilor menționate la art. 135, A.S.F. poate încheia un acord cu autoritățile statelor membre în care este prezentă o filială a grupului tratată ca societate-mamă de rangul cel mai înalt la nivel național, cu scopul de a se realiza supravegherea de grup la nivel de subgrup situat în mai multe state membre.

(2) A.S.F. nu poate aplica supravegherea menționată la art. 135 pentru o filială a unui grup dacă alte autorități încheie un acord în sensul alin. (1) pentru alte filiale ale

grupului respectiv.

(3) Pentru situația prevăzută la alin. (1), prevederile art. 135 alin. (2)-(9) se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL II Solvabilitatea la nivel de grup

SECȚIUNEA 1

Fondurile proprii și calcularea solvabilității la nivel de grup

Prevederi generale

Art. 137. – (1) Societatea participativă menționată la art. 133 alin. (3) lit. a) sau holdingul menționat la art. 133 alin. (3) lit. b) se asigură în permanență că grupul dispune de fonduri proprii eligibile cel puțin egale cu SCR la nivel de grup calculată în conformitate cu prevederile art. 139-152, respectiv art. 153.

(2) În cazul în care este informată de către societatea participativă că SCR la nivel de grup nu mai este respectată sau că există riscul nerespectării acesteia în următoarele 3 luni, A.S.F. informează celelalte autorități din cadrul colegiului supraveghetorilor în vederea adoptării măsurilor adecvate.

Frecvența calculării

Art. 138. – (1) Societățile participative, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte determină cel puțin anual nivelul fondurilor proprii eligibile prevăzut la art. 137 alin. (1).

(2) Datele relevante pe baza cărora se determină fondurile proprii și rezultatele determinării sunt transmise A.S.F. de către societatea participativă, de holdingul de asigurare, de holdingul financiar mixt sau de societatea din cadrul grupului desemnată de A.S.F. după consultarea grupului și a autorităților de supraveghere implicate.

(3) Societățile participative, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte monitorizează permanent SCR la nivel de grup și recalculează cerința respectivă, transmițând rezultatele A.S.F., dacă de la ultima raportare:

- a) profilul de risc se abate semnificativ de la ipotezele care stau la baza calculului;
- b) profilul de risc este modificat semnificativ.

Alegerea metodei de calcul

Art. 139. – (1) Calcularea solvabilității la nivel de grup pentru societățile participative se realizează conform prevederilor menționate la art. 140-148 și conform metodei nr. 1 prevăzute la art. 149.

(2) În cazul în care utilizarea metodei nr. 1 nu este adecvată, A.S.F. poate aproba, după consultarea colegiului supraveghetorilor și a grupului respectiv, utilizarea metodei nr. 2 prevăzute la art. 150 sau utilizarea unei combinații a celor două metode.

Includerea cotei proporționale

Art. 140. – (1) Calculul solvabilității la nivel de grup ține cont de cota proporțională deținută de societatea participativă în entitățile afiliate, cotă care include:

- a) procentele utilizate pentru întocmirea conturilor consolidate, în cazul aplicării metodei nr. 1;
- b) proporția capitalului subscris deținut direct sau indirect, în cazul aplicării metodei nr. 2.

(2) În cazul în care entitatea afiliată este o filială și nu deține suficiente fonduri proprii eligibile pentru a acoperi SCR proprie, indiferent de metoda aplicată, în calcularea SCR la nivel de grup se ține cont de deficitul de solvabilitate total al filialei, iar în cazul în care A.S.F. și colegiul supraveghetorilor consideră că răspunderea societății este limitată strict la proporția de capital deținut, poate aproba luarea în considerare a deficitului respectiv pe o bază proporțională.

(3) Cota proporțională este determinată de A.S.F., după consultarea colegiului supraveghetorilor, și este luată în calcul atunci când:

- a) nu există legături de capital între unele entități ale grupului;
- b) unul dintre supraveghetori consideră că deținerea, directă sau indirectă, de capital sau de drepturi de vot într-o entitate se califică drept participație deoarece se exercită efectiv o influență semnificativă asupra acelei entități;
- c) unul dintre supraveghetori consideră că o entitate este societate-mamă pentru o altă entitate, deoarece exercită efectiv o influență dominantă asupra acesteia din urmă.

Dubla utilizare a fondurilor proprii

Art. 141. – (1) Societățile din cadrul unui grup nu pot utiliza fondurile proprii eligibile ale altei societăți din grup pentru a acoperi SCR proprie.

(2) La calcularea SCR la nivel de grup și în cazul în care metodele prevăzute la art. 149-152 nu prevăd altfel, se exclud următoarele valori:

a) valoarea activelor deținute de societățile participative, considerate elemente ale fondurilor proprii eligibile care acoperă SCR a uneia dintre societățile afiliate;

b) valoarea activelor deținute de o societate afiliată și considerate elemente ale fondurilor proprii eligibile care acoperă SCR a societății participative sau a altor societăți afiliate acesteia.

(3) Fără a aduce atingere alin. (1), pot fi incluse în calcularea SCR la nivel de grup, numai în măsura în care sunt eligibile pentru acoperirea SCR a entităților afiliate, următoarele valori:

a) fondurile surplus menționate la art. 66, înregistrate de societăți de asigurări de viață afiliate societății participative pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup;

b) capitalul social subscris și nevărsat al societăților afiliate societății participative pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup.

(4) Fără a aduce atingere alin. (3), următoarele valori se exclud din calcularea SCR la nivel de grup:

a) capitalul social subscris și nevărsat care reprezintă o obligație potențială în numele societății participative;

b) capitalul social subscris și nevărsat al societății participative care reprezintă o obligație potențială în numele unei societăți afiliate;

c) capitalul social subscris și nevărsat al unei societăți afiliate care reprezintă o obligație potențială în numele altei societăți afiliate.

(5) În cazul în care A.S.F. consideră că anumite fonduri proprii eligibile pentru SCR a unor societăți afiliate, altele decât cele menționate la alin. (3), nu sunt efectiv disponibile pentru a acoperi SCR a societății participative la nivel de grup, atunci fondurile respective sunt luate în calcul numai în măsura în care sunt eligibile pentru acoperirea SCR a societăților afiliate.

(6) Valoarea fondurilor proprii menționate la alin. (3) și (5) nu trebuie să depășească SCR a societății afiliate.

(7) Fondurile proprii auxiliare eligibile ale unor societăți afiliate unei societăți participative pentru care

se calculează solvabilitatea la nivel de grup sunt incluse în calcularea SCR la nivel de grup după aprobarea prealabilă de către autoritatea responsabilă cu supravegherea societății afiliate respective, sau după aprobarea prealabilă a A.S.F. în conformitate cu art. 65, în cazul societăților afiliate aflate pe teritoriul României.

Capitalul intragrup

Art. 142. – (1) În cazul în care o societate sau societățile afiliate acesteia dețin acțiuni sau acordă împrumuturi unei alte entități, care deține direct sau indirect fonduri proprii eligibile pentru acoperirea SCR a primei societăți, acest lucru se consideră finanțare reciprocă.

(2) La calcularea solvabilității la nivel de grup nu se ține cont de fondurile proprii eligibile provenite din finanțarea reciprocă dintre societatea participativă și:

- a) entitățile afiliate;
- b) entitățile participative;
- c) alte entități afiliate entităților sale participative.

(3) La calcularea solvabilității la nivel de grup nu se ține cont de fondurile proprii care acoperă SCR a unei societăți afiliate unei societăți participative pentru care se calculează SCR la nivel de grup, în cazul în care acestea provin din finanțare reciprocă cu o societate afiliată societății participative respective.

Evaluarea

Art. 143. – Evaluarea activelor și a obligațiilor se realizează în conformitate cu prevederile art. 52.

Metoda de calcul pentru societățile afiliate

Art. 144. – (1) În cazul în care societățile au mai mult de o societate afiliată, solvabilitatea la nivel de grup se calculează prin includerea tuturor societăților afiliate.

(2) În situația în care o societate afiliată unei societăți pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup are sediul central în alt stat membru decât aceasta, calcularea SCR și evaluarea fondurilor proprii pentru societatea afiliată se realizează în conformitate cu legislația din statul membru respectiv.

Metoda de calcul pentru holdingurile intermediare

Art. 145. – (1) La calcularea solvabilității la nivel de grup pentru o societate care deține participații în societăți afiliate din statele membre sau în societăți din state terțe prin intermediul unui holding de asigurare

sau al unui holding financiar mixt, se ia în considerare și situația holdingului respectiv, denumit *holding intermediar*; exclusiv în scopul acestui calcul, holdingul intermediar este tratat ca o societate reglementată conform prevederilor titlului I capitolul V secțiunile a 3-a și a 4-a în ceea ce privește fondurile proprii eligibile și SCR.

(2) Dacă holdingul intermediar menționat la alin. (1) deține împrumuturi subordonate sau alte fonduri proprii eligibile cărora li se aplică limitele prevăzute la art. 71, acestea sunt recunoscute numai până la valoarea rezultată prin aplicarea acestor limite la totalul fondurilor proprii eligibile la nivel de grup în comparație cu SCR la nivel de grup; fondurile proprii auxiliare pot fi luate în calculul solvabilității la nivel de grup numai după aprobarea A.S.F. în conformitate cu prevederile art. 65 și art. 166 alin. (1) lit. f).

Metoda de calcul pentru societățile afiliate din state terțe

Art. 146. – (1) La calcularea solvabilității la nivel de grup prin metoda nr. 2 pentru o societate care deține participații într-o societate dintr-un stat terț, aceasta din urmă este tratată, exclusiv în acest scop, drept societate afiliată.

(2) În cazul în care statul terț menționat la alin. (1) prevede autorizarea societăților în legislația națională și aplică un regim de solvabilitate cel puțin echivalent celui prevăzut la titlul I capitolul V, fondurile proprii eligibile și SCR ale societății respective sunt în conformitate cu legislația statului terț în care aceasta are sediul central.

Metoda de calcul pentru instituțiile afiliate de tipul instituțiilor de credit, societăților de investiții sau alte instituții financiare

Art. 147. – (1) Societățile participative în instituții financiare, de credit sau în societăți de investiții pot aplica, consecvent în timp, metoda nr. 1 sau metoda nr. 2 pentru calcularea solvabilității la nivel de grup; în cazul alegerii primei metode, aceasta se aplică numai dacă A.S.F. constată respectarea cerințelor privind managementul integrat și controlul intern pentru includerea entităților în aria de consolidare.

(2) La solicitarea societăților participative sau din proprie inițiativă, A.S.F. aprobă deducerea participațiilor menționate la alin. (1) din fondurile proprii eligibile pentru SCR la nivel de grup ale societăților participative.

Lipsa informațiilor

Art. 148. – În cazul în care A.S.F. nu dispune de informațiile necesare cu privire la o societate afiliată cu sediul central într-un alt stat membru sau într-un stat terț, pentru calcularea solvabilității la nivel de grup a societăților, valoarea contabilă a participației în entitatea respectivă se deduce din valoarea fondurilor proprii eligibile care acoperă solvabilitatea la nivel de grup, iar plusvaloarea latentă a acestei dețineri nu este recunoscută ca fonduri proprii care acoperă solvabilitatea la nivel de grup.

Metoda de calcul nr. 1

Art. 149. – (1) Calcularea solvabilității la nivel de grup a unei societăți participative se realizează pe baza conturilor consolidate.

(2) Solvabilitatea la nivel de grup a unei societăți participative este diferența dintre următoarele:

a) fondurile proprii eligibile care acoperă SCR, determinate conform prevederilor titlului I capitolul V secțiunea a 3-a;

b) SCR la nivel de grup, calculată conform prevederilor titlului I capitolul V secțiunea a 4-a.

(3) SCR la nivel de grup bazată pe date consolidate, numită și SCR consolidată, se calculează în conformitate cu prevederile titlului I capitolul V secțiunea a 4-a.

(4) SCR consolidată, acoperită de fonduri proprii eligibile în conformitate cu art. 71 alin. (4), reprezintă cel puțin suma dintre:

a) MCR a societății participative;

b) cotele proporționale din MCR ale societăților afiliate.

Metoda de calcul nr. 2

Art. 150. – (1) Solvabilitatea la nivel de grup a unei societăți participative este calculată ca diferența dintre:

a) fondurile proprii eligibile agregate la nivel de grup, menționate la alin. (2);

b) valoarea participațiilor deținute de societatea participativă și SCR agregată la nivel de grup menționată la alin. (3).

(2) Fondurile proprii eligibile agregate la nivel de grup reprezintă suma dintre:

a) fondurile proprii eligibile pentru SCR a societății participative;

b) cotele proporționale ale societății participative din fondurile proprii eligibile pentru SCR ale societăților afiliate.

(3) SCR agregată la nivel de grup este dată de suma dintre:

a) SCR a societății participative;

b) cotele proporționale din SCR ale societăților afiliate.

(4) În cazul în care participația în societățile afiliate constă într-o deținere indirectă, integrală sau parțială, valoarea participației respective include și valoarea deținerii indirecte, în funcție de interesele succesive relevante, cotele proporționale menționate la alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. b) modificându-se în consecință.

(5) Pentru a determina adecvarea SCR agregate la nivel de grup la profilul de risc la nivel de grup, A.S.F. și ceilalți supraveghetori iau în considerare toate riscurile specifice existente la nivel de grup care ar putea fi insuficient acoperite deoarece sunt dificil de cuantificat, iar în cazul constatării unei devieri semnificative a profilului de risc la nivel de grup de la ipotezele care stau la baza SCR agregate la nivel de grup, pot impune o majorare de capital de solvabilitate în conformitate cu art. 35.

Modelul intern de grup

Art. 151. – (1) Solicitarea transmisă A.S.F., în vederea aprobării conform art. 166 alin. (1) lit. g), de o societate și entitățile sale afiliate, de un holding de asigurare sau un holding financiar mixt și entitățile afiliate ale acestora în vederea obținerii aprobării de a calcula SCR agregată la nivel de grup și SCR ale societăților din cadrul grupului pe baza unui model intern, este însoțită de documentația completă.

(2) A.S.F. transmite solicitanților menționați la alin. (1) decizia privind aprobarea sau respingerea utilizării modelului intern la nivel de grup, însoțită de motivația aferentă.

(3) În cazul în care A.S.F. constată că profilul de risc al unei societăți care calculează SCR cu modelul intern al grupului se abate de la ipotezele care stau la baza modelului respectiv, A.S.F. poate impune o majorare de capital de solvabilitate în conformitate cu prevederile art. 35 sau, în cazul în care societatea nu remediază situația, calcularea SCR cu formula standard.

(4) A.S.F. poate impune o majorare de capital de solvabilitate conform prevederilor alin. (3) și în cazul în care SCR a unei societăți este calculată cu formula standard.

(5) Decizia motivată privind majorarea de capital de solvabilitate, adoptată în cazurile menționate la alin. (3) și (4), se comunică societății respective și colegiului supraveghetorilor.

Majorarea de capital de solvabilitate la nivel de grup

Art. 152. – (1) Pentru a determina dacă SCR la nivel de grup reflectă profilul de risc al grupului, A.S.F. are în vedere situațiile menționate la art. 35 alin. (1) lit. a)-d) care se pot manifesta la nivel de grup, în special dacă:

a) există riscuri specifice la nivel de grup care nu sunt captate suficient de formula standard sau de modelul intern, deoarece sunt dificil de cuantificat;

b) ceilalți supraveghetori au impus o majorare de capital de solvabilitate societăților afiliate.

(2) În cazul în care SCR la nivel de grup nu reflectă profilul de risc al grupului, A.S.F. impune o majorare de capital de solvabilitate.

Solvabilitatea la nivel de grup a unui holding de asigurare sau a unui holding financiar mixt

Art. 153. – În cazul unui holding de asigurare sau al unui holding financiar mixt, calcularea solvabilității la nivel de grup se efectuează la nivelul holdingului respectiv, cu aplicarea prevederilor art. 139-152, acesta fiind tratat ca o societate care respectă prevederile referitoare la fonduri proprii și la SCR, conform titlului I capitolul V secțiunile a 3-a și a 4-a.

SECȚIUNEA a 2-a

Solvabilitatea la nivel de grup pentru grupurile cu managementul riscului centralizat

Condiții

Art. 154. – (1) Prevederile art. 155 alin. (1)-(3) se aplică societăților care sunt filiale ale unei societăți-mamă, asigurător sau reasigurător, dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) filiala este inclusă în supravegherea la nivel de grup, în condițiile prezentului titlu;

b) procesele de managementul riscului și mecanismele de control intern ale societății-mamă acoperă filiala și sunt considerate de către autoritățile implicate ca fiind

adecvate pentru exercitarea unui management prudent al filialei;

c) societatea-mamă a primit aprobarea menționată la art. 159 alin. (5);

d) societatea-mamă a primit aprobarea menționată la art. 16 alin. (24);

e) societatea-mamă depune o cerere privind aplicarea sistemului de management al riscului centralizat și A.S.F. aprobă cererea respectivă, urmând procedura aplicabilă prevăzută la art. 15-18.

(2) Societății-mamă îi revine obligația de a asigura respectarea în permanență a condițiilor menționate la alin. (1) lit. b)-d); în cazul în care acestea nu mai sunt respectate, societatea-mamă informează de îndată A.S.F. și filiala despre acest lucru, transmițând un plan de remediere a situației.

(3) În cazul în care A.S.F. constată nerespectarea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. b)-d), societatea-mamă prezintă un plan prin care, într-un timp rezonabil, condițiile respective să fie îndeplinite din nou.

Cerința de capital de solvabilitate (SCR) și cerința de capital minim (MCR)

Art. 155. – (1) În cazul în care SCR a filialelor autorizate de A.S.F. incluse în supravegherea la nivel de grup se calculează conform prevederilor art. 151 alin. (1) și profilul de risc se abate semnificativ de la ipotezele care stau la baza modelului respectiv, A.S.F. poate impune măsurile prevăzute la art. 151 alin. (3).

(2) În situația în care SCR a filialelor este calculată cu formula standard și profilul de risc deviază semnificativ de la ipotezele care stau la baza acesteia și dacă filialele nu remediază situația, A.S.F. poate impune acestora, prin decizie motivată temeinic:

a) să înlocuiască în formula standard subseturi de parametri cu parametri specifici filialei pentru modulele de risc de subscriere asigurări generale, asigurări de viață și asigurări de sănătate, conform prevederilor art. 81;

b) să majoreze capitalul de solvabilitate, în conformitate cu prevederile art. 35.

(3) În cazul în care SCR sau MCR nu este respectată, filialele sunt supuse prevederilor art. 99 sau 100, după caz.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) încetează a se aplica în următoarele situații:

a) condițiile menționate la art. 154 alin. (1) lit. a), c) și d) nu mai sunt îndeplinite;

b) condițiile menționate la art. 154 alin. (1) lit. b) nu mai sunt îndeplinite, iar grupul nu ia măsurile necesare pentru ca respectivele condiții să fie din nou îndeplinite într-un timp rezonabil.

(5) Prevederile alin. (1)-(3) sunt din nou aplicabile dacă societatea-mamă solicită acest lucru și primește aprobare, în conformitate cu procedura aplicabilă prevăzută la art. 15-18.

Filialele unui holding de asigurare sau ale unui holding financiar mixt

Art. 156. – Prevederile art.154 și 155 se aplică în mod corespunzător societăților care sunt filiale ale unui holding de asigurare sau ale unui holding financiar mixt.

CAPITOLUL III

Supravegherea concentrării riscurilor la nivel de grup, a tranzacțiilor intragrup și a sistemului de guvernanță

Supravegherea concentrării riscurilor

Art. 157. – (1) În cadrul procesului de supraveghere exercitat de A.S.F., supravegherea concentrării riscurilor la nivel de grup se realizează și în conformitate cu procedura aplicabilă prevăzută la art. 15-18 și cu prevederile art. 159.

(2) Societățile coordonatoare ale grupurilor sau, dacă este cazul, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte transmit A.S.F., cel puțin anual, un raport privind concentrarea semnificativă a riscurilor la nivel de grup, identificate conform art. 16 alin. (21) și (22).

Supravegherea tranzacțiilor intragrup

Art. 158. – (1) În cadrul procesului de supraveghere exercitat de A.S.F., supravegherea tranzacțiilor intragrup se realizează în conformitate cu procedura aplicabilă prevăzută la art. 15-18 și cu prevederile art. 159.

(2) Societățile coordonatoare ale grupurilor sau, dacă este cazul, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte transmit A.S.F., cel puțin anual, un raport privind toate tranzacțiile intragrup semnificative efectuate de societăți, inclusiv cu persoane fizice care

au legături strânse cu oricare entitate din cadrul grupului, identificate conform art. 16 alin. (21); raportul privind tranzacțiile intragrup cu grad ridicat de semnificație se transmite de îndată ce acest lucru este posibil.

Supravegherea sistemului de guvernanță

Art. 159. – (1) Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute în titlul I capitolul IV secțiunea a 2-a, procedurile de raportare și sistemele de management al riscului și de control intern sunt elaborate și aplicate consecvent de toate societățile incluse în supravegherea la nivel de grup, în conformitate cu art. 133 alin. (3) lit. a) și b), astfel încât acestea să poată fi controlate la nivel de grup.

(2) Sistemul de control intern cuprinde următoarele:

a) proceduri adecvate privind solvabilitatea la nivel de grup, astfel încât toate riscurile semnificative să fie identificate și cuantificate și să fie alocate fondurile proprii eligibile necesare acoperirii acestora;

b) proceduri contabile și de raportare pentru monitorizarea și gestionarea tranzacțiilor intragrup și a concentrării riscurilor;

c) cadrul general de control intern.

(3) Societățile participative, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte realizează ORSA la nivel de grup, în conformitate cu prevederile art. 29, care este supusă procesului de supraveghere de către A.S.F. în calitate de supraveghetor coordonator.

(4) În cazul în care societățile participative, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte decid să calculeze solvabilitatea la nivel de grup cu metoda nr.1, menționată la art. 149, acestea demonstrează A.S.F. că diferența dintre suma SCR a tuturor societăților afiliate și cea agregată la nivel de grup este corectă.

(5) Societățile participative, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte solicită A.S.F. aprobarea de a efectua ORSA la nivel de grup și la nivel de filială în același timp și de a transmite un raport unic către A.S.F. și autoritățile de supraveghere a filialelor respective.

(6) Exercițarea de către grup a opțiunii menționate la alin. (5) nu exonerează filialele de respectarea prevederilor art. 29.

CAPITOLUL IV

Raportul public

Solvabilitatea la nivel de grup

Art. 160. – (1) Societățile participative, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte publică anual un raport privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup, cu respectarea prevederilor art. 39-42.

(2) În cazul în care societățile participative, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte solicită aprobarea A.S.F. privind publicarea unui raport unic privind solvabilitatea și situația financiară, acesta conține informațiile prevăzute la art. 39-42, astfel:

- a) la nivel de grup;
- b) la nivel de filiale, astfel încât situația acestora să fie ușor identificată.

Structura grupului

Art. 161. – Societățile, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte publică anual informații la nivel de grup referitoare la structura juridică, guvernanta și structura organizatorică, inclusiv descrierea filialelor, descrierea sucursalelor și a entităților afiliate semnificative.

CAPITOLUL V

Societățile-mamă cu sediul central în state terțe

Lipsa echivalenței regimului de supraveghere

Art. 162. – (1) Dacă regimul de supraveghere dintr-un stat terț nu este declarat echivalent, inclusiv temporar, sau dacă A.S.F. decide să nu se bazeze pe statul terț în situația prevăzută la art. 16 alin. (32), A.S.F. aplică societăților din statul terț oricare dintre următoarele prevederi:

- a) art. 137-153 și art. 157-160, în conformitate cu procedurile aplicabile prevăzute la art. 15-18;
- b) una dintre metodele prevăzute la art. 16 alin. (34) și art. 17 alin. (17).

(2) Exclusiv în scopul calculării solvabilității la nivel de grup, societatea-mamă respectă prevederile titlului I capitolul V secțiunea a 3-a și una dintre următoarele:

- a) SCR determinată în conformitate cu prevederile art. 145, dacă este holding de asigurare sau holding financiar mixt;

b) SCR determinată în conformitate cu principiile prevăzute la art. 146, dacă este societate dintr-un stat terț.

TITLUL III Alte dispoziții

CAPITOLUL I Sanctiuni

Sanctiuni

Art. 163. – (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea de către societăți și de către persoanele care fac parte din conducerea acestora sau de către cele care dețin funcții-cheie sau alte funcții critice a actelor delegate, standardelor tehnice de reglementare și a celor de aplicare emise de Comisia Europeană, precum și a reglementărilor emise de A.S.F. în aplicarea prezentei legi;

b) nerespectarea de către societăți a prevederilor referitoare la desfășurarea activității prevăzute la art. 26 alin. (1)-(5), art. 28-33, art. 36, 49, 50, art. 51 alin. (1), precum și de către sucursalele societăților din state terțe stabilite pe teritoriul României a prevederilor art. 121, art. 124 alin. (2) și (3), art. 127 alin. (3), art. 128 alin. (1) și art. 130 teza I;

c) încălcarea de către societăți și de către persoanele care fac parte din conducerea acestora sau de către cele care dețin funcții-cheie sau alte funcții critice a prevederilor art. 27;

d) încălcarea de către societăți a prevederilor art. 21 alin. (2);

e) încălcarea de către societăți a obligațiilor privind transmiterea informațiilor conform art. 37, 39, 41, 42 și 47, precum și a documentelor și rapoartelor în conformitate cu prevederile legale;

f) nerespectarea de către societăți a prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului V privind constituirea și calcularea rezervelor tehnice, a dispozițiilor secțiunii a 3-a a capitolului V privind fondurile proprii, ale secțiunii a 4-a a capitolului V privind SCR, ale secțiunii a 5-a a capitolului V privind MCR, ale secțiunii a 6-a a capitolului V privind investițiile din titlul I al părții I, precum și de către sucursalele societăților din state terțe

a prevederilor art. 118;

g) nerespectarea de către societatea cesionară a prevederilor art. 38 alin. (5) și art. 117 alin. (8), precum și efectuarea transferului de portofoliu fără aprobarea A.S.F.;

h) încălcarea de către societăți a prevederilor art. 20 alin. (15), precum și nementinerea de către societăți a condițiilor care au stat la baza autorizației de funcționare prevăzute la art. 21;

i) efectuarea de către societăți sau de către persoanele care fac parte din conducerea acestora a oricăror modificări ale documentelor și/sau ale condițiilor pe baza cărora s-a acordat autorizația de funcționare, fără avizul A.S.F.;

j) nerespectarea de către societăți a prevederilor art. 99 alin. (1), (2) și (5) și art. 100;

k) nerespectarea de către societăți a măsurilor adoptate de A.S.F. conform art. 101;

l) nerespectarea de către societăți a prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) și art. 108 alin. (1)-(4), (6) și (7) privind informațiile prezentate potențialilor contractanți;

m) nerespectarea de către asigurători a prevederilor art. 111, art. 112 alin. (7) și (8), art. 113 alin. (1), (7), (8) și art. 114;

n) nerespectarea de către societățile definite conform art. 133 alin. (1) a prevederilor art. 137 alin. (1), art. 138, art. 139 alin. (1), art. 140 alin. (1) și (3), art. 141-145, art. 146 alin. (2), art. 153, 154, art. 157 alin. (2), art. 158 alin. (2) și art. 159-161;

o) împiedicarea fără drept a exercitării drepturilor conferite de către lege A.S.F., precum și refuzul nejustificat al oricărei persoane de a răspunde solicitărilor A.S.F. în exercitarea atribuțiilor care îi revin conform legii;

p) nerespectarea de către societăți și de către persoanele care fac parte din conducerea acestora a măsurilor stabilite prin actele de autorizare, supraveghere, reglementare și control sau în urma acestora;

r) influența susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății săvârșită de către conducerea acesteia sau de către persoanele care dețin funcții-cheie sau alte funcții critice în cadrul

societății.

(2) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) de către societăți sau de către sucursalele societăților din state terțe se sancționează, după caz, cu:

a) avertisment scris;

b) amendă de la 10.000 lei la 5.000.000 lei, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pe lângă sancțiunile contravenționale principale prevăzute la alin. (2), în funcție de natura și gravitatea faptei, Consiliul A.S.F. poate aplica societăților sau sucursalelor societăților din state terțe una sau ambele dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) interzicerea temporară sau definitivă, totală sau parțială, a exercitării activității de asigurare și/sau de reasigurare, pentru una sau mai multe clase de asigurare, cu respectarea principiului proporționalității;

b) retragerea, totală sau pentru una sau mai multe clase de asigurare, a autorizației de funcționare.

(4) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. a), c), i), o), p) și r) se sancționează, după caz, cu:

a) avertisment scris;

b) amendă de la 10.000 lei la 1.000.000 lei, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Pe lângă sancțiunile contravenționale principale prevăzute la alin. (4), în funcție de natura și gravitatea faptei, Consiliul A.S.F. poate aplica conducerii societăților sau persoanelor care dețin funcții-cheie sau alte funcții critice în cadrul acestora, una sau ambele dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) retragerea aprobării acordate de A.S.F.;

b) interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea A.S.F. pentru o perioadă cuprinsă între unu și 5 ani de la comunicarea deciziei de sancționare sau la o altă dată menționată în mod expres în aceasta.

(6) Influențarea de către acționari sau de către membrii societăților mutuale, susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății, se sancționează de către A.S.F. cu suspendarea exercitării drepturilor de vot, exprimate de către acționarii respectivi. În situația nerespectării deciziei de suspendare, A.S.F. poate solicita în instanță anularea voturilor exprimate de către acționari sau de către membrii societăților mutuale pe perioada suspendării.

(7) În cazul în care achiziționarea unei participații calificate a fost efectuată cu nerespectarea obligației de notificare prevăzute la art. 43, pe durata evaluării prevăzute la art. 44 sau fără a ține cont de opoziția formulată de A.S.F. potrivit prevederilor art. 45 alin. (2), drepturile de vot aferente sunt nule, iar eventualele voturi deja exprimate vor fi anulate corespunzător.

(8) În cazul în care acționarii semnificativi nu mai îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. a)-d) și cerințele prevederilor legale privind aprobarea acestora, precum și dacă există motive rezonabile de a suspecta, în legătură cu proiectul de achiziție, că o operațiune de spălare de bani ori de finanțare a terorismului în sensul Legii nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, este în curs, a avut loc sau se încearcă a se comite, ori că proiectul de achiziție ar putea crește riscul cu privire la acestea, A.S.F. poate dispune suspendarea drepturilor de vot aferente acțiunilor deținute de acționarii respectivi sau retragerea aprobării acordate.

(9) A.S.F. va dispune acționarilor prevăzuți la alin. (7) și (8) să-și vândă, în termen de 3 luni, acțiunile aferente participației în legătură cu care A.S.F. nu și-a exprimat acordul. Acțiunile respective se iau în considerare la stabilirea cvorumului necesar adunării generale a acționarilor. După expirarea acestui termen, dacă acțiunile nu au fost vândute, A.S.F. dispune societății anularea acțiunilor respective, emiterea unor noi acțiuni purtând același număr și vânzarea acestora, urmând ca prețul încasat din vânzare să fie consemnat la dispoziția dobânditorului inițial, după reținerea cheltuielilor ocazionate de vânzare.

(10) Consiliul de administrație sau, după caz, membrii directoratului societății, sunt răspunzători de

îndeplinirea măsurilor necesare pentru anularea acțiunilor, potrivit prevederilor alin. (9), și vânzarea acțiunilor nou-emise. Dacă prețul obținut nu este îndeștător sau din lipsă de cumpărători vânzarea nu a avut loc ori s-a realizat numai o vânzare parțială a acțiunilor nou-emise, societatea va proceda, de îndată, la reducerea capitalului social, cu diferența valorică dintre capitalul social înregistrat și cel deținut de acționarii cu drept de vot.

(11) La stabilirea tipului sancțiunii sau a măsurii sancționatorii și a cuantumului amenzii, pentru faptele prevăzute la alin. (1), (3) și (5), Consiliul A.S.F. are în vedere principiul proporționalității și al raționamentului calificat, precum și toate circumstanțele relevante ale săvârșirii faptei, inclusiv următoarele aspecte, după caz:

- a) natura și gravitatea faptelor, inclusiv a celor care pot genera risc sistemic, în sensul Regulamentului (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic;
- b) forma de vinovăție;
- c) situația financiară;
- d) stabilitatea financiară;
- e) cuantumul profiturilor realizate sau al pierderilor evitate, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- f) prejudiciile cauzate terților, în măsura în care pot fi determinate;
- g) gradul de cooperare cu A.S.F.;
- h) încălcările săvârșite anterior.

(12) Deciziile de sancționare emise de A.S.F. cuprind motivele de fapt și de drept, mențiunea că persoanele și entitățile sancționate au dreptul de contestare conform art. 165, termenul în care se poate depune contestația, instanța căreia i se poate adresa și sunt comunicate persoanelor și entităților respective.

(13) Cuantumul amenzilor menționate la alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. b) se actualizează prin reglementări proprii ale A.S.F..

(14) A.S.F. publică măsurile sancționatorii prevăzute la alin. (3) și (5) în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(15) Aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatorii nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

(16) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, amenzile contravenționale stabilite prin lege și aplicate de Consiliul A.S.F. se fac venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența de 50% se face venit la bugetul A.S.F..

(17) Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute de prezenta lege se prescrie în termen de 6 luni de la data constatării faptei, dar nu mai târziu de 3 ani de la data săvârșirii acesteia.

(18) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se face de către persoanele cu atribuții privind supravegherea și controlul din cadrul A.S.F., iar aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (2)-(8) se realizează de către Consiliul A.S.F..

(19) În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Infrațiuni

Art. 164. – Desfășurarea activității de asigurare și reasigurare fără autorizație de funcționare emisă de A.S.F. ori desfășurarea activității fără înscrierea în Registrul asigurătorilor-reasigurătorilor constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Căi de atac și reguli de procedură

Art. 165. – (1) Actele adoptate de A.S.F., conform prevederilor legale, cu privire la persoanele fizice și juridice conform art. 163 pot fi contestate la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsurile dispuse de A.S.F..

(3) A.S.F. nu are calitate procesuală pasivă și nu poate fi chemată în judecată în procesele declanșate împotriva

societăților, chiar dacă acestea se află în procedură de redresare financiară sau de faliment și în procesele împotriva Fondului de garantare a asiguraților, pentru a răspunde de neîndeplinirea obligațiilor asumate de aceștia potrivit legii și/sau convențiilor internaționale.

CAPITOLUL II

Dispoziții aplicabile în etapele de tranziție

Competențele A.S.F.

Art. 166. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi conform prevederilor art. 182, A.S.F. aprobă:

- a) fonduri proprii auxiliare, în conformitate cu prevederile art. 65;
- b) clasificarea elementelor de fonduri proprii menționate la art. 69 alin. (2);
- c) parametrii specifici, în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (7);
- d) modelul intern integral sau parțial, în conformitate cu prevederile art. 82, respectiv art. 83;
- e) constituirea vehiculelor investiționale, în conformitate cu prevederile art. 132;
- f) fondurile proprii auxiliare ale holdingurilor intermediare, în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (2);
- g) modelul intern de grup, în conformitate cu prevederile art. 151;
- h) aplicarea primei de echilibrare în cazul structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc, în conformitate cu prevederile art. 55 alin. (2)-(7);
- i) aplicarea primei de volatilitate în cazul structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc, în conformitate cu prevederile art. 55 alin. (8)-(17);
- j) aplicarea măsurii tranzitorii în cazul ratei dobânzilor fără risc, în conformitate cu prevederile art. 168;
- k) aplicarea măsurii tranzitorii în cazul rezervelor tehnice, în conformitate cu prevederile art. 169.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi conform prevederilor art. 182, A.S.F.:

- a) determină nivelul supravegherii la nivel de grup și decide asupra societăților incluse în sfera supravegherii la nivel de grup, în conformitate cu prevederile titlului II capitolul I;

b) participă, în cadrul colegiului supraveghetorilor, la desemnarea supraveghetorului coordonator, în conformitate cu criteriile menționate la art. 16 alin. (1);

c) participă la instituirea colegiilor supraveghetorilor, în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1) și (2).

(3) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi conform prevederilor art. 182, A.S.F.:

a) decide asupra deducerii participațiilor, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (2);

b) stabilește metoda de calculare a solvabilității la nivel de grup, în conformitate cu prevederile art. 139;

c) determină echivalența regimului de solvabilitate și de supraveghere al statelor terțe, dacă este cazul, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (30) și (33) și determină modul de aplicare a prevederilor art. 162;

d) permite, în conformitate cu prevederile art. 154, aplicarea prevederilor art. 155 alin. (1) în condițiile prevăzute la art. 15-18;

e) decide, dacă este cazul, aplicarea măsurilor tranzitorii, în condițiile art. 167 și aplicarea prevederilor art. 155 alin. (1), în condițiile prevăzute la art. 15-18.

(4) Deciziile și aprobările acordate conform prevederilor alin. (1) și (3) sunt aplicabile începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(5) A.S.F. transmite supraveghetorilor din celelalte state membre lista societăților care intră sub incidența art. 167 alin. (1) și (2).

(6) Până la 1 ianuarie 2021, A.S.F. transmite anual, către EIOPA, următoarele informații:

a) dacă există pe piața națională produse cu garanții pe termen lung și practicile investiționale ale societăților pentru a acoperi obligațiile care decurg din produsele respective;

b) numărul societăților care aplică prima de echilibrare, prima de volatilitate, extinderea perioadei de redresare în conformitate cu art. 99 alin. (4), submodulul risc aferent devalorizării acțiunilor în funcție de durată și măsurile tranzitorii prevăzute la art. 168 și 169;

c) impactul pe care îl au prima de echilibrare, prima de volatilitate, mecanismul de ajustare simetrică aplicat costului de capital aferent investițiilor în acțiuni, submodulul risc aferent devalorizării acțiunilor în

funcție de durată și măsurile tranzitorii prevăzute la art. 168 și 169, asupra situației financiare a societăților la nivel național și, în mod anonim, pentru fiecare societate, fără a menționa identitatea acesteia;

d) efectul pe care îl au prima de echilibrare, prima de volatilitate, mecanismul de ajustare simetrică aplicat costului de capital aferent investițiilor în acțiuni și submodulul risc aferent devalorizării acțiunilor în funcție de durată asupra practicilor investiționale ale societăților și dacă aplicarea acestor măsuri determină reducerea nejustificată a cerințelor de capital;

e) efectul produs de o eventuală extindere a perioadei de redresare în conformitate cu art. 99 alin. (4) asupra măsurilor aplicate de societăți pentru a restabili nivelul de fonduri proprii eligibile care să acopere SCR sau pentru a reduce profilul de risc în vederea respectării cerinței respective;

f) în cazul în care societățile aplică măsurile tranzitorii prevăzute la art. 168 și 169, situațiile în care acestea respectă planul de introducere treptată prevăzut la art. 170 și posibilitatea de a reduce dependența de aceste măsuri tranzitorii, inclusiv măsurile adoptate sau care sunt preconizate spre adoptare de către societăți și A.S.F., cu respectarea prevederilor legale.

Prevederi generale

Art. 167. – (1) Societățile care până la 1 ianuarie 2016 nu mai subscriu contracte noi de asigurare sau reasigurare și își administrează portofoliul exclusiv pentru încetarea activității, sunt excluse din sfera de aplicare a prevederilor titlului I capitolele I-IX, în unul dintre următoarele cazuri:

a) comunică A.S.F. că își vor încheia activitatea înainte de 1 ianuarie 2019;

b) fac obiectul măsurilor de reorganizare în conformitate cu legislația națională aplicabilă și au numit un administrator special.

(2) Dispozițiile titlului I capitolele I-IX se aplică societăților menționate la alin. (1) lit. a) începând cu 1 ianuarie 2019, iar celor menționate la alin. (1) lit. b), începând cu 1 ianuarie 2021; în cazul în care A.S.F. consideră că procesul de încetare a activității acestor societăți nu înregistrează progrese, A.S.F. decide aplicarea dispozițiilor titlului I capitolele I-IX de la o dată anterioară celor menționate în prezentul alineat.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) societățile nu fac parte dintr-un grup sau, dacă fac parte dintr-un grup, toate societățile grupului încetează subscrierea de noi contracte;

b) societățile transmit A.S.F. un raport anual în care indică progresele realizate în încetarea activității;

c) societățile notifică A.S.F. faptul că aplică măsurile tranzitorii menționate în prezentul capitol.

(4) Prevederile alin. (1) și (2) nu împiedică societățile să funcționeze în conformitate cu titlul I capitolele I-IX.

(5) Societățile prevăzute la alin. (1) transmit A.S.F. informațiile menționate la art. 37 alin. (1)-(4), (6) și (7), anual sau cu frecvență mai scăzută, și publică raportul menționat la art. 39, astfel:

a) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2016, până la data de 19 mai 2017;

b) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2017, până la data de 4 mai 2018;

c) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2018, până la data de 19 aprilie 2019;

d) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2019, până la data de 3 aprilie 2020.

(6) Societățile prevăzute la alin. (1) transmit A.S.F. informațiile trimestriale în conformitate art. 37 alin. (1)-(4), (6) și (7), astfel:

a) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2016:

(i) trimestrul I, până la data de 25 mai 2016;

(ii) trimestrul II, până la data de 24 august 2016;

(iii) trimestrul III, până la data de 24 noiembrie 2016;

(iv) trimestrul IV, până la data de 28 februarie 2017;

b) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2017:

(i) trimestrul I, până la data de 19 mai 2017;

(ii) trimestrul II, până la data de 18 august 2017;

(iii) trimestrul III, până la data de 17 noiembrie 2017;

(iv) trimestrul IV, până la data de 16 februarie 2018;

c) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2018:

(i) trimestrul I, până la data de 11 mai 2018;

(ii) trimestrul II, până la data de 10 august 2018;

(iii) trimestrul III, până la data de 9 noiembrie 2018;

(iv) trimestrul IV, până la data de 11 februarie 2019;

d) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2019:

- (i) trimestrul I, până la data de 3 mai 2019;
- (ii) trimestrul II, până la data de 2 august 2019;
- (iii) trimestrul III, până la data de 4 noiembrie 2019;
- (iv) trimestrul IV, până la data de 4 februarie 2020.

(7) Fără a aduce atingere prevederilor art. 68, elementele fondurilor proprii de bază sunt incluse în fondurile proprii de bază de rangul 1 timp de cel mult 10 ani după data de 1 ianuarie 2016, cu condiția ca acestea:

a) să fie emise înainte de data de 1 ianuarie 2016 sau anterior datei de intrare în vigoare a actului delegat specific, luându-se în considerare data care este mai apropiată;

b) să acopere cel puțin 50% din marja de solvabilitate disponibilă calculată în conformitate cu legislația națională în vigoare până la 31 decembrie 2015;

c) să nu fie clasificate ca fonduri proprii de rangul 1 sau de rangul 2, în conformitate cu prevederile art. 68.

(8) Fără a aduce atingere prevederilor art. 68, elementele fondurilor proprii de bază sunt incluse în fondurile proprii de bază de rangul 2 timp de cel mult 10 ani după data de 1 ianuarie 2016, cu condiția ca acestea:

a) să fie emise înainte de data de 1 ianuarie 2016 sau anterior datei de intrare în vigoare a actului delegat specific, luându-se în considerare data care este mai apropiată;

b) să acopere cel puțin 25% din marja de solvabilitate disponibilă calculată în conformitate cu legislația națională în vigoare până la 1 ianuarie 2016.

(9) Societățile care investesc în titluri de valoare tranzacționabile sau în alte instrumente financiare bazate pe împrumuturi restructurate emise înainte de data de 1 ianuarie 2011 respectă dispozițiile actului delegat specific numai în situația în care după data de 31 decembrie 2014 au fost adăugate noi expuneri-suport sau unele expuneri-suport au fost înlocuite.

(10) Fără a aduce atingere prevederilor art. 72 alin. (1) și (2) și art. 74, se aplică următoarele:

a) până la 31 decembrie 2017, parametrii standard utilizați în calculele submodulului risc de concentrare a

riscurilor de piață și ale submodulului risc de marjă de credit din formula standard sunt aceiași, în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denumite și finanțate în moneda națională a fiecărui stat membru, ca și cei care se aplică expunerilor denumite și finanțate în lei;

b) în 2018, parametrii standard utilizați în calculele submodulului risc de concentrare a riscurilor de piață și ale submodulului risc de marjă de credit din formula standard sunt reduși cu 80% în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denumite și finanțate în moneda națională a statului membru respectiv;

c) în 2019, parametrii standard utilizați în calculele submodulului risc de concentrare a riscurilor de piață și ale submodulului risc de marjă de credit din formula standard sunt reduși cu 50%, în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denumite și finanțate în moneda națională a statului membru respectiv;

d) începând cu data de 1 ianuarie 2020, parametrii standard utilizați în calculele submodulului risc de concentrare a riscurilor de piață și ale submodulului risc de marjă de credit din formula standard nu sunt reduși în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denumite și finanțate în moneda națională a statului membru respectiv.

(11) Fără a aduce atingere prevederilor art. 99 alin. (2)-(4), în cazul în care societățile respectă la data de 31 decembrie 2015 marja de solvabilitate minimă prevăzută de legislația națională, însă în 2016 nu respectă prevederile prezentei părți în ceea ce privește SCR, A.S.F. solicită acestora să adopte măsurile necesare pentru stabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere SCR sau să reducă profilul de risc pentru a asigura respectarea SCR până la 31 decembrie 2017 și să transmită A.S.F., la fiecare 3 luni, un raport de activitate privind măsurile adoptate și progresele realizate.

(12) Prelungirea termenului până la 31 decembrie 2017 în conformitate cu alin. (11) este anulată dacă din raportul de activitate A.S.F. constată că în perioada dintre raportarea nerespectării SCR și

data depunerii raportului respectiv, societățile nu au înregistrat progrese în acest sens.

(13) Până la 31 martie 2022, societățile-mamă de cel mai înalt rang din România pot solicita A.S.F. aprobarea utilizării unui model intern de grup de către societățile din grup situate pe teritoriul României, acestea având un profil de risc diferit în mod semnificativ de cel al restului grupului.

(14) Fără a aduce atingere prevederilor art. 137 alin. (1), la nivelul grupului se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7)-(10) și (13) și art. 168-170.

(15) Fără a aduce atingere art. 137, prevederile menționate la alin. (11) și (12) se aplică în mod corespunzător la nivel de grup și în cazul în care societățile participative sau societățile care aparțin grupului respectă solvabilitatea ajustată calculată conform legislației naționale în vigoare, însă nu respectă SCR.

(16) Prin excepție de la prevederile art. 100 și 110, societățile care, la data de 31 decembrie 2015, respectă marja de solvabilitate minimă prevăzută la art. 16 alin. (5) și (5¹) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, dar nu dețin suficiente fonduri proprii de bază eligibile pentru acoperirea MCR, se conformează prevederilor art. 95 alin. (1) până la data de 31 decembrie 2016; în caz contrar, A.S.F. retrage autorizația societăților în cauză conform prevederilor prezentei legi.

**Măsura tranzitorie
privind rata dobânzilor
fără risc**

Art. 168. – (1) După obținerea aprobării A.S.F., conform art. 166 alin. (1) lit. j), societățile pot ajusta pentru perioada de tranziție structura temporală a ratei dobânzilor fără risc pentru obligațiile de asigurare și reasigurare admisibile.

(2) Pentru fiecare monedă, ajustarea se calculează ca procent a diferenței dintre:

a) rata dobânzii determinată de societăți în conformitate cu legislația națională în vigoare la 31 decembrie 2015;

b) rata dobânzii acumulate, calculată ca rată unică de actualizare.

(3) Rata menționată la alin. (2) lit. b), atunci când se aplică fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare admisibile, are drept rezultat o valoare egală cu valoarea celei mai bune estimări a portofoliului obligațiilor respective atunci când se ține cont de valoarea în timp a banilor utilizând structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc, prevăzută la art. 54 alin. (2).

(4) Procentul prevăzut la alin. (2) scade liniar la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar, de la 100% în timpul exercițiului care începe la data de 1 ianuarie 2016 până la 0% la data de 1 ianuarie 2032.

(5) În cazul în care societățile aplică prima de volatilitate, structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc prevăzută la alin. (2) lit. b) reprezintă structura temporală relevantă ajustată a ratei dobânzilor fără risc prevăzută la art. 55 alin. (8)-(16).

(6) Obligațiile de asigurare și de reasigurare admisibile cuprind numai obligațiile care îndeplinesc următoarele cerințe:

a) contractele din care decurg au fost încheiate înainte de 1 ianuarie 2016, fiind excluse contractele reînnoite atât la data respectivă, cât și la o dată ulterioară;

b) rezervele tehnice pentru obligațiile de asigurare și de reasigurare au fost determinate în conformitate cu legislația națională în vigoare la data de 31 decembrie 2015;

c) nu li se aplică art. 55 alin. (2)-(7).

(7) Societățile care aplică prevederile alin. (1):

a) nu includ obligațiile de asigurare și de reasigurare admisibile în calculul primei de volatilitate prevăzute la art. 55 alin. (8)-(16);

b) nu aplică prevederile art. 169;

c) în cadrul raportului prevăzut la art. 39 menționează:

(i) faptul că aplică structura temporală tranzitorie a ratei dobânzilor fără risc;

(ii) cuantificarea impactului asupra situației financiare prin neaplicarea primei de volatilitate.

Măsura tranzitorie privind rezervele tehnice

Art. 169. – (1) După obținerea aprobării A.S.F., conform art. 166 alin. (1) lit. k), societățile pot aplica rezervelor tehnice o deducere pentru o perioadă de tranziție la nivelul grupelor de riscuri omogene prevăzute la art. 57.

(2) Deducerea menționată la alin. (1) corespunde unui procent al diferenței dintre următoarele valori:

a) rezervele tehnice, după deducerea creanțelor din reasigurare și de la vehiculele investiționale, calculate fie în conformitate cu prevederile art. 53 la data de 1 ianuarie 2016, fie cu prima de volatilitate prevăzută la art. 55 alin. (8)-(16), dacă aceasta este utilizată de societăți la 1 ianuarie 2016;

b) rezervele tehnice după deducerea creanțelor din reasigurare, calculate în conformitate cu legislația națională în vigoare la 31 decembrie 2015.

(3) Procentul maxim deductibil calculat conform alin.(2) scade liniar la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar, de la 100% în timpul exercițiului care începe la data de 1 ianuarie 2016, până la 0% la data de 1 ianuarie 2032.

(4) După obținerea aprobării prealabile A.S.F. sau la inițiativa acesteia, valoarea rezervelor tehnice, inclusiv, dacă este cazul, valoarea primei de volatilitate utilizată pentru calcularea deducerii prevăzute la alin. (2), poate fi recalculată la intervale de 24 de luni sau mai frecvent, dacă profilul de risc al societății se modifică semnificativ.

(5) A.S.F. poate limita deducerea menționată la alin. (1)-(3), dacă aplicarea acesteia determină o reducere a SCR față de cerințele de capital calculate în conformitate cu legislația națională în vigoare la data de 31 decembrie 2015.

(6) Societățile care utilizează deducerea menționată la alin. (1):

a) nu aplică prevederile art. 168;

b) în cazul în care SCR nu este îndeplinită fără aplicarea deducerii respective, transmit anual un raport către A.S.F. privind măsurile adoptate și progresele realizate pentru ca, până la data de 1 ianuarie 2032, fie să restabilească un nivel al fondurilor proprii eligibile care să acopere SCR, fie să își reducă profilul de risc;

c) în cadrul raportului prevăzut la art. 39 menționează:

(i) faptul că aplică deducerea prevăzută la alin. (1);

(ii) cuantificarea impactului asupra situației financiare prin neaplicarea acestei măsuri.

**Planul pentru
respectarea SCR prin
utilizarea măsurilor
tranzitorii**

Art. 170. – (1) Societățile care aplică măsurile tranzitorii menționate la art. 168 și 169 notifică A.S.F. de îndată cu privire la faptul că SCR nu poate fi acoperită fără aplicarea măsurilor respective.

(2) În termen de două luni de la notificarea menționată la alin. (1), societățile transmit A.S.F. un plan de introducere treptată a măsurilor pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii eligibile care să acopere SCR sau pentru reducerea profilului de risc, astfel încât, la sfârșitul perioadei de tranziție, SCR să fie respectată; planul respectiv este actualizat în etapele de tranziție.

(3) Societățile transmit anual A.S.F. un raport cu măsurile adoptate și progresele realizate conform planului menționat la alin. (2).

(4) A.S.F. retrage aprobarea acordată privind aplicarea măsurilor tranzitorii, în cazul în care constată din raportul menționat la alin. (3) că respectarea SCR la finalul etapelor de tranziție este nerealistă.

**Măsurile specifice
la nivel de grup**

Art. 171. – (1) Prevederile art. 167 alin. (5) și (6) privind raportările către A.S.F. și publicarea raportului anual se aplică în mod corespunzător pentru societățile participative, holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte.

(2) Termenele pentru transmiterea raportărilor menționate la art. 37 alin. (1)-(4), (6) și (7), anual sau cu frecvență mai scăzută, și pentru publicarea raportului menționat la art. 39, sunt următoarele:

- a) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2016, până la data de 30 iunie 2017;
- b) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2017, până la data de 15 iunie 2018;
- c) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2018, până la data de 31 mai 2019;
- d) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2019, până la data de 15 mai 2020.

(3) Termenele pentru transmiterea raportărilor trimestriale menționate la art. 37 alin. (1)-(4), (6) și (7) sunt următoarele:

- a) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2016:
 - (i) trimestrul I, până la data de 6 iulie 2016;
 - (ii) trimestrul II, până la data de 5 octombrie 2016;

- (iii) trimestrul III, până la data de 11 ianuarie 2017;
- (iv) trimestrul IV, până la data de 11 aprilie 2017;
- b) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2017:
 - (i) trimestrul I, până la data de 30 iunie 2017;
 - (ii) trimestrul II, până la data de 6 octombrie 2017;
 - (iii) trimestrul III, până la data de 29 decembrie 2017;
 - (iv) trimestrul IV, până la data de 30 martie 2018;
- c) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2018:
 - (i) trimestrul I, până la data de 22 iunie 2018;
 - (ii) trimestrul II, până la data de 21 septembrie 2018;
 - (iii) trimestrul III, până la data de 21 decembrie 2018;
 - (iv) trimestrul IV, până la data de 25 martie 2019;
- d) pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2019:
 - (i) trimestrul I, până la data de 14 iunie 2019;
 - (ii) trimestrul II, până la data de 13 septembrie 2019;
 - (iii) trimestrul III, până la data de 16 decembrie 2019;
 - (iv) trimestrul IV, până la data de 17 martie 2020.

PARTEA a II-a

Regimul național de supraveghere

Dispoziții generale

Art. 172. – Dispozițiile prezentei părți se aplică:

- a) societăților care solicită autorizație de funcționare și nu doresc să fie supravegheate conform dispozițiilor părții I;
- b) societăților stabilite pe teritoriul României care nu îndeplinesc cel puțin una dintre condițiile menționate la art. 2 alin. (2);
- c) societăților care se află în situațiile menționate la art. 3.

Autorizarea și supravegherea activității de asigurare și de reasigurare

Art. 173. – (1) Pentru societățile prevăzute la art. 172, A.S.F. emite reglementări care cuprind prevederi referitoare la:

- a) limita minimă a capitalului social vărsat, a fondului de siguranță și a fondului de rezervă liber vărsat;
- b) condițiile de autorizare și de menținere a autorizației de funcționare;
- c) condițiile de practicare a asigurărilor obligatorii și de menținere a autorizației de practicare a acestora;

- d) condițiile de subscriere a anumitor clase de asigurare;
- e) sistemul de guvernare și funcțiile critice, inclusiv funcțiile-cheie;
- f) condițiile de primire și, respectiv, de cedare în reasigurare;
- g) limita minimă a marjei de solvabilitate, a coeficientului de lichiditate și metodologiile de calculare a acestora;
- h) categoriile de active admise să acopere rezervele tehnice și regulile de dispersie ale acestora;
- i) metodologia de calculare, de evaluare și de evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale;
- j) condițiile privind administrarea fondului asigurărilor de viață, investițiile și evaluarea activelor, calcularea rezervelor matematice și aspecte referitoare la normele actuariale;
- k) auditul statutar;
- l) forma și conținutul:
 - (i) informațiilor și raportărilor periodice;
 - (ii) situațiilor financiare;
- m) activitatea de supraveghere;
- n) transferul de portofoliu, fuziunea și divizarea;
- o) redresarea financiară a societăților aflate în dificultate și administrarea specială;
- p) autorizarea, desfășurarea activității și supravegherea societăților mutuale;
- r) obiectivele urmărite în procesul de supraveghere, principalele funcții și activități din cadrul acestuia;
- s) soluționarea petițiilor;
- t) alte aspecte privind desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare.

(2) A.S.F. are competența de a solicita societăților prevăzute la art. 172 documentele și informațiile necesare derulării procesului de supraveghere, inclusiv procesele-verbale ale ședințelor conducerii și ale comitetelor instituite și de a efectua controale la sediul acestora.

(3) Prevederile art.25 alin.(1) și alin.(2) lit.a) și c) se aplică și conducerii societăților prevăzute la art. 172.

Excluderi

Art. 174. – (1) Asigurătorii autorizați și supravegheați conform prevederilor prezentei părți nu pot desfășura

simultan activitatea de asigurări generale și cea de asigurări de viață.

(2) Asigurătorii compoziți supravegheați conform prevederilor prezentei părți desfășoară simultan activitate de asigurări generale și activitate de asigurări de viață în condițiile prevăzute la art.49.

Extinderea activității de asigurare în state terțe

Art. 175. – Societățile care își desfășoară activitatea conform prevederilor prezentei părți nu pot înființa filiale în state terțe decât în cazul în care solicită, chiar dacă se află într-una din situațiile prevăzute la art. 172, să i se aplice prevederile părții I.

Prevederi aplicabile

Art. 176. – Taxele prevăzute în partea I se aplică și societăților autorizate să funcționeze conform prevederilor prezentei părți.

Sanțiuni

Art. 177. – Societăților autorizate și supravegheate conform prevederilor prezentei părți le sunt aplicabile sancțiunile prevăzute la art.163 și 164.

**PARTEA a III-a
Dispoziții finale**

Moneda

Art. 178. – Societățile calculează contravaloarea în lei a cuantumurilor în euro, cu efect de la data de 31 decembrie a fiecărui an, în funcție de cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României pentru data de 31 octombrie.

Prevederi finale

Art. 179. – (1) Registrul Actuarilor se preia de la A.S.F. de către Asociația Română de Actuarat, în termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Societățile se pot asocia în uniuni profesionale care să le reprezinte interesele colective și care pot adera la uniuni internaționale de profil.

(3) Oficiul Național al Registrului Comerțului este obligat să permită accesul gratuit al A.S.F. la baza de date a acestuia referitoare la societățile autorizate în conformitate cu prevederile prezentei legi, precum și la alte persoane fizice sau juridice care sunt sau solicită aprobarea pentru a deveni acționari semnificativi; Oficiul Național al Registrului Comerțului este obligat

să furnizeze, la solicitarea A.S.F., informații economico-financiare raportate de societăți.

(4) A.S.F. emite reglementări proprii în aplicarea prevederilor părții I. A.S.F. emite reglementări contabile specifice domeniului asigurărilor, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(5) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Modificarea și completarea Legii nr.32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor

Art. 180. – Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul legii se modifică și va avea următorul cuprins:

„Lege privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări”

2. Titlul Capitolului I se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL I
Obiectul legii și înțelesul unor termeni”

3. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – Prezenta lege reglementează organizarea și funcționarea intermediarilor în asigurări și reasigurări și supravegherea activității intermediarilor în asigurări și reasigurări, precum și a altor activități în legătură cu acestea.”

4. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. acționar/asociat semnificativ – orice persoană care, nemijlocit și singură ori prin intermediul sau în legătură cu alte persoane fizice ori juridice, exercită drepturi ce decurg din deținerea unor acțiuni/părți sociale care, cumulate, reprezintă cel puțin 10% din capitalul social al unui broker de asigurare și/sau de reasigurare ori îi conferă acesteia cel puțin 10% din totalul drepturilor de

vot în adunarea generală a acționarilor/asociaților sau care dau posibilitatea să exercite o influență semnificativă asupra conducerii brokerului de asigurare și/sau de reasigurare în care are poziția semnificativă, după caz;

2. *activitatea de intermediere în reasigurări* – activitatea de introducere, propunere ori îndeplinire a altor activități preliminare încheierii contractelor de reasigurare sau oferirea de asistență pentru administrarea ori îndeplinirea unor contracte, îndeosebi în cazul unei daune. Aceste activități nu vor fi considerate activități de intermediere în reasigurări, în cazul în care sunt îndeplinite de către un reasigurător sau de un angajat al acestuia care acționează sub responsabilitatea reasigurătorului. Nu vor fi considerate activități de intermediere în reasigurări nici următoarele: furnizarea de informații în mod ocazional, în contextul unei alte activități profesionale, al cărei scop nu constă în oferirea de asistență clienților în vederea încheierii sau administrării unui contract, administrarea daunelor unui reasigurător pe baze profesionale, precum și regularizarea daunelor;

3. *agent de asigurare* – persoana fizică sau juridică împuternicită, în baza autorizării unui asigurător ori reasigurător, să încheie în numele și în contul asigurătorului sau reasigurătorului, contracte de asigurare ori de reasigurare cu terții, conform condițiilor stipulate în contractul de mandat încheiat, fără să aibă calitatea de asigurător/reasigurător, broker de asigurare și/sau de reasigurare;

4. *agent de asigurare subordonat* – persoana fizică sau juridică ce, pe lângă activitatea sa profesională principală, intermediază în numele și în contul unuia sau mai multor asigurători produse de asigurare care sunt complementare la produsele furnizate de instituțiile de credit și instituțiile financiare nebancare care acționează într-o piață reglementată;

5. *asistenți în brokeraj* – persoane fizice sau juridice care, în baza unui contract cu un broker de asigurare și/sau de reasigurare, primesc o împuternicire în legătură cu un mandat de brokeraj al acestuia și, sub acoperirea contractului de răspundere profesională a brokerului în cauză, trebuie să întreprindă anumite activități necesare pentru ducerea la îndeplinire a

mandatului de brokeraj;

6. *autorități competente* – autoritățile naționale care, prin lege sau alte reglementări, sunt abilitate să înregistreze sau să autorizeze intermediarii în reasigurări;

7. *bancassurance* – activitatea de intermediere a produselor de asigurări care sunt complementare la produsele instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare, desfășurată prin rețeaua acestor instituții în condițiile prevăzute prin norme emise în aplicarea prezentei legi;

8. *broker de asigurare*:

a) persoană juridică română, autorizată în condițiile prezentei legi, care negociază pentru clienții săi, persoane fizice sau juridice, asigurați ori potențiali asigurați, încheierea contractelor de asigurare sau de reasigurare, și acordă asistență înainte și pe durata derulării contractelor ori în legătură cu regularizarea daunelor, după caz;

b) un intermediar dintr-un stat membru, care desfășoară activități de intermediere pe teritoriul României, conform dreptului de stabilire și libertății de a presta servicii;

9. *broker în asigurări/reasigurări* – persoană fizică, atestată profesional în conformitate cu prevederile normelor emise în aplicarea prezentei legi, și care își desfășoară activitatea numai în baza unei relații contractuale cu un broker de asigurare/reasigurare;

10. *conducerea executivă a intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări* – persoana sau, în cazul intermediarilor care au formă juridică de societate pe acțiuni, persoanele fizice, cel puțin două, dintre care una, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârilor organelor statutare ale intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări, este înlocuitoarea de drept a persoanei împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică, precum și investite cu competența de a angaja răspunderea intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări; nu intră în această categorie persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor din cadrul intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări, a sucursalelor și a altor sedii secundare. În cazul sucursalelor intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări din statele membre, care desfășoară

activitate pe teritoriul României, în baza dreptului de stabilire, conducerea executivă este reprezentată de persoana/persoanele împuternicite de aceștia să conducă activitatea sucursalei și să angajeze legal în România intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări;

11. intermediari în asigurări – persoanele fizice sau juridice, denumite în continuare *broker de asigurare, asistent în brokeraj, agent de asigurare, subagent sau agent de asigurare subordonat*, care desfășoară activitate de intermediere în asigurări, în schimbul unui/unei comision/remunerații, autorizat sau înregistrat în condițiile stabilite de prezenta lege și de normele emise în aplicarea acesteia, precum și intermediarii din statele membre care desfășoară pe teritoriul României activitate de intermediere în asigurări, conform dreptului de stabilire și libertății de a presta servicii, după caz;

12. intermediar în reasigurări – persoana fizică sau juridică română autorizată în condițiile prezentei legi, denumită în continuare *broker de reasigurare*, care intermediază, în schimbul unui/unei comision/remunerații, în principal, activitatea de reasigurare, precum și intermediarii din statele membre care desfășoară pe teritoriul României activitate de intermediere în reasigurări, conform dreptului de stabilire și libertății de a presta servicii, după caz;

13. locul obișnuit de staționare – teritoriul statului în care autovehiculul este înmatriculat sau:

a) în cazul în care nu se solicită înmatriculare pentru un anumit tip de autovehicule, dar autovehiculul deține plăcuțe de asigurare sau un semn distinctiv similar plăcuței de înmatriculare, teritoriul statului în care a fost emisă plăcuța de asigurare ori a fost emis semnul; sau

b) în cazul în care nici plăcuța de înmatriculare, nici plăcuța de asigurare și nici semnul distinctiv nu se cere pentru un anumit tip de vehicule, teritoriul statului în care persoana care deține autovehiculul își are reședința permanentă;

14. mandat de brokeraj – contractul dintre un asigurat sau un potențial asigurat, în calitate de mandant, și brokerul de asigurare și/sau de reasigurare, în calitate de mandatar, prin care se încredințează mandatarului negocierea sau încheierea contractelor de asigurare sau

de reasigurare, acordarea de asistență înainte și pe durata derulării contractelor ori în legătură cu regularizarea daunelor, după caz;

15. persoane semnificative – administratorii, membrii consiliului de administrație și/sau ai consiliului director și/sau ai consiliului de supraveghere, conducerea executivă a intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii Consiliului director al Fondului de protecție a victimelor străzii;

16. state membre – statele membre ale Uniunii Europene și celelalte state aparținând Spațiului Economic European;

17. stat terț – stat care nu este stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

18. subagenți – persoane fizice, altele decât conducătorul agentului de asigurare persoană juridică, care au calitatea de angajați cu contract de muncă cu persoana juridică și care acționează în numele acesteia;

18. stat membru de origine a intermediarului:

a) în cazul în care intermediarul este o persoană fizică – statul membru în care este situată reședința acestuia și în care își desfășoară activitatea;

b) în cazul în care intermediarul este o persoană juridică – statul membru în care este situat sediul social sau, în cazul în care legislația statului respectiv nu prevede existența unui sediu social, statul membru în care este situat sediul central;

19. stat membru gazdă al intermediarului – statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un intermediar în asigurări sau în reasigurări își desfășoară activitatea în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii;

20. sucursala unui intermediar în asigurări sau în reasigurări – dezmembrământ fără personalitate juridică al unui intermediar în asigurări sau în reasigurări care, în baza unui mandat, este împuternicit să desfășoare, parțial sau total, activitatea de asigurare ori de reasigurare.

5. Articolul 3 se abrogă.

6. Titlul Capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

**„CAPITOLUL II
Dispoziții generale”**

7. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Punerea în executare a prezentei legi, supravegherea și controlul respectării dispozițiilor sale revin Autorității de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România.

(2) Pentru nevoile A.S.F., ale reprezentanțelor sale pe care aceasta le înființează, Guvernul și, după caz, autoritățile administrației publice locale, vor atribui acesteia în administrare imobilele necesare - terenuri și clădiri - din domeniul public de interes național sau local, după caz, în termen de 60 de zile de la data cererii. A.S.F. poate utiliza propriile venituri pentru construirea, achiziționarea sau închirierea unor imobile corespunzătoare, conform prevederilor legale în vigoare.

(3) A.S.F. încheie memorandumuri de colaborare cu autorități similare privind schimbul informațiilor confidențiale, necesare activității de supraveghere, memorandumuri care să stipuleze că divulgarea acelor informații publicului se face doar cu acordul explicit al acelor autorități sau, în cazurile specificate, doar pentru scopurile pentru care autoritățile respective și-au dat acordul.

(4) A.S.F. poate încheia acorduri de cooperare cu autorități din state terțe numai dacă informațiile trimise către acele autorități beneficiază de același nivel de confidențialitate cu care A.S.F. tratează acele informații în România, în conformitate cu legislația națională.

(5) A.S.F. informează Comisia Europeană asupra dificultăților apărute prin aplicarea prezentei legi, precum și asupra oricăror bariere care pot să apară în detrimentul activității brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare autorizați sau stabiliți în România, în comparație cu sucursalele aflate în afara teritoriului României.”

8. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – A.S.F. are următoarele atribuții principale:

a) elaborează și/sau avizează proiectele de acte normative care privesc domeniul asigurărilor sau care au implicații asupra acestui domeniu, iar în ceea ce privește reglementările contabile specifice domeniului asigurărilor, și după avizul/informarea, după caz, potrivit legii, a Ministerului Finanțelor Publice; de asemenea, avizează obligatoriu toate actele administrative individuale care au legătură cu activitatea de asigurare;

b) autorizează brokerii de asigurare și/sau de reasigurare să desfășoare activitate de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări, după caz, și aprobă orice modificare a documentelor sau condițiilor pe baza cărora s-a acordat această autorizare; prin documente se înțelege statutul și/sau actul constitutiv al societății, studiul de fezabilitate și, numai în cazul persoanelor semnificative, organigrama și/sau regulamentul de organizare și funcționare, precum și orice alte acte stabilite prin normele de autorizare emise în aplicarea prezentei legi. Aprobarea modificărilor, inclusiv în cazul persoanelor menționate la lit.d), se solicită în termenele prevăzute de normele emise în aplicarea prezentei legi;

c) aprobă acționarii semnificativi direcți și/sau indirecti ai brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, în baza prevederilor normelor emise în aplicarea prezentei legi;

d) aprobă și, după caz, retrage aprobarea, în condițiile legislației în vigoare și ale normelor emise în aplicarea acesteia, pentru persoanele semnificative ale brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare și avizează și, după caz, retrage avizul, pentru membrii Consiliului director al Fondului de protecție a victimelor străzii;

e) aprobă divizarea sau fuzionarea unui broker de asigurare și/sau de reasigurare autorizat în România, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia. A.S.F. se va pronunța asupra cererii de divizare/fuziune, în sensul aprobării sau respingerii acesteia, în termen de 45 de zile de la data depunerii documentației complete;

f) aprobă, la cererea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, limitarea, suspendarea sau, după caz, încetarea activității, după verificarea situației financiare a acestora;

g) supraveghează situația financiară a brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și activitatea altor intermediari în asigurări și/sau în reasigurări, persoane fizice sau juridice, conform prevederilor prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia, inclusiv a sucursalelor acestora stabilite pe teritoriul altor state membre, în conformitate cu dreptul de stabilire, după consultarea autorității competente a statului membru al sucursalei;

h) în vederea aplicării principiilor de supraveghere prudentială și preventivă, exercită un control permanent asupra activității brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare prin analiza și evaluarea, prin direcțiile de specialitate, la sediul A.S.F., a informațiilor cuprinse în rapoartele, informările și documentele transmise acesteia în conformitate cu prevederile prezentei legi, ale normelor emise în aplicarea acesteia, precum și în conformitate cu solicitările de informații, avizele și deciziile emise de A.S.F.;

i) în vederea protejării intereselor asiguraților și a potențialilor asigurați, efectuează controale periodice sau inopinate la sediile intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, persoane juridice, face investigații detaliate privind condițiile de desfășurare a activității de către aceștia, între altele prin colectarea de informații și solicitarea de documente privind activitatea lor;

j) în vederea asigurării unei pregătiri profesionale unitare a persoanelor care lucrează în domeniul asigurărilor, autorizează entitățile care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, postliceală sau postuniversitară în acest domeniu, aprobă programa cursurilor și tematica examenelor de absolvire pentru entitățile care organizează astfel de cursuri, cu excepția instituțiilor de învățământ superior acreditate de Ministerul Educației și Cercetării Științifice, și atestă lectorii pentru aceste cursuri, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

k) înființează și coordonează Institutul de Studii Financiare, constituit ca persoană juridică de drept privat, fără scop lucrativ;

l) solicită prezentarea de informații și documente, inclusiv cu caracter statistic, referitoare la activitatea desfășurată, managementul acestei activități și conducerea executivă a acesteia, atât de la intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, cât și de la oricare altă persoană, fizică sau juridică, care are legătură directă ori indirectă cu activitatea acestora;

m) ia măsurile necesare pentru ca activitatea de intermediere în asigurări să fie gestionată cu respectarea normelor prudențiale specifice;

n) aplică măsurile de sancționare prevăzute de prezenta lege;

o) primește și răspunde la toate sesizările și reclamațiile privind activitatea intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări;

p) informează autoritățile competente din statele membre pe teritoriul cărora sunt sucursale ale brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare ori a agenților de asigurare români sau unde se prestează de către aceștia servicii, despre orice măsuri sancționatorii luate împotriva acestora, inclusiv despre retragerea autorizației de funcționare;

q) deschide și menține Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare și gestionează Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, ale căror formă și conținut sunt stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi;

r) îndeplinește alte atribuții prevăzute de prezenta lege.”

9. După articolul 5 se introduce un nou articol, art. 5¹, cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. – (1) Fondul de protecție a victimelor străzii, denumit în continuare *Fond*, se constituie ca asociație, persoană juridică de drept privat fără scop patrimonial, în conformitate cu prevederile legale referitoare la asociații și fundații, ale prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia, având ca membri toți asigurătorii autorizați să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule.

(2) Actul constitutiv al asociației, precum și modificările ulterioare vor fi avizate în prealabil de A.S.F..

(3) Fondul este condus de un consiliu director format din 5 membri, care sunt supuși avizului prealabil al A.S.F..

(4) Un membru al Consiliului director al Fondului va fi numit de către A.S.F..

(5) Membrii Fondului sunt obligați să contribuie printr-o cotizație la constituirea și menținerea stabilității financiare a acestuia, proporțional cu volumul primelor brute încasate din vânzarea asigurării de răspundere civilă care acoperă daune ce rezultă din folosirea autovehiculelor terestre, cu excepția răspunderii civile a transportatorului, până la acoperirea tuturor obligațiilor de plată.

(6) Nivelul cotizației și termenele de plată ale acesteia se stabilesc anual de către A.S.F.. Cuantumul cotizației este de până la 5% din volumul primelor brute încasate pentru această asigurare.

(7) Bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului, precum și rectificările acestuia se aprobă de Consiliul A.S.F..

(8) În caz de deficit, A.S.F. poate majora, în cursul anului, nivelul cotizației.

(9) Fondul se constituie în scopul:

a) de a furniza informații persoanelor vătămate prin accidente de autovehicule, în calitate de centru de informare (CEDAM);

b) de a despăgubi persoanele păgubite prin accidente de autovehicule, dacă:

(i) autovehiculul, respectiv tramvaiul, care a provocat accidentul, a rămas neidentificat sau nu era asigurat pentru răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, cu toate că, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, proprietarul acestuia avea obligația să încheie o astfel de asigurare;

(ii) în termen de 3 luni de la data la care a adresat o cerere de despăgubire, persoana rezidentă în România care a suferit un prejudiciu ca urmare a unui accident de circulație produs pe teritoriul unui stat situat în limitele teritoriale de acoperire, cu excepția României, sau pe teritoriul unui stat terț al cărui birou național a aderat la sistemul Carte Verde, de un autovehicul care

are locul obișnuit de staționare într-un stat membru al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, nu a primit un răspuns motivat de la societatea de asigurare a autovehiculului vinovat de producerea accidentului sau de la reprezentantul de despăgubiri al acesteia ori dacă societatea de asigurare respectivă nu și-a desemnat un reprezentant de despăgubire pe teritoriul României sau dacă în termen de două luni de la data producerii accidentului societatea de asigurare nu poate fi identificată. Fondul îndeplinește aceste atribuții în calitate de organism de compensare.

(10) Asigurătorii menționați la alin.(1) au obligația să desemneze, în fiecare stat aparținând Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană, un reprezentant însărcinat cu regularizarea daunelor provocate de autovehicule supuse obligației de asigurare în România rezidenților în aceste state, cu condiția ca accidentul să se producă pe teritoriul unui alt stat decât statul de reședință a persoanei vătămate.

(11) Fondul are legitimare procesuală activă în orice proces împotriva persoanelor aflate într-o relație juridică cu el, pentru obligațiile de plată achitate sau care urmează cu certitudine să fie achitate de Fond.

(12) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a unui asigurător la Fond constituie, potrivit legii, titlu de creanță.

(13) La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Fondul va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(14) În vederea recuperării sumelor cheltuite, Fondul are drept de regres împotriva entității care a determinat prejudiciul.

(15) Anual, Fondul va prezenta Consiliului A.S.F un raport de activitate, ale cărui formă și conținut vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(16) Raportul va fi însoțit de situațiile financiare anuale, întocmite potrivit legislației în vigoare și auditate în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(17) În termen de 6 luni de la sfârșitul anului precedent, Fondul va publica un raport, ale cărui formă și conținut vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea

prezentei legi.

(18) Modul de constituire, de utilizare și de plasament al sumelor bănești la dispoziția Fondului, precum și persoanele îndreptățite a fi despăgubite se stabilesc prin norme emise în aplicarea prezentei legi de către A.S.F.”

10. Articolele 6 și 7 se abrogă.

11. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) A.S.F. adoptă norme în aplicarea prevederilor prezentei legi, precum și norme prudențiale specifice, conform practicilor în asigurări.

(2) A.S.F emite decizii prin care:

a) impune interdicții, acordă, suspendă sau retrage autorizații;

b) modifică sau revocă condiții, cerințe sau termeni impuși de aceasta prin actele sale;

c) aprobă divizarea sau fuzionarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare;

d) stabilește/precizează alte obiective de interes și/sau instituie obligații privind activitatea intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului și a entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională;

e) exercită, de la sediul său, prin direcțiile de specialitate, un control permanent, prin analizarea datelor și informațiilor cuprinse în rapoartele, informările periodice și anuale, și a celor transmise ca urmare a solicitărilor A.S.F., precum și a documentelor prin care se solicită aprobarea prealabilă a modificărilor la condițiile inițiale de autorizare, asupra activității intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, și dispune efectuarea acțiunilor de control periodic sau inopinat la sediile acestora;

f) dă dispoziții privind prezentarea de documente, situații, informații și audieri;

g) constată și aplică sancțiuni, ca urmare a controlului permanent, periodic sau inopinat, intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, acționarilor semnificativi ori persoanelor semnificative ale acestora sau Consiliului director al Fondului ori entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională sau conducerii acestor

entități pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, a reglementărilor, deciziilor și avizelor emise de A.S.F.;

h) aplică alte măsuri prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Deciziile de sancționare vor cuprinde justificarea legală a aplicării acestora și vor fi comunicate persoanelor fizice sau juridice împotriva cărora s-a dispus sancțiunea. În deciziile de sancționare se vor menționa și dreptul de contestare de către persoanele în cauză a măsurilor sancționatorii dispuse, termenul până la care se poate depune contestația, precum și autoritatea sau instanța către care trebuie adresată contestația.”

12. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – Deciziile A.S.F. nu se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția celor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și c).”

13. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – Constituie venit propriu la bugetul A.S.F.:

- a) taxele și majorările prevăzute la art. 10¹ și 36;
- b) sumele provenite, potrivit legii, din amenzi contravenționale;
- c) veniturile provenite din donații, publicații și din alte surse legale.”

14. După articolul 10 se introduce un nou articol, art. 10¹, cu următorul cuprins

„Art. 10¹. – (1) Un intermediar în asigurare și/sau de reasigurare, Fondul sau o entitate care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, care solicită aprobarea pentru modificări la condițiile și documentele în baza cărora s-a acordat autorizația/avizul, precum și orice informații sau certificări din partea A.S.F. pentru a-i servi în relațiile cu terții va achita o taxă de aprobare, după caz, reprezentând echivalentul în lei al sumei de 35 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României la data plății.

(2) Orice persoană fizică sau juridică, cu excepția asiguraților, păgubiților și a instituțiilor publice, care

solicită A.S.F. informații, certificări sau puncte de vedere, va achita o taxă reprezentând echivalentul în lei al sumei de 35 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României din data plății.

(3) Pentru autorizațiile emise de A.S.F. prevăzute de prezenta lege, distruse, pierdute sau furate se vor elibera duplicate, la cererea persoanelor îndreptățite, în condițiile prevăzute în normele emise în aplicarea prezentei legi, contra unei taxe reprezentând 25% din suma prevăzută la art.36 alin.(1).

15. Capitolul III, cuprinzând articolele 11-15, Capitolul III¹, cuprinzând art. 15¹-15¹⁴, Capitolul III², cuprinzând art. 15¹⁵-15¹⁹, Capitolul III³, cuprinzând art. 15²⁰ și 15²¹, Capitolul IV, cuprinzând articolele 16-25¹, Capitolul V, cuprinzând art. 26-26⁸, Capitolul V¹, cuprinzând art. 27 și 28, Capitolul VI, cuprinzând art. 28¹ și 28², se abrogă.

16. La articolul 34, alineatele (4), (10) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Asigurătorii sunt obligați să deschidă și să mențină un registru, denumit *Registrul agenților de asigurare*, în sistem computerizat și cu arhivarea obligatorie a tuturor modificărilor, care face parte din Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, prevăzut la art.5 lit.q). Forma și conținutul acestui registru se vor stabili prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

.....
(10) Agenții de asigurare, persoane fizice și juridice, și subagenții înregistrați în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acestora sunt obligați să includă în toate documentele emise, altele decât cele ale asigurătorilor de la care au mandat, inclusiv în corespondența proprie cu terții, codul unic alocat prin registrul prevăzut la art. 5 lit. q), precum și următorul înscris: «înregistrat la Autoritatea de Supraveghere Financiară».

(11) Agenții de asigurare și agenții de asigurare subordonați, persoane fizice și juridice, precum și subagenții sunt obligați să scrie pe toate documentele primite de la asigurătorii de la care au mandat codul

unic alocat prin Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări prevăzut la art. 5 lit. q).”

17. La articolul 35, alineatele (4¹), (4²) și (11⁵) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4¹) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare autorizați în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia sunt obligați să includă, în toate documentele emise, inclusiv în corespondența cu terții, codul unic alocat prin Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare prevăzut la art. 5 lit. q), precum și următorul înscris: «Autorizat de Autoritatea de Supraveghere Financiară».

(4²) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare sunt obligați să scrie pe toate documentele primite de la asigurători sau reasigurători codul unic alocat prin registrul prevăzut la art. 5 lit. q).

.....
(11⁵) Personalul propriu al brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, care are ca principală atribuție de serviciu intermedierea contractelor de asigurare și/sau de reasigurare, va fi înscris în registrul prevăzut la art. 5 lit. q), în condițiile prevăzute prin norme emise în aplicarea prezentei legi.”

18. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. – Nicio faptă sau omisiune a agentului de asigurare, constând în încălcarea oricărei prevederi a prezentei legi, a legii aplicabile contractului de asigurare și a condițiilor sau a cuantumului primelor de asigurare, precum și a altor elemente privind încheierea contractului de asigurare nu poate fi invocată de asigurătorul care a mandatat agentul respectiv pentru anularea unui contract de asigurare.”

19. Articolul 38 se abrogă.

20. Articolul 38¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38¹. – (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi, a normelor adoptate în aplicarea acesteia, precum și a avizelor, deciziilor sau solicitărilor de informații, documente și rapoarte se constată de A.S.Fi., prin

exercitarea unui control permanent, periodic sau inopinat al activității intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului sau entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională.

(2) Sancțiunile se stabilesc de către Consiliul A.S.F., în baza referatelor de constatare întocmite de către direcțiile de specialitate care efectuează controlul permanent la sediul autorității de supraveghere ori a proceselor-verbale încheiate ca urmare a controalelor periodice sau inopinate efectuate de echipele de control desemnate în acest scop, la sediul intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului sau entității care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională.

(3) Urmărirea aplicării sancțiunilor se face de către direcțiile de specialitate care au întocmit referatele ori de către direcția de control, pentru controalele periodice sau inopinate.

(4) Controlul permanent se efectuează la sediul A.S.F., de către direcțiile sale de specialitate, asupra:

a) datelor din rapoartele și informările, periodice sau anuale, stabilite prin prezenta lege și prin normele emise în aplicarea acesteia;

b) documentelor și informațiilor solicitate de A.S.F. în vederea exercitării unei supravegheri de tip prudential;

c) documentelor și informațiilor care necesită aprobarea prealabilă a modificărilor hotărâte de către brokerii de asigurare și/sau de reasigurare;

d) respectării termenelor de prezentare a rapoartelor, informărilor, documentelor și informațiilor prevăzute la lit. a)-c).

(5) Direcțiile de specialitate din cadrul A.S.F., care efectuează controlul permanent în conformitate cu prevederile alin.(4), vor notifica, prin scrisoare cu confirmare de primire, persoanelor semnificative ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Consiliului director al Fondului sau conducerii entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, despre încălcarea prevederilor prezentei legi, ale normelor emise în aplicarea acesteia, precum și a avizelor, deciziilor sau solicitărilor de informații, documente și rapoarte și vor solicita acestora ca, în termen de 7 zile

calendaristice de la primirea notificării, să remită un răspuns prin care să explice motivul încălcării.

(6) În termen de 3 zile lucrătoare de la primirea răspunsului la notificarea prevăzută la alin. (5), direcția de specialitate în cauză va propune, printr-un referat de constatare, Consiliului A.S.F., măsurile sancționatorii, la care se anexează răspunsul primit.

(7) Referatul de constatare se va întocmi și se va prezenta Consiliului A.S.F., în același termen cu cel prevăzut la alin.(6), și în cazul lipsei unui răspuns la notificarea prevăzută la alin. (5).

(8) Termenele prevăzute la alin. (5) și, respectiv, alin.(6), curg de la data de înregistrare a primirii notificării de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, Fondul sau entitățile care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, după caz, și, respectiv, de la data de înregistrare a răspunsului la notificare de către direcția de specialitate emitentă a notificării.

(9) În funcție de natura, gravitatea și frecvența abaterilor, Consiliul A.S.F. poate hotărî atât aplicarea unei sancțiuni, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cât și efectuarea unui control inopinat la sediul intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări sau, în cazul în care este în desfășurare un control periodic, va dispune extinderea acestuia și asupra aspectelor negative sesizate.

(10) Controalele periodice și tematica acestora vor fi notificate conducerii executive a brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare sau, dacă este cazul, Consiliului director al Fondului, agenților de asigurare sau de reasigurare și agenților de asigurare subordonați, persoane juridice, cu 15 zile lucrătoare înainte de data începerii.

(11) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, persoane juridice, Fondul sau entitățile care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională au obligația de a pune la dispoziție echipelor de control periodic sau inopinat, după caz, un spațiu adecvat, care pe perioada desfășurării controlului să fie folosit numai de către membrii echipei.

(12) Controalele inopinate vor viza numai aspecte punctuale, rezultate din analiza rapoartelor și

informărilor periodice sau anuale ori a reclamațiilor și sesizărilor înregistrate la A.S.F., privind activitatea intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului sau a entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, după caz.

(13) Niciun intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, Fondul sau o entitate care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională nu poate refuza efectuarea unui control inopinat.”

21. La articolul 39, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea, în orice mod, a normelor adoptate conform art. 8 alin. (1), precum și a deciziilor sau avizelor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor/A.S.F. emise potrivit art. 8 alin. (2) și (3);

b) încălcarea, în orice mod, de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, Fond sau de entitățile care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, după caz, a dispozițiilor art. 5 lit. b)-j), l) și n), ale normelor emise în aplicarea prezentei legi, precum și a avizelor, deciziilor sau solicitărilor de informații, documente și rapoarte;

c) nesolicitarea de către brokerul de asigurare și/sau de reasigurare a aprobării sau avizului, după caz, a/al A.S.F., pentru acționarii semnificativi direcți și/sau indirecti și pentru persoanele semnificative ale brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare sau, în cazul Fondului, a avizului prealabil pentru membrii Consiliului director;

d) încălcarea, în orice mod, de către brokerii de asigurare și/sau reasigurare, a obligațiilor privind ținerea evidențelor și transmiterea rapoartelor prevăzute de lege și/sau de normele adoptate în aplicarea acesteia;

e) încălcarea obligațiilor prevăzute la art.35 și a normelor emise în aplicarea prezentei legi cu privire la menținerea limitei minime a capitalului social;

f) nerespectarea prevederilor art. 33 alin. (3), (4), (4¹), (6), (7) și (14), art. 34, art. 38¹ alin. (5), (11) și (13), precum și a normelor privind desfășurarea activității agenților de asigurare, a subagenților și agenților de

asigurare subordonați;

g) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 35 alin. (13) și (13¹);

h) nerespectarea obligațiilor brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, prevăzute la art. 33 alin. (3), (4¹), (6), (7) și (14), art. 35, 36, art. 38¹ alin. (5), (11) și (13) și în normele emise în aplicare;

i) nerespectarea de către brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, Consiliul director al Fondului sau de conducerea entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, a termenelor de transmitere sau trimiterea cu date incomplete și eronate a rapoartelor, raportărilor, analizelor, documentelor și informațiilor prevăzute de prezenta lege, de normele emise în aplicarea ei sau prin decizii ori avize;

j) nerespectarea prevederilor art. 5¹ și ale normelor emise în aplicarea acestuia de către Consiliul director al Fondului;

k) nerespectarea de către conducerea entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională și/sau de către lectori a prevederilor art. 38¹ alin. (5), (8), (11) și (13) și ale normelor emise în aplicarea prezentei legi;

l) neîndeplinirea ori îndeplinirea în mod defectuos a obligației de ținere a jurnalului asistenților în brokeraj, potrivit legii și normelor emise în aplicarea acesteia;

m) efectuarea oricăror modificări ale documentelor și/sau ale condițiilor pe baza cărora s-a acordat autorizația de funcționare, fără avizul prealabil al A.S.F.;

n) desfășurarea activității de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, fără îndeplinirea și menținerea cerințelor profesionale prevăzute de prezenta lege și de normele date în aplicarea acesteia;

o) nerespectarea prevederilor alin. (8¹).

(3) Săvârșirea cu intenție sau din culpă, prin comisiune sau omisiune, a vreuneia dintre faptele prevăzute la alin. (2), se sancționează cu:

a) avertisment scris;

b) amendă aplicabilă: intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, de la 2.500 lei la 50.000 lei; agenților de asigurare, persoane fizice, subagenților și agenților de asigurare subordonați, persoane fizice, de

la 500 lei la 1.000 lei; conducătorilor entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, de la 1.000 lei la 10.000 lei; conducătorului sau, după caz, persoanelor semnificative ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, persoane juridice și membrilor Consiliului director al Fondului, de la 2.500 lei la 50.000 lei;

c) amendă aplicabilă oricărei persoane care utilizează denumirile de broker de asigurare și/sau de reasigurare, agent de asigurare sau de reasigurare, subagent sau agent de asigurare subordonat sau derivatele acestora, fără a avea autorizație emisă sau fără a fi înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor/A.S.F., de la 10.000 lei până la 100.000 lei, pentru persoanele juridice, și de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele fizice;

d) interzicerea temporară sau definitivă a exercitării activității pentru brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, definite la art. 2 pct. 9, 12 și 15;

e) retragerea autorizației brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, retragerea aprobării pentru persoanele semnificative ale brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare și, după caz, retragerea avizului pentru membrii Consiliului director al Fondului, revocarea unui membru sau a întregului Consiliu director al Fondului, revocarea aprobării acordate și/sau lectorilor, dispunerea către brokeri de asigurare/reasigurare a radierii asistenților în brokeraj din registrele speciale în care aceștia au fost înregistrați.”

22. La articolul 39, alineatul (5) se abrogă.

23. La articolul 39, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la alin. (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

24. La articolul 39, alineatele (8)-(8³) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă fapta oricărei persoane constând în desfășurarea activității de intermediere în asigurări și/sau reasigurări în/din România fără autorizarea A.S.F., precum și desfășurarea activității fără înscrierea în registrele prevăzute la art. 5 lit. q).

(8¹) Se interzice oricărei persoane care nu are autorizație emisă sau nu este înregistrată la A.S.F. să utilizeze denumirile de broker de asigurare și/sau de reasigurare, agent de asigurare sau de reasigurare, subagent sau agent de asigurare subordonat sau derivatele acestora, în legătură cu o activitate, un produs sau un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută prin lege ori printr-un acord internațional, sau când, din contextul în care sunt folosite aceste cuvinte, rezultă neîndoielnic că nu este vorba de activități de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări.

(8²) În orice formă de publicitate, acte oficiale, contracte ori alte asemenea documente, inițialele, sigla, emblema sau alte elemente de identificare a unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări care funcționează în România ori care sugerează o legătură cu aceasta pot fi utilizate numai de către și în legătură cu o subunitate a acelei entități, inclusiv în denumirea acesteia.

(8³) În scopul exercitării activităților specifice, entitățile străine pot utiliza pe teritoriul României denumirea pe care o utilizează și în țara de origine. În situația în care există posibilitatea unor confuzii, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, A.S.F. poate să solicite ca numele intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări respectiv să fie însoțit de o mențiune explicativă în limba română.”

25. La articolul 39, alineatul (9) se abrogă.

26. La articolul 42, alineatele (3) și (4) se abrogă.

27. Articolul 42¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42¹. – A.S.F nu are calitate procesuală pasivă și nu poate fi chemată în judecată în procesele declanșate împotriva intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, chiar dacă aceștia se află în faliment, pentru a răspunde de neîndeplinirea obligațiilor asumate de aceștia potrivit legii și/sau convențiilor internaționale sau în cazul proceselor împotriva entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională și/sau lectorilor.”

28. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. – (1) Oficiul Național al Registrului Comerțului este obligat să permită accesul gratuit al A.S.F. la informațiile din registrul comerțului central, ținut în sistem computerizat, referitoare la brokerii de asigurare și/sau de reasigurare din România, autorizați în conformitate cu prevederile prezentei legi, la intermediarii în asigurări și/sau reasigurări înregistrați, precum și la alte persoane fizice sau juridice care sunt sau solicită aprobarea pentru a deveni acționari semnificativi direcți sau indirecti ai unui broker; de asemenea, Oficiul Național al Registrului Comerțului este obligat să furnizeze, la solicitarea A.S.F., informații economico-financiare raportate de asigurători, reasigurători, agenți de asigurare, persoane juridice și brokeri de asigurare și/sau de reasigurare în situațiile financiare anuale.

(2) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a unui broker de asigurare și/sau de reasigurare, agent de asigurare autorizat sau înregistrat ori a persoanelor prevăzute la art. 39 alin. (3) lit. b), după caz, întocmit sau emis de către organele A.S.F., conform legii, constituie titlu de creanță.

(3) La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia A.S.F. va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

29. Articolul 47¹ se abrogă.

30. Articolul 47² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47². – Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări au dreptul să utilizeze datele cu caracter personal ale asiguraților sau beneficiarilor contractelor de asigurare sau reasigurare, înscrise în acestea, inclusiv codul de identificare fiscală, numai în scopul gestionării contractelor de asigurare sau reasigurare și al instrumentării dosarelor de daună, cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.”

31. Articolul 47⁴ se abrogă.

32. Anexele nr. 1 – 3 se abrogă.

Adaptare legislativă

Art. 181. – Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la prevederile referitoare la asigurători și reasigurători din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, abrogate prin prezenta lege, trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta lege.

Intrarea în vigoare

Art. 182. – Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2016, cu excepția prevederilor art. 166 alin. (1) – (3), care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*

Prezenta lege transpune:

1. Dispozițiile Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 335 din 17 decembrie 2009, cu excepția art. 160, 161, 303 și 304 și a titlului IV;

2. Dispozițiile art. 4 din Directiva 2011/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 326 din 8 decembrie 2011;

3. Dispozițiile art. 2 din Directiva 2014/51/UE Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivelor 2003/71/CE și 2009/138/CE și a Regulamentelor (CE) nr.1060/2009, (UE) nr.1094/2010 și (UE) nr.1095/2010 în ceea ce privește competențele Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) și ale Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 153 din 22 mai 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 octombrie 2015.
Nr. 237.

Clasele de asigurare

Secțiunea A. Asigurări generale

1. accidente, inclusiv accidente de muncă și boli profesionale:
 - a) despăgubiri financiare fixe
 - b) despăgubiri financiare variabile
 - c) combinație între despăgubirile de la lit. a) și b)
 - d) despăgubiri pentru vătămări corporale suferite de pasageri
2. sănătate:
 - a) despăgubiri financiare fixe
 - b) despăgubiri financiare variabile
 - c) combinație între despăgubirile de la lit. a) și b)
3. vehicule terestre, exclusiv materialul feroviar rulant, care acoperă daune sau pierderi legate de:
 - a) vehicule auto
 - b) alte vehicule
4. material feroviar rulant, care acoperă daune sau pierderi legate de acesta
5. aeronave, care acoperă daune sau pierderi legate de acestea
6. nave maritime, lacustre și fluviale care acoperă daune sau pierderi legate de:
 - a) nave maritime
 - b) nave lacustre
 - c) nave fluviale
7. bunuri aflate în tranzit, indiferent de modalitatea de transport, care acoperă daune sau pierderi legate de:
 - a) mărfuri
 - b) bagaje
 - c) alte bunuri
8. incendiu și calamități naturale, care acoperă daune sau pierderi legate de bunuri, altele decât cele menționate la clasele 3 – 7, cauzate de:
 - a) incendiu
 - b) explozie
 - c) furtună și alte calamități naturale
 - d) energie nucleară
 - e) tasare și alunecări de teren
9. alte daune sau pierderi legate de alte bunuri decât cele menționate la clasele 3 - 7, cauzate de:
 - a) grindină
 - b) îngheț
 - c) furt
 - d) alte evenimente, neacoperite de clasa 8
10. răspundere civilă auto, pentru utilizarea vehiculelor auto terestre, inclusiv răspunderea transportatorului

11. răspundere civilă pentru utilizarea aeronavelor, inclusiv răspunderea transportatorului
12. răspundere civilă pentru utilizarea vaselor maritime, lacustre și fluviale, inclusiv răspunderea transportatorului
13. răspundere civilă generală, exclusiv cea menționată la clasele 10 – 12
14. credit, care acoperă:
 - a) insolvență, în general
 - b) credite de export
 - c) credite pentru vânzări în rate
 - d) credite ipotecare
 - e) credite agricole
15. garanții:
 - a) garanții directe
 - b) garanții indirecte
16. pierderi financiare diverse, legate de:
 - a) șomaj
 - b) venituri insuficiente, în general
 - c) condiții meteorologice nefavorabile
 - d) nerealizarea beneficiilor
 - e) cheltuieli curente, în general
 - f) cheltuieli comerciale neprevăzute
 - g) deprecierea valorii de piață
 - h) chirii și alte venituri
 - i) alte pierderi comerciale indirecte
 - j) alte pierderi financiare necomerciale
 - k) alte pierderi financiare
17. protecție juridică: cheltuieli aferente procedurilor judiciare și alte cheltuieli judiciare
18. asistență pentru persoane aflate în dificultate în timpul deplasărilor ori absenței de la domiciliu sau reședința obișnuită

Secțiunea B. Denumirea autorizației pentru practicarea mai multor clase de asigurări generale

1. accident și sănătate – clasele 1 și 2
2. asigurări auto – clasa 1 pct. d) și clasele 3, 7 și 10
3. asigurări maritime și de transport – clasa 1 pct. d) și clasele 4, 6, 7 și 12
4. asigurări aviatice – clasa 1 pct. d) și clasele 5, 7 și 11
5. asigurări împotriva incendiilor și pentru alte daune ale bunurilor – clasele 8 și 9
6. asigurări de răspundere civilă – clasele 10 – 13
7. asigurări de credite și garanții – clasele 14 și 15
8. toate clasele

Secțiunea C. Asigurări de viață

1. asigurările menționate la art. 2 alin. (6) lit a) pct. (i) – (iii) exclusiv cele menționate la pct. 2 și 3;
2. asigurări de căsătorie și de naștere

3. asigurările menționate la art. 2 alin. (6) lit a) pct. (i) și (ii) legate de fonduri de investiții;
4. tontinele menționate la art. 2 alin. (6) lit. b) pct. (i);
5. operațiuni de capitalizare menționate la art. 2 alin. (6) lit. b) pct. (ii);
6. administrarea fondurilor de pensii de grup menționată la art. 2 alin. (6) lit. b) pct. (iii) și (iv);
7. operațiunile menționate la art. 2 alin. (6) lit. c).

Formula standard pentru calcularea SCR

1. Calcularea SCR de bază

SCR de bază, menționată la art. 75, este egală cu:

$$SCR_{de\ bază} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

unde:

- a) SCR_i este modulul de risc i ;
- b) SCR_j este modulul de risc j ;
- c) i, j denotă că suma unor termeni diferiți ar trebui să acopere toate combinațiile posibile de i și j .

În calcul, SCR_i și SCR_j se înlocuiesc cu următoarele:

- a) $SCR_{generale}$ – modulul *risc de subscriere asigurări generale*;
- b) $SCR_{viață}$ – modulul *risc de subscriere asigurări de viață*;
- c) $SCR_{sănătate}$ – modulul *risc de subscriere asigurări de sănătate*;
- d) $SCR_{piață}$ – modulul *risc de piață*;
- e) $SCR_{contrapartidă}$ – modulul *risc de contrapartidă*.

Factorul $Corr_{i,j}$ reprezintă elementul din rândul i și coloana j din următoarea matrice de corelație:

	j	piață	contrapartidă	subscriere viață	subscriere sănătate	subscriere generale
i	piață	1	0,25	0,25	0,25	0,25
	contrapartidă	0,25	1	0,25	0,25	0,5
	subscriere viață	0,25	0,25	1	0,25	0
	subscriere sănătate	0,25	0,25	0,25	1	0
	subscriere generale	0,25	0,5	0	0	1

2. Calcularea modulului *risc de subscriere asigurări generale*

Modulul *risc de subscriere asigurări generale*, menționat la art. 76 alin. (1) și (2) este egal cu:

$$SCR_{generale} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

unde:

a) SCR_i este submodulul de risc i ;

b) SCR_j este submodulul de risc j ;

c) i, j denotă că suma unor termeni diferiți ar trebui să acopere toate combinațiile posibile de i și j .

În calcul, SCR_i și SCR_j se înlocuiesc cu următoarele:

a) $SCR_{\text{generale_prime și rezerve}}$ – submodulul *risc de prime și rezerve asigurări generale*;

b) $SCR_{\text{generale_catastrofă}}$ – submodulul *risc de catastrofă asigurări generale*;

3. Calcularea modulului *risc de subscriere asigurări de viață*

Modulul *risc de subscriere asigurări de viață*, menționat la art. 76 alin. (3) și (4) este egal cu:

$$SCR_{\text{viață}} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

unde:

a) SCR_i este submodulul de risc i ;

b) SCR_j este submodulul de risc j ;

c) i, j denotă că suma unor termeni diferiți ar trebui să acopere toate combinațiile posibile de i și j .

În calcul, SCR_i și SCR_j se înlocuiesc cu următoarele:

a) $SCR_{\text{mortalitate}}$ – submodulul *risc de mortalitate*;

b) $SCR_{\text{longevitate}}$ – submodulul *risc de longevitate*;

c) $SCR_{\text{invaliditate}}$ – submodulul *risc de invaliditate – morbiditate*;

d) $SCR_{\text{viață_cheltuieli}}$ – submodulul *risc de cheltuieli asigurări de viață*;

e) $SCR_{\text{revizuire}}$ – submodulul *risc de revizuire*;

f) $SCR_{\text{reziliere}}$ – submodulul *risc de reziliere*;

g) $SCR_{\text{viață_catastrofă}}$ – submodulul *risc de catastrofă asigurări de viață*.

4. Calcularea modulului *risc de piață*

Modulul *risc de piață*, menționat la art. 76 alin. (7) și (8) este egal cu:

$$SCR_{\text{piață}} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

unde:

a) SCR_i este submodulul de risc i ;

b) SCR_j este submodulul de risc j ;

c) i, j denotă că suma unor termeni diferiți ar trebui să acopere toate combinațiile posibile de i și j .

În calcul, SCR_i și SCR_j se înlocuiesc cu următoarele:

a) $SCR_{\text{rata_dobânzii}}$ – submodulul *risc de rata dobânzii*;

b) $SCR_{\text{devalorizare_acțiuni}}$ – submodulul *risc de devalorizare acțiuni*;

c) $SCR_{\text{bunuri_imobiliare}}$ – submodulul *risc de bunuri imobiliare*;

- d) $SCR_{\text{marj\u0103_credit}}$ – submodulul *risc de marj\u0103 de credit*;
- e) $SCR_{\text{concentrare}}$ – submodulul *risc de concentrare risc de pia\u0219\u0103*;
- f) $SCR_{\text{valut\u0103}}$ – submodulul *risc de modificare rat\u0103 de schimb valutar*.

